

NOVI tednik

GLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE
KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ZALEC

NIČ MIMO LJUDI

NAJVEČJE TEŽAVE SO OKOLI SAMO-
UPRAVNEGA POLOŽAJA DISLOCIRANIH
OBRATOV

Na seji komiteja ZK v Sentjurju so nedavno od načelnih razprav o uresničevanju ustavnih dopolnil šli za krepke korak naprej. Ob skrbno izdelani analizi o obstoječih samoupravnih odnosih v vseh delovnih organizacijah so za vsako podjetje predvideli tudi bodočo organizacijo, oziroma možnosti samoupravnega organiziranja v skladu z ustavnimi dopolnili. Ker so predlogi šele stvar razprave in odločitve v kolektivih samih, se raje pomudimo ob treh poglavitnih sklepih, ki obvezujejo vse komuniste.

Prvi sklep je bil, da mora biti pri vsaki konkretni odločitvi pri ustanavljanju temeljnih organizacij združenega dela izključno prevladujoča volja večine delovnih ljudi, kajti tudi v tej občini niso neznan poskus, da bi odločali in obračali posamezniki, oziroma majhne skupine.

Po drugem sklepu bo aktivnost komunistov usmerjena v boj za samoupravni položaj tistih delovnih kolektivov, ki so obrati večjih delovnih organizacij s sedeži izven občine. Le-te nimajo pravega poslušalca, da bi se razmere ure-

dile; tudi sedaj ne, ko ustavno dopolnilo jasno nakazuje oblike in vsebino. V Sentjurju so konkretno omenjali s tem v zvezi zdravstvo, gozdno gospodarstvo, Mers, Žično in še nekatere. Sklenili so, da bi na jesen o teh vprašanjih razpravljali na zboru delovnih skupnosti. Do takrat pa je sindikatu naložena naloga, da poveča politično delo in aktivnost v teh organizacijah.

O tretjem spletu problemov, ki se vežejo na uveljavljanje samoupravnih sporazumov, v Sentjurju še niso izrekli zadnje besede, ker analiza ni bila popolna, vendar pa bo treba z besedo na dan v septembru, kajti pojavi v gibanjih osebnih dohodkov so opaženi ekstremi beziljanja navzgor in zadrževanja na meji komaj znosne eksistence za precejšnji del zaposlenih.

Sodeč po težji, ki jo pripisujejo v Sentjurju dislociranim obratom, kakršne pa so ob različnih priložnostih iznašali tudi v drugih občinah v naši regiji, bi morda kazalo problem obravnavati na regijski ravni, morda sindikat in ZK združeno?

J. KRASOVEC

REGIJA GOVORI, REPUBLIKA MOLČI

Člani predsedstva občinskega sindikalnega sveta in izvršnega odbora občinske konference SZDL so se v preteklem tednu domenili za potek javne razprave v delovnih organizacijah in samoupravnih skupnostih glede izenačitve zdravstvenega varstva delavcev in kmetov.

Pobude za izenačitev zdravstvenega varstva kmetov in delavcev so dosegle svoj vrh in računajo, da se bo prvi del razprav okoli tega vprašanja uspešno zaključil z jesenskim referendumom. V Celju ocenjujejo izenačitev zdravstvenega varstva delavcev in kmetov ne le za nujen socialni ukrep, ampak tudi ekonomski. Kažejo se že tudi posledice neenakega varstva zlasti pri zdravju kmečke mladine, zato je tembolj čudno, da se republika o tem perečem vprašanju še ni zjasnila.

Na dvom, ali bo zdravstvena služba zmogla dodatno obremenitev, so odgovorili zdravstveni delavci, ki so obljubili, da bodo v okviru svoje službe storili vse, da ne bo imela izenačitev zdravstvenega varstva daljnosežnih posledic.

V predlogu za javno razpravo v delovnih organizacijah in samoupravnih skupnostih je ostalo še nekaj nerešenih vprašanj. Mednje spada tudi samoupravna organiziranost zdravstvenega zavarovanja. Ali se bosta ohranili dve skupščini zdravstvenega zavarovanja in dva sklada ali pa bi oboje združili? Po premisleku se bodo odločili na podlagi racionalizacije dela, pa tudi na učinkovitosti samoupravnega delovanja. Z. S.

V čas, ko smo proslavljali 30. obletnico ustanovitve enot slovenske partizanske vojske, sta sovpadla tudi dva občinska praznika, v laški in žalski občini. Zategadelj so bili letošnji prazniki toliko bolj povezani z revolucionarno preteklostjo.

Čas mineva, za jubileje in jubilate in pušča svoje sledove, sledove revolucije v našem razvoju, toda tudi sledove na obrazih, na srebrom prepletenih laseh nekdanjih borcev. Kakorkoli že nadloge težijo nekdanje partizane, kakor se že redčijo njihove vrste — vedno znova se radi spet snidejo. Zaradi te naše rasti, zaradi svojih mladih, pogumnih razboritih let. Bilo je takrat... Tako se navadno začne pogovor. Takrat, ko so bili tudi tile možakarji, pripadniki II. bataljona VDV brigade cvetoči fantje in možje. Pred dnevi so se znova zbrali pod svojim pravkar razvitim praporom v Brezah, kjer so jim kozjanske občine podelile domicil.

(Foto: J. Krašovec)

Žalec

ODSLEJ REDNO IZOBRAŽEVANJE

Po večmesečnih pripravah, v katerih so zlasti aktivno delovale nekatere družbenopolitične organizacije, so minuli četrtek v Klubu družbenopolitičnih organizacij v Zalcu, podpisali družbeni dogovor o družbenopolitičnem izobraževanju.

Predstavniki delovnih organizacij in njihovih samoupravnih organov, so skupaj z vodstvi občinskih družbenopolitičnih organizacij podpisali družbeni dogovor o družbenopolitičnem izobraževanju delavcev v delovnih kolektivih širom žalske občine. Nedvomno predstavlja podpis tega sporazuma velik politični dogodek, saj bo sam sporazum v bodoče predstavljal trdno osnovo za organiziranje najrazličnejših oblik družbenopolitičnega izobraževanja delavcev v žalski občini. Tudi doslej so bili na tem področju doseženi pomembni rezultati, vendar družbenopolitič-

ne organizacije z doseženim nikakor niso bile zadovoljne. Razumljivo, saj sleherni dan ugotavljamo, da je znanje članov samoupravnih organov in vodstev družbenopolitičnih organizacij v delovnih skupnostih čestokrat pomanjkljivo, ta pa predstavlja ugodna tla za uresničevanje teženj, ki niso popolnoma v skladu s prizadevanji pri celokupnem razvoju naših družbenoekonomskih odnosov. Odslej bo usposabljanje in izobraževanje članov samoupravnih organov, vodstev družbenopolitičnih organizacij in drugih delavcev postalo še bolj organizirano, predvsem pa bo na območju celotne občine izhajalo iz enotno postavljenih izhodišč ter začrtane smeri razvoja.

Podpis družbenega dogovora o družbenopolitičnem izobraževanju delavcev v žalski občini, predstavlja pomembno pridobitev, ki bo omogo-

čila, da bodo dosežki na tem polju prizadevanj v bodoče še večji.

B. STRMONIK

Šentjur-Šmarje

O KOZJANSKEM

Konec prejšnjega tedna je šentjursko in šmarsko občino obiskala posebna republiška delegacija, ki jo je vodil dr. Jože Brilej. V njej so bili člani republiške skupščine izvršnega sveta in najvidnejši zastopnik republiškega cestnega sklada. Tako že ta sestava govori, o čem so tekli razgovori.

Gostje so skupaj s predstavniki domačih občin in gospo-

darskih organizacij obiskali v Šentjurju kolektiva Alposa in Tolo, medtem ko so se v šmarski občini zadržali v Atomskih toplicah in se tamkaj pogovarjali o aktualnih problemih tega območja.

Osrednja točka razgovora v šentjurski in šmarski občini je veljala gospodarskim vprašanjem in v tem izvajanju zakona o pomoči manj razvitim območjem.

STOP - pop moda shop

MLADO ZA MLADE

2. nadstropje

VELEBLAGOVNICA

z urednikove mize

V uredništvu te dni čutimo posledice počitniškega obdobja. Ne le zato, ker je k morju odrajal glavni urednik, marveč tudi zato, ker vse pogostejše zaman sučemo telefone in pritiskamo na ključke vrat — zaželenih občanov, ki bi nam mogli povedati, pojasniti to ali ono, je na delovnih mestih vse manj. Trudimo se, kolikor le gre, da bi vsemu nakljub ostali na nivoju.

Ta teden je Novi tednik izšel v znamenju pravkar minulih in prihajajočih praznikov. Reševalce križank moramo potolažiti, da iz objektivnih razlogov še nismo opravili žrebanja dveh, da pa bomo to v najkrajšem času storili. Tisti, ki jim je žreb naklonjen, ne bodo prikrajšani.

Prihodnja številka bo ob dnevu vstaje in prazniku celjske občine spet bolj zajetna in upamo, tudi zanimiva. Vsem, ki odhajate na dopuste, prijetne počitnice in srečno vožnjo!

VAS UREDNIK

prometne nesreče

PREHITRO Z MOTORJEM

FRANC PEZDEVSEK, 24, iz Senovice pri Šmarju, se je peljal z motorjem proti Rogatcu. V Šmarju ga je na desnem ovinku zaneslo, tako da je padel. Vozil je s hitrostjo približno 50 kilometrov na odseku, kjer je hitrost omejena na 30 kilometrov zaradi del na cesti. Pri nesreči se je hudo poškodovala sopotnica ANICA PEZDEVSEK.

PREČKANJE PRED TOVORNJAKOM

JOŽE LONČAR, 48, iz Jelc pri Slivnici, je hodil po levi strani ceste Sentjur—Kozje. V Podturnu je za njim pripeljal s tovornim avtomobilom STEFAN FRECE, 22, iz Liboj. Lončar je prečkal cesto z leve na desno pred tovornjakom, ki ga je zadel. Zaradi hudih telesnih poškodb so ga odpeljali v celjsko bolnišnico.

USTRAŠILA SE JE

ANA FLORJANC, iz Lokovice pri Sošanju, se je peljala s kolesom od doma po klancu navzdol po sredini ceste. Nasproti je pripeljal, prav tako po sredini cestišča, voznik osebnega avtomobila FRANC MENIH, 26, iz Lokovice. Ker se je kolesarka ustrašila, je zapeljala s ceste v jarek in se poškodovala.

NEOSVETLJEN VOZ

FRANC OZU, 47, iz Male Pristave, je vodil vprego z vozom polnim sena iz Grobelnega proti Šmarju. Voz ni bil osvetljen, čeprav je vozil ponoči. Za njim je pripeljal voznik neregistriranega mopeda JOŽE ZIDANSKI, iz Šmarja, ki se je zaletel v zadnji del voza. Pri trčenju se je teže poškodoval.

KOLESAR POBEGNIL

ALOJZ KRAJNIK, 18, iz Rifengozda, se je peljal z mopedom iz Štor proti Celju. V bližini križišča za Bukovžlak je prehitel neznanega kolesarja, ki je v trenutku prehitavanja zavil na levo. Krajnik se je zaletel v prednje kolo dvokolesa. Oba sta padla. Kolesar je takoj po nesreči pobegnil, na kraju nesreče pa pustil kolo. Krajnik se je laže poškodoval.

NENADNO PREČKANJE

ANTON ZAGER, 46, iz Celja, je vozil z osebnim avtomobilom po Mariborski cesti proti Celju. Na Hudinji je nenadoma prečkala cesto pred avtomobilom NEVENKA CONFIDENTI, 24, iz Celja in tako zaprla pot vozniku, ki jo je kljub zaviranju zadel. Zaradi pretresa možganov so jo odpeljali v celjsko bolnišnico.

MOPEDIST HUDO POŠKODOVAN

JOŽE FILIPCIC, 45, iz Celja, je vozil z osebnim avtomobilom po Cesti na grad iz smeri Teharske ceste proti križišču s Plečnikovo ulico. Na križišču je zavijal v levo in pri tem izsiljeval prednost vozniku neregistriranega mopeda JOŽETU PUNGERSKU, 42, iz Celja, ki je pripeljal nasproti kljub večernemu času brez luči in po levi polovici desnega vozišča. Pri padcu je dobil mopedist hude telesne poškodbe.

TRČENJE NA KRIŽIŠČU

JOŽE DROBEŽ, 23, iz Drešnje vasi, je vozil z osebnim avtomobilom iz Celja proti Zalcu. Na križišču Ljubljanske ceste in Copove ulice mu je izsiljeval prednost z leve strani voznik osebnega avtomobila IVAN SEPEC, 55, iz Celja. Pri trčenju so bili poškodovani voznik Sepec ter sopotnika ANTON PERTINAC, iz Obrežja, in ALOJZ MIRNIK, iz Drešnje vasi. Škoda na vozilih je za 5.000 dinarjev.

HITROST IN PO SREDINI CESTE

JANEZ VOZELJ, 40, iz Slovenskih Konjic, je vozil iz Zeč proti Zrečam, ko mu je pripeljal nasproti SLAVKO PINTAR, 40, iz Zg. Zreč. Pri srečavanju sta osebna avtomobila zaradi prevelike hitrosti in vožnje po sredini ceste trčila. Voznik Pintar je bil pri nesreči laže poškodovan.

ZA VAŠE UGODJE — SODOBNA STANOVANJA

PROIZVODNJA GRADBENEGA MATERIALA:

betonska okna
betonske cevi
betonska opeka
betonske montažne garaže
betonske plošče za tla

PROJEKTIRAMO VIŠOKE IN NIZKE GRADNJE

UNION: od 13. do 16. julija ameriški barvni film »Priglaske svince« od 17. do 19. julija je ameriški barvni film »Serif v New Yorku«

METROPOL: od 13. do 16. julija ameriški barvni film »Afera Thomasa Crowna« od 17. do 18. julija ameriški barvni film »Dvoboj pri Diablu« od 19. julija dalje jugoslovanski barvni film »Zarkia«

DOM in LETNI KINO: od 13. do 14. julija angleški barvni film »Feribot za Hong Kong« od 15. do 16. julija ameriški barvni film »Jugozahodno od Sonore« od 17. do 19. julija ameriški barvni film »Pot na zahod«

DOBRNA: od 15. do 16. julija ameriški barvni film »POT NA ZAHOD«

S CELJSKE TRŽNICE

Tudi ta teden je bila celjska tržnica izredno dobro oskrbljena. Zelo veliko je bilo zelenjave in sadja. Pri cenah ni bistvenih sprememb. Grah je bil po 5 din, stročji fižol med 7 in 8 din, paradižnik po 7 din, paprika med 8 in 10 din, solata med 3 in 5 din in kumarice med 6 in 8 din. Krompirju se cena ni spremenila.

Največ je bilo na trgu brešev, po 8 do 10 din. Pričakujejo, da se jim bo cena prihodnji teden znižala. Marelice iz Srbije je že skoraj zmanjkalo, njihova cena pa je bila 10 din. Kupili smo lahko tudi slive po 6 din, borovnice med 12 in 15 din, jagode po 15 din in maline po 20 din.

Gob ni manjkalo, lisičke so še vedno po 20 din ajdovke po 30 din.

Cena jajc se je dvignila na 0,90 din. Dovolj je bilo skute in smetane.

Cvetja je bilo mnogo, posebno rdečih nageljnov po 1,20 din.

D. J.

CELJE

Alojz Cvetrežnik iz Košnice in Marija Sredovnik iz Celja.

SLOVENSKE KONJICE

Janko Bračko, 22, Ličenca 9 in Magdalena Paj, 18, Selski vrh 2; Janez Ahačič, 34, Lesično 16 in Vida Podgoršek, 19, Sojek 20; Franc Kropelj, 28, Zg. Zreče in Marija Jančič, 30, Dobrava pri Konjicah 30.

ZALEC

Anton Vodeb, 27, Kasaze 49 in Matilda Dobrotinšek, 18, Globoče 8; Jože Kreže, 21, Prebold, 74 in Marija Vuzem, 21, Kapla 9.

CELJE

23 deklic in 23 dečkov.

SLOVENSKE KONJICE

2 deklici in 3 dečki.

Franciška Lopan, 79, Celje; Katarina Ulaga, 69, Ojstro; Marko Davidovac, 77, Celje; Ivan Slekovec, 67, Novo Celje; Marija Čander, 75, Sentjur pri Celju; Stjepan Posilović, 81, Stojno selo 66; Anton Rebernik.

šek, 74, Podbrežje — Zagreb; Ana Dobovičnik, 69, Klane; Genovefa Poličnik, 66, Kompolje 116.

SLOVENSKE KONJICE

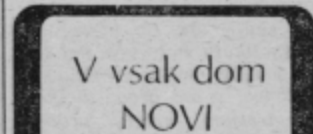
Jožef Rupnik, 87, Ziče 31; Ivana Koprivnik, 41, Koroška vas; Leopoldina Kolar, 50, Sp. Grušovlje 24; Franciška Nagonak, 85, Vitanje 56; Avgust Kolar, 68, Slovenske Konjice, Partizanska c.

SMARJE PRI JELSAH

Ana Petek, roj. Motoh, 74, Rogatec 47; Tereza Oglajner, roj. Kotnik, 70, Pecelj 22; Avgust Anderluh, 25, Topole 10; Franc Zumer, 58, Zahenberc 18; Ana Kroat, roj. Romih, 30, Šmarje pri Jelšah 37.

ZALEC

Franc Dolinar, 84, kmet, Pongrac 23; Martin Grobin, 62, upokojenec, Gotovolje 127; Helena Cijan, roj. Zohar, 71, Sešče pri Preboldu 16; Ivan Uranjek, 76, kmet, Črnova 3; Francišek Sorčan, 65, upokojenec, Rakovlje 5; Alojz Nemivšek, 74, kmet, Marija Reka 67.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

POPRAVEK

V zadnji številki Novega tednika je bil tiskarski skrat spet pridna na delu. Tako je med drugim v vesti o otvoritvi sejne in spominske sobe pri celjski podružnici Ljubljanske banke prekrstil direktorja Zdravka Trogarja in Pudarja. Razen tega je pod fotografijo delegatov občinskih gasilskih zvez celjskega območja na slovenskem gasilskem kongresu podpisal D. Medveda, namesto Franja Maurerja.

Prizadetima naše opravičilo.

Mitja Umnik (14)

Obljuba dela dolg — zato danes informacije o možnostih izrednega študija oziroma šolanja na višjih in visokih šolah ter v okviru sprejetega programa izobraževanja DU Celje. Če bo dovolj prostora, pa še o nekaterih možnostih splošnega izobraževanja.

V tem sestavku bo predvsem govora o možnostih izobraževanja na naslednjih višjih in visokih šolah pri nas. To so: visoka ekonomska-komercialna šola Maribor, višja pravna šola Maribor, višja šola za organizacijo dela Kranj, višja tehniška šola Maribor in fakulteta za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo.

VISOKA EKONOMSKO-KOMERCIJALNA ŠOLA: V okviru DU Celje deluje center za izredni študij na tej šoli, študenti pa imajo možnost poslušati predavanja tako na I. kot tudi na II. stopnji. Študij je organiziran za naslednje smeri: I. stopnja: dva oddelka in sicer: ekonomsko finančni in ekonomsko komercialni oddelki. Na drugi stopnji so štirje oddelki in sicer — ekonomsko komercialni, ekonomsko finančni, ekonomsko organizacijski oddelki in teh-

niško ekonomski oddelki z dvema smerema, komercialna in organizacijska smer. Študij je organiziran v obliki seminarjev, predavanja so v popoldanskem času, po opravljenih predavanjih pa opravljajo slušatelji v sporazumu s šolo izpite. Na I. stopnjo se lahko vpiše kandidat, ki je z uspehom končal štiriletno srednjo šolo. Vpiše se lahko tudi tisti, ki ni končal srednje šole in ima najmanj štiriletno delovno izkušnjo v komercialni ali finančni službi in, če uspešno opravi sprejemni izpit. Na drugo stopnjo se lahko vpiše tisti, ki je končal študij na I. stopnji ekonomske fakultete ali višje ekonomske, višje komercialne oz. višje finančne šole ali druge visoke ali višje šole, ki ustreza študiju ustreznega oddelka I. stopnje VEKS. Prijavne pole za vpis (dobijo se na Delavski univerzi Celje) morajo kandidati poslati do 31. julija na VEKS v Maribor.

VISJA PRAVNA ŠOLA: Študij je organiziran v obliki seminarjev za posamezne predmete, predavanja so v popoldanskem času in ob sobotah. Pogoji za vpis so naslednji: uspeš-

no končana gimnazija, pedagoška gimnazija, ekonomska oz. administrativna šola, srednja šola za notranje zadeve, intendantska vojaška akademija ali srednja pomorska šola — navtični oddelki. Na šolo se lahko vpišejo tudi absolventi drugih štiriletnih strokovnih šol, če predhodno opravijo preizkusni izpit. Poleg tega se lahko na to šolo vpišejo tudi tisti, ki niso končali šolanja na nobeni izmed naštetih šol in sicer po obvezni osnovni šoli, da so bili najmanj štiri leta zaposleni na ustreznem delovnem mestu ter so z uspehom opravili preizkusni izpit. Prijave za vpis morajo kandidati poslati do 15. avgusta na Višjo pravno šolo v Maribor.

VISJA ŠOLA ZA ORGANIZACIJO DELA: Tudi ta šola ima ob zadostnem številu prijavljenecv oddelke za izredni študij. Študij je organiziran podobno kot pri ostalih dveh šolah. Vpišejo se lahko vsi tisti, ki so končali štiriletno srednjo šolo — brez preizkusnega izpita. Kandidati, ki so uspešno končali triletno srednjo šolo in imajo najmanj tri leta prakse na delovnih mestih, ki so po-

vezana z organizacijo dela in uspešno opravijo preizkusni izpit iz matematike, svojega jezika, družbene ureditve SFRJ, fizike, kemije in zgodovine, se prav tako lahko vpišejo v šolo. Prijave morajo kandidati poslati do 31. julija na Višjo šolo za organizacijo dela v Kranj.

VISJA TEHNIŠKA ŠOLA: To je oddelki Višje tehniške šole iz Maribora, obsega pa naslednje smeri študija: strojna, elektrotehniška, gradbena, kemijska in tekstilna smer. Pogoji za vpis je končana srednja tehniška šola ustreznih smeri, gimnazija ter ustreznega praksa. Kandidati, ki ne izpolnjujejo teh pogojev, morajo opraviti izpit iz matematike, fizike in kemije. Študij je podobno organiziran kot pri prejšnjih šolah. Podrobne informacije dobijo kandidati na Višji tehniški šoli Maribor. Omenim naj še **VISJO ŠOLO ZA GEODEZIJO**, ki je organizirana pod pedagoškim vodstvom Fakultete za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo Univerze v Ljubljani. Pogoji za vpis je končana srednja tehniška šola, smer geodezija in tri leta prakse v geodetskem poklicu.

Franc Perovec

V sredo, 5. julija smo se številni prebivalci Soštanja in okolice za vedo poslovili od 79-letnega družbenega delavca in bivšega uslužbenca sodišča v Sošanju, Franca Perovca. Pokojni je komaj pred dobrim mesecem obhajal zlato poroko s svojo zvesto življenjsko družico Marijo. Že od leta 1912 je bil aktiven telovadec Sokola v Sošanju in se je istega leta udeležil tudi I. vseslovenskega sokolskega zleta v Pragi. Vsa leta svojega življenja v Sošanju je posvetil petju, saj je sodeloval pri številnih pevskih zbiorih tako pri DPD Svoboda kakor kasneje tudi pri društvu upokojencev, pri katerem je bil več let član upravnega in nadzornega odbora. Soštanjčani in okoličani pa se ga bodo spominjali predvsem kot izredno živahnega človeka, ki je odigral kar preko 60 različnih vlog na odskih deskah v Sošanju in okolici.

Na pokopališču v Podkrajju so se od njega poslovili številni domačini in 4 govorniki, ki so mu izrekli zahvalo za njegovo kulturno in družbeno delovanje. Mešani pevski zbor pa mu je ob zadnjem slovesu zapel več žalostink. Tako smo se poslovili od moža in prijatelja, ki nam bo vsem ostal v najlepšem spominu.

Viktor Koje

KAM PO OSNOVNI ŠOLI?

Celje

BOLJŠE, A ŠE NE DOBRO

Nedavne korekture cen nekaterim proizvodom celjske Cinkarne so sicer prispevale k trenutni izboljšavi razmer v tem kolektivu, vendar še zdaleč niso omogočile normalnega poslovanja. Dispariteta med surovinami in končnimi izdelki je še vedno problem, ki tare kolektiv. Omejevanje proizvodnje nerentabilnih artiklov je s stališča kolektiva edino možen in racionalen ukrep, čeprav pa je s strani nacionalnega gospodarstva prav gotovo škodljiv. Toda to pa ni več problem Cinkarne, temveč širše družbene skupnosti. Nihče ne more siliti kolektiva v to, da proizvaja z izgubo, vprašanje je le, če smo res toliko bogati, da si lahko privoščimo veliko dražji uvoz enakih proizvodov, ki jih proizvaja kolektiv Cinkarne? Izgradnja obrata titanovega belila gre v zaključno fazo, in pričakovati je, da bo koncem leta že stekla poskusna proizvodnja. Podjetju trenutno najbolj primanjkuje obratnih sredstev, kar jih zelo ovira pri normalnem poslovanju.

Temeljni problem, ki trenutno najbolj tare Cinkarno je še vedno hudo pomanjkanje obratnih sredstev. Kljub temu, da so nekateri v svojih ekspertizah dokazovali, da Cinkarno v sedanji fazi ne potrebuje dodatnih dveh milijard starih dinarjev obratnih sredstev, je več kot očitno, da bi ravno ta sredstva pomenila pomembno injekcijo, ki bi kot trajno povzročila vplivala na nadaljnjo gospodarsko rast tega kolektiva. Stalna blokada, velike terjatve do kupcev in seveda tudi obveznosti do dobaviteljev, so problemi, ki bi jih bilo možno, vsaj nekatere med njimi, uspešno rešiti z dodatnim kreditom za obratna sredstva.

Poleg tega, da so se vsaj delno korigirale cene nekaterih pomembnejših proizvodov, kar je omogočilo kolektivu, da zopet posluje brez tekoče izgube, pa je imajo na internem seznamu še vedno precej finančnih proizvodov, ki zamažajo kaskado na ustrezno odobrenje Zavoda za cene. Kolektiv tu nima izbire! Omejevanje, ali celo ukinitve proizvodnje teh izdelkov je edino kar mu preostane, kljub temu, da je to problem za ostalo industrijo, ter istočasno tudi možnost, da se resneje zasidra pri nas tuj proizvajalec, ki pa bo kasneje prav gotovo s politiko cen, nadoknadil vse, kar bi v trenutnih pogojih moral izgubil. Kolektiv Cinkarne ni dolžan proizvajati z iz-

gubo, širša skupnost pa se obnaša vse preveč neskrbno do problemov, ki nastajajo. Tako je stanje na primer pri proizvodnji organskih barvil, kjer določene proizvode že opuščajo. Rezultat tega je, da tekstilci tarnajo, oziroma plačujejo barve iz uvoza, ki pa so tudi do 100 odstotkov dražje. Zakaj pomeni, če lahko drago?! Resnično in žalostno hkrati!

Proizvodnja titanovega belila, katera osnovna surovina je žveplena kislina, bo stekla koncem leta, brezpogojno pa v začetku prihodnjega leta. S tistim trenutkom, ko bo Cinkarna pričela s proizvodnjo titanovega belila, pa bo v Sloveniji nastal nov problem in sicer pomanjkanje žveplene kisline. Kot vse kaže, o tem prav nihče nič ne razmišlja. Razumljivo, tudi to ni problem Cinkarne! Vključitev novih proizvodnih zmogljivosti, bo bistveno vplivala na povečanje celotnega dohodka podjetja. Od sedanjih približno 40 milijard starih dinarjev, se bo z obratovanjem titanovega dioksida brutto dohodek povečal še nadaljnjih 23 milijard. Pri 1.850 zaposlenih delavcih, je to nedvomno rezultat, ki ga velja zelo resno upoštevati, saj mnoga podjetja, ki zaposlujejo enako ali več, dosegajo manjši brutto proizvod na zaposlenega delavca.

V zaključno fazo pa grede tudi investicije v grafičnem

oddelku, ki pa ga prav tako kot celotno podjetje, najbolj teži pomanjkanje obratnih sredstev. Včasih pride celo do manjših zastojev v proizvodnji, ker zmanjka te ali one surovine, ko jo uspejo dobiti, (beri plačati) pa zopet vse steče tako kot je treba...

Kot je znano je kolektiv v prvih petih mesecih gospodaril z izgubo, ki je nastala zaradi zamrznitve cen. Trenutno se je stanje delno popravilo, vendar ni dobra, čeprav mnogo boljše. Bo treba še res dolgo čakati, da bodo odgovorni dejavniki končno resnično spoznali potrebe Cinkarne po dodatnih obratnih sredstvih, ki jih nujno potrebujejo za normalno proizvodno delo? Mar ni v minuli letih ta prizadevni kolektiv že neštokrat dokazal kaj zmora in kako zna gospodariti? Omogočimo kolektivu normalne pogoje, pa bo ustvarjal dovolj zase in dober del za skupne potrebe! Dosledno izvajanje sanacijskega programa je potrdilo točnost stališč tistih, ki so videli nadaljnjo perspektivo Cinkarne, omogočiti jim je treba, da realne zamisli tudi v bodoče dosledno uresničijo. Čas bi bil, da se najdejo sredstva za manjkajoče kredite za obratna sredstva, čas, da tudi drugi pokažejo razumevanje, ki ga je kolektiv v minulih letih tolikokrat konkretno izpričeval!

BERNI STRMCNIK

ŽALEC

Kratkovidna odločitev

Ni še dolgo tega, ko smo v našem časniku pisali o pozitivnih prizadevanjih občinskih ter tudi gostinjsko turističnih in trgovskih dejavnikov žalske občine, da tudi na tem pomembnem področju dosežejo uresničenje enotnega programa dolgoročnega razvoja, katerega osnovni nosilec naj bi postala organizacija združenega dela Savinjski magazin. Posvetovanja na nivoju občine in na podlagi skrbno pripravljene študije so nedvomno pokazala, da kaže čimprej združiti vse materialni in umski, to je kadrovskega potenciala, ter tako čimprej pričeti z uresničevanjem postavljenih ciljev.

Razprava o kolektivih je nedavno tega sledila tudi odločitve na referendumu. V obeh kolektivih, ki sta se združila s Savinjskim magazinom, je referendum uspel 100%, zataknilo se je le v primeru kolektiva hotela Slovan na Vranskem, ki niti ni razpisal referenduma in se je že na nivoju razgovorov odrekel sodelovanju v predvideni integraciji.

Se kolektiv hotela Slovan na Vranskem zaveda dolgoročnosti posledic izvirajočih iz take odločitve? Mar delavci v kolektivu vedo in so prepričani o tem, da je trenutna konjunktura in relativno dobro materialno stanje (če se temu pri nekaj milijonih starih dinarjev skladov lahko reče tako) lahko samo kratkotrajno? Celotna baza sedanjega dohodka so prehodni gostje, stacionarni gostov je hudimano malo in tudi v bodoče jih verjetno ne bo veliko več. Večino dohodka ustvarjata »šanki« in kuhinja ob postankih avtobusov! Samozadovoljstvo kolektiva izvira iz gostilniške mentalitete, ki pa se bo (in z njo vsi načrti ter konjunktura) porušila s tistim trenutkom, ko bo stekla mimo Vranskega hitra cesta in ko avtobusna podjetja ne bodo zainteresirana za obstanek v tem kraju, kajti tudi potrebe za to ne bodo obstajale. Trenutni uspehi (vse priznanje je treba dati za nje, kajti kolektiv jih je dosegel sam) ne smejo zavajati delavcev v to, da ne vidijo pred sabo jutrišnjega dne. Se na drugih področjih gospodarjenja, ki so manj zahtevna, ni mogoče uspešno gospodariti, ne da bi računali s temeljnimi izhodišči perspektivnega razvoja, najmanj možno pa je to v gostinstvu in turizmu, ki sta podvržena mnogim tokovom, zoper katere kolektivi, posebno če so majhni, ne zmorejo učinkovitih ukrepov. Tudi Slovan jih je zmogel.

S kakšno moralno pravico se bo v takih primerih kolektiv obračal v bodoče na občinske institucije za ustrezno pomoč, ko pa je v sedanjem času tako avtoritativno odklonil sodelovanje v skupnih naporih za boljši in uspešnejši jutrišnji dan? Bo tako odločno kot sedaj, znal kolektiv reagirati tudi v prihodnje?

Res je, vsak kolektiv ima pravico, da o svoji usodi odloča sam, res pa je tudi, da je doslej v plavanju proti toku družbenih dogajanj še vsakdo neusmiljeno omahnil. Upajmo, da bo kolektiv Slovana v svoji odločitvi svetla izjema...

Berni Strmcnik

VPRAŠANJE

JAVNEMU DELAVCU

SPOŠTOVANI TOVARIŠ MARJAN MAZEJ, PREDSEDNIK SVETA ZA INDUSTRIJO IN GRADBENIŠTVO, PRI SKUPŠČINI OBČINE CELJE

Morda boste presenečeni, ker se z javnim vprašanjem tokrat obračamo na vas, vendar nas v to silijo določeni razlogi. Preidimo kar k zadevi.

Problemi razdrobljenosti celjske industrije, še zlasti pa kovinske predelovalne, so vam in širši javnosti poznani, saj smo med drugim o tem na široko (že večkrat) pisali tudi v našem časniku. Na dalje je znano tudi to, da je bilo v minulih letih že veliko prizadevanj, da bi se stanje izboljšalo, vendar bistvenih premikov nismo dosegli. Verjetno so vam znani tudi razlogi, ki so čestokrat subjektivno obravnavani. O problemih povezovanja celjske industrije je med drugim razpravljala tudi že organizacija Zveze komunistov, ki je do problemov integracijskih gibanj v občini

zavzela jasna in konkretna stališča. Zato tudi ta prizadevanja doslej niso rodila ustreznih rezultatov in izrečene so bile kritike na račun prenekaterih poudetij, tudi KLIME, na vodstvu katere ste.

Prepričani smo, da bo treba od besed in ugotavljanj preiti k dejanjem, saj je tesnejše povezovanje gospodarskih organizacij eden bistvenih pogojev za nadaljnji uspešni razvoj celjskega gospodarstva. V zvezi s temi problemami vas sprašujemo: Kaj je loslej na tem pomembnem področju družbenih prizadevanj podvel svet, ki mu predsedujete in kakšna so stališča do tesnejšega povezovanja tako imenovanega »kovinskega kompleksa« v vaši delovni organizaciji?

Berni STRMCNIK, novinar

Celje

REŠEN PROBLEM

Trgovsko podjetje na veliko in malo Tehnomercator je v letošnjem šolskem letu razpisalo za svoje potrebe petdeset prostih učnih mest za prodajalce. Od tega jih je šolski center za blagovni promet v Celju sprejel le petindvajset. Za Tehnomercator je nastopil problem, kam z ostalimi petindvajsetimi dijakmi? Tehnomercator je problem odlično rešil. Z ekonomskim šolskim centrom v Slovenjem Gradcu je sklenil pogodbo, da bo njihov oddelek za prodajalce vzel na šolanje petindvajset dijakov za štiri mesece in pol v treh letih. Ostali čas med šolskim letom pa bodo na praksi v Celju. S tem, ko morajo biti v tem kraju, se bodo povečali tudi stroški za šolanje. Te bo vsaj delno kril Tehno-mercator.

Kolektiv trgovskega in proizvodnega podjetja Merx je odprl na Tomšičevem trgu v Celju novo prodajalno kruha. Gre za izredno lep lokal, v katerem so oddelki za prodajo peciva, kave in kruha. Poleg tega vam na željo kavo tudi zmeljejo.

Z otvoritvijo nove prodajalne na Tomšičevem trgu so zaprli staro na Stanetovi ulici, poleg male kavarne. Četudi dokončna beseda o ureditvi tega lokala ni padla, se zdi, da se bo nekdanja prodajalna kruha spremenila v prodajalno specialnih vin in alkoholnih pijač. Sicer pa se bodo pri Merxu zavzeli, da bodo problem kmalu rešili in nov oziroma prenovljen poslovalni prostor tudi kmalu odprli.

MB

Celje

ZA PRAZNIK OBČINE

V počastitev praznika celjske občine, 20. julija, v spomin na ustanovitev Prve celjske čete 1941. leta, bo naslednje dni še nekaj zanimivih prireditev in proslav.

Danes, v četrtek, 13. julija ob 17. uri bo na hipodromu ob Mariborski cesti nastopila konjeniška državna reprezentanca v preskokih in šolskem programu ježe za ženske in pionirje.

V soboto, 15. t. m. ob 16.30 uri bo atletsko tekmovanje za memorial Ferda Skoka. V nedeljo, 16. julija ob 9. uri svečanost v domu JLA ob podelitvi domicila borcem za severno mejo 1918/19. — Ob istem času se bo začelo še kegljaško tekmovanje med Celjem, Siskom in Ravnammi na kegljišču pri Ingradu ter tekmovanje v streljanju z zračno puško med ekipami Celja, Siska, Maribora in Hrastnika na strelišču Na gričku.

V četrtek, 20. julija, na praznični dan, bo ob 9. uri

slavnostna seja celjske občinske skupščine v kulturnem domu v Storah. Dve uri za tem bo otvoritev nove valjarne v štorskimi železarni. Popoldanske ure pa bodo namenjene odprtemu prvenstvu Celja v malem nogometu.

Priporočamo nakup v BLAGOVNICAH

VELENJE

konfekcija, perilo, pohištvo, keramika, gospodinjski stroji.

Gostinci govorijo

O SAVINJSKEM ŽELODCU

To pot smo obiskali nekaj naših gostincev v Zadrebški in Savinjski dolini. Vsi so nam

TEREZIJSA DOLŠAK (gostilna na tratah, stoji malo iz centra Mozirja blizu postaja-lišča za avtobuse). »Svoj čas smo imeli mnogo gostov in bil je pravi dren. Letos je slabo, pač ni denarja, smo preblizu občine. Pri meni je abonentska hrana ali pa po naročilu. Precej se tukaj držujejo domačini, turistov ali inozemcev pa odkar je hotel, ni več. Grede večinoma tja vsi prenočiti, potem pa še ledo tam. Kakšnih sprememb ne bomo delali, saj smo jih šele lani.«

povedali kaj zanimivega, tako o svojih gostilnah in tudi specialitetah, ki jih radi priprav-

JANKO STIGLIC (gostilna pri Jošku, blizu avtobusne postaje v Gornjem gradu). »Obisk je srednje dober, včasih bolj, drugič manj. Plače so slabe, sploh ne grede gor, vse drugo pa je šlo. Vsekdan se kaj na novo podraži, ljudje pa nimajo denarja. Precej domačinov je tu vsak dan, turisti pa so bolj ob sobotah in nedeljah. Vsem po želji postrežemo. Imamo savinjski želedec. Gostilne za epkrat ne bomo preurejali, smo jo tako lani za celih petnajst starih milijonov.«

vijo gostom. Vprašali smo jih o obisku, specialitetah in podobnem:

JOŽICA HREN (gostilna pri Martenku stoji v Kokarju, stara je že okoli 150 let). »Splaa se, ker imamo doma vrt in tako vse zraste na nji-vi, v hlevu pa imamo kokoši, da so jajca. Imamo tudi odlični savinjski želedec (je res, sem ga dobil malo za poskusiti), ki ga precej gre. Zgledov za kmečki turizem ni, vsaj pri nas ne. Smo preveč daleč od ceste. Zato nas bolj malo obiščejo. Letos bomo popravljali prostore in sanitarije, da bo lepše.«

BORIS MLINAR

Prizora s praznovanja v Brezi. Na levi sekretar medobčinskega sveta ZKS Janez Zahrašt-nik, ob njem na desni oče in mati padlega komandanta 2. bataljona VDV. Na desnem posnetku borci bataljona VDV, pripadniki enote SLO in občani med slovesnostjo.

PRAZNIČNO V BREZAH IN V RADEČAH

Osrednja proslava občinskega praznika je bila na Dan borca v Brezi, kamor so kolone vozil pripeljale udeležence po novozgrajenem cestnem odseku od Malih Brez do vrha klanca. Ta odsek ceste je prvi sad v začetku leta izglasovanega samopriskevka in je stala doslej že okoli 20 starih milijonov.

V dni, ko so bile Breze partizanska vas, je kraj za dobro uro spet predstavila partizanska enota SLO, ki je skupaj z domačo borčevsko patruljo in mladinskim partizanskim oddelkom izvedla taktično vajo zajetja močnejše izvidnice »plaviha«. Med vajo so svojo veščino pokazali tudi laški gasilci in enote civilne zaščite.

Ko se je streljanje poleglo, so na slavnostni prostor pred prenovljeno šolo prikorakali borci 2. bataljona VDV brigade. Okoli 80 se jih je zbralo v Brezi. Za njimi so korakale borčevske patrulje in nazadnje še enota partizanske enote SLO. Vse skupaj je nato obkrožila množica domačinov in občanov iz vseh krajev v občini. Med gosti so bili tudi po pozdravljeni člani delegacije iz pobratenege Vrbovca, mati in oče v Brezi

padlega komandanta 2. VDV bataljona, predsedniki občin Sentjur, Šmarje in Sevnica in drugi.

Svečanost je začel predsednik skupščine Miha Prosen. Za njim je navzoče pozdravil še predsednik krajevne organizacije ZB, nakar je zbranim govoril sekretar medobčinskega sveta ZK Janez Zahrašt-nik, ki je poudaril kako neizogibno je povezovati vrednote NOV z današnjimi hoteli in napor, mogel pa je ugotoviti tudi to, da se vendarle začenja konkretno reševanje problema kozjanske nerazvosti, ki se je močno odražala tudi v življenju občanov Brez in njene okolice.

Posebno veličasten je bil trenutek, ko je predsednik šmarske občine Beno Božiček v imenu treh kozjanskih občin: šmarske, šentjurske in laške, podelil 2. bataljonu VDV brigade domičil.

V kulturnem programu, ki je sledil, so sodelovali pevci in recitatorji iz osnovne šole Laško in Rimske Toplice ter laška godba na pihala.

Po proslavi se je razvil vesel del, pri katerem so kar največ slovesa poželi kuharji

enote SLO, s svojim partizanskim golažem. Paviljonu KZ je, v duhu sedanjih razmer hitro zmanjkalo mesa za čevapčiče in mesnih izdelkov sploh. Proti večeru je prireditelj zmotil dež. Toda le zmotil, ne pa zaključil.

Proslave ob občinskem prazniku so se nadaljevale minulo soboto in nedeljo v Radečah. Tu so imeli v soboto smotro gasilske enote in opreme ob 100-letnici gasilskega društva, zvečer pa slavnostno akademijo. Naslednji dan, v nedeljo, je jubilejno društvo, letošnji dobitnik občinske nagrade »2. julij«, imelo v gosteh mnoge gasilske organizacije iz bližnje in daljne okolice. Pripadniki celjske poklicne gasilske enote so množično prisotnosti pokazali najsodobnejša sredstva in načine gašenja požarov.

Brez dvoma pa je pri vsem tem bleščečem in strunem praznovanju, tolikanj značilnem za gasilstvo, bil najbolj pomemben trenutek, ko so radeški gasilci dobili nov gasilski avtomobil, prepotreben za obsežen okoliš, ki ga obvladujejo radeški gasilci.

Jure Krašovec

SVEČANOSTI SAVINJČANOV

Občani žalske občine so skozi ves minuli teden z najrazličnimi manifestacijami proslavili svoj letošnji občinski praznik, 7. julij, v spomin na prve organizirane množične akcije proti okupatorju v Savinjski dolini. V skoraj vseh večjih krajih so bile razne prireditve in manifestacije, naj-svečaneje pa je seveda bilo v Matkah in Seščah.

Na svečani seji občinske skupščine v Seščah, bila je v prenovljeni dvorani Zadrugnega doma, so podelili letošnje občinske nagrade, ter sklenili da bo leta 1974 osrednje praznovanje v Taboru.

Bučanje avionskega motorja, ko je v nizkem naletu partizansko letalo »bombardiral« sovražnikove postojanke v Matkah, sij raket in prvi ostri ter dolgi rafali, so naznanili začetek velike bitke za Matke, ki so bile v sobo-

vse izpričuje veliko borbeno pripravljenost teritorialnih enot občine Zalec.

Po napadu na partizanske Matke je bil obsežen kulturni program, nato pa ljudsko slavlje, ki ga Matke že dolgo ali pa še nikoli niso videle.

Joško Rozman, predsednik skupščine občine Zalec med slavnostnim govorom na svečani seji občinske skupščine v Seščah. Foto: B. Strmčnik

to zvečer v »sovražnikovi« rokah. Z vseh strani so se nad kraj zgrnili partizanski borci in predaja »sovražnika« je bilo edino izhodišče...

Ni kaj reči, toda pripadniki teritorialnih enot žalske občine so se minulo soboto izkazali, kot le malokateri doslej. Celotna vaja, bila je v okviru velikega partizanskega srečanja ob praznovanju občinskega praznika žalske občine, je po taktični plati in po prizadevanju posameznikov še posebej, v celoti uspela. Tudi enote civilne zaščite so stoodstotno opravile svoje naloge, tako, da je bil uspeh popoln. Še zlasti pa naj ob tem opozorimo na to, da je bila mobilizacija enote izvedena v časovno rekordnem času, kar

Ljudi se je trlo, veliko je bilo nekdanjih borcev, ki so obujali spomine, še več pa mladine, ki si je pozno v noč brusila pete ob vedrih zvokih »Veselih hmeljarjev«, ki so godli pozno v noč. Slavlje v Matkah je bilo dejansko nekaj posebeja, doživetje, ki bo mnogim ostalo še dolgo v spominu. Takih prireditev, ki na tako neposreden in prizadet način obujajo tradicije na slavne dni naše NOV bi prav gotovo moralo biti še več...

Komaj so se dodobra polegli veseli zvoki iz Matk, že so budnice v vseh večjih krajih žalske občine v nedeljo zjutraj naznanile, da je prišel sklepni dan letošnjih svečanosti. Sešče so se blešale ožarjene v poletnem soncu.

ko so med promenadnim koncertom prebolske godbe na pihala prihajali v kraj številni gostje. V obnovljenem Zadrugnem domu, dvorana je tako lepa, da bi bila v ponos tudi večjemu kraju kot so Sešče, je bila svečana seja občinske skupščine. Slavnostni govor, podelitev nagrad, pozdravni govori delegacij in gostov ter zahvala nagradencev. Če k temu dodamo še sklep, da bo prihodnje leto slavlje ob občinskem prazniku v Vinski gori, leta 1974 pa v Taboru, potem smo povedali pravzaprav vse, kar se je med svečano sejo dogodilo v dvorani. Bila pa je res svečano vzdušje.

Po seji je predsednik občine Joško Rozman prereza trobojni trak na dveh odsekih in s tem simbolično odprl nove ceste, ki so za občane Sešče in okoliških vas velika pridobitev. Po ogledu vseh cest so gostje odšli na skupno kosilo v Matke, po poldne pa je bilo ob Seškem mostu ljudsko rajanje. Mnogi so v ponedeljek zjutraj z motnimi glavami odhajali na delo...

Letošnje praznovanje žalskega občinskega praznika je bilo veličastno slavlje, ki je potekalo tudi v znamenju številnih delovnih zmag občanov širom občine. Marsikaj imajo delovni ljudje te občine za pokazat, marsikaj so dosegli v sorazmerno zelo kratkem obdobju med dvema praznikoma. Osemnajst najrazličnejših manifestacij in prireditev, ki so trajale več kot teden dni, so najbolj zgovoren dokaz o tem, da je bilo minulo praznovanje resnično ljudsko slavlje, da je bil to dejansko praznik delovnih ljudi, praznik delovnih zmag in veselja. Naj sklenemo to pisanje z besedami predsednika krajevne skupnosti, ki je na svečani seji skupščine poleg ostalega dejal:

»Prepričan sem, da bomo tudi pri nas pripravili kar najboljšo svečano praznovanje, da to vam še danes kličem — na svidenje v Vinski gori!«

Na svidenje torej — v Vinski gori, prihodnje leto!

Berni STRMČNIK

Laško vabi

9. PIVO IN CVETJE

Pod pokroviteljstvom laške pivovarne bo letos od petka do nedelje, od 14. do 16. julija že deveta turistična prireditev »Pivo in cvetje«. Paše za oči, ušesa in lačna ter željna grla bo dovolj. Ogledjmo si spored s katerim turistično društvo stopa v obetavno jubilejno desetletnico na daleč znane in mikavne prireditve:

PETEK, 14. JULIJA:

S slavnostno otvoritvijo gospodarske razstave v Domu »Dušana Požanela« in razstave laških pejsažev, v Muzejski zbirki kakor so jih naslikali in narisali laški šolarji, se bo v petek začelo. Zvečer bodo športniki priredili po laških ulicah tek z baklami.

SOBOTA, 15. JULIJA:

V streljanju na umetne globe se bodo pomerile lovske družine in povabljeni gostje. Prireditelji obetajo vsaj enkrat bolj razkošen ognjemet s starega gradu in mostu čez Savinjo. Kot vsako leto bodo tudi letos zapeli fantje pod oknom, ko pojdejo nekateri med njimi vasovat.

NEDELJA, 16. JULIJA

Po Laškem že od šeste zjutraj ne bo miru, če pa bo

sploh kaj, ko pa bo od petka do nedelje po Laškem na voljo deset paviljonov s pijačami in jedačami, za ples pa bo skrbelo pet ansamblov na petih plesiščih. Nedeljsko jutro se bo začelo z budnico. Potem ko bodo svatje odpeljali neveste, se bo po laški ulici razvila dolga povorka. Poleg svatovskega spreveda z dvema paroma bodo sodelovali še: pivovarna, rudarji, hortikulturno društvo, lovci, športniki, mladina vseh vrst in če bo vse po sreči, tudi folklorna skupina iz Maribora. Svatovski spreved se bo na Starem trgu moral odkupiti fantom pri »šrangah« a ob 12 uri bosta dva para na občini nepreklicno zapečatila svoj samski stan. Svate na vrtu hotela »Savinja« čaka svatovska pojedina, no in seveda, kljub stabilizaciji, lepa praktična darila.

Vse tri dni odprte razstave bo dopolnjeval še bogat srečolov, ki bo nekaterim zmaknil denar iz žepov, drugim pa prinesel lepe dobitke.

Za parkirišča je bojda poskrbljeno, za prenočišča pa ne, ker kdor pride v Laško, mu ne bo do spanja. Zaspanci, kislice in godrnjači pa tako in tako niso dobrodošli.

Naši znanci

PIŠE:

B. Strmčnik

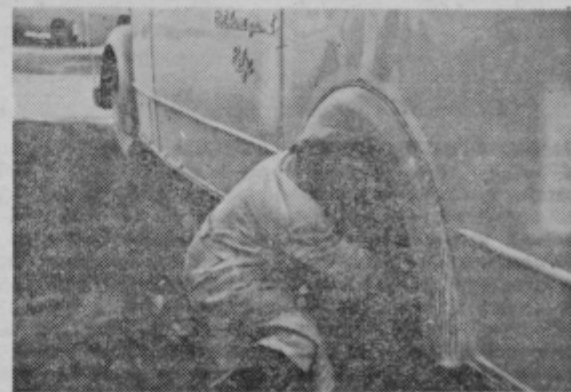
VOJNA VIHRA NE PRIZANAŠA

Dan za dnem je Rok rrtel volan, po zaviti in prašni makadamski cesti vse tja gori do Logarske doline, ki je ravno v teh letih pričela razkazovati svoje deviške nedri prvim številnejšim turistom. Sedem let je prevažal Tatro in končno dobil leta 1937 Zaurerja z 22 sedeži. Vedno večji in vedno hitrejši vozovi, saj ta pa je zmoget tudi že do 80 km na uro, čeprav Rok mu verjetno ni ravno pogosto tako globoko pritisnil na plin...

Potniki, prtljaga, kasiranje, veselje in tudi jeza. Najbolj se je jezil, ko so ljudje nemalokdaj prosili za drobne usluge, pa je zvečer tisto reč pripeljal iz Celja, na postaji pa ni bilo naročnika, da bi mu izročil naročeno blago. Morali so ga klicati, avtobus pa je stal, potniki pa so se pričeli jeziti. Dan za dnem ista pesem, isti prizori in isti ljudje, ki jih je Rok v bistvu vzljubil in ki se jim je zapisal.

Stiri ure je trajala takrat vožnja iz Celja v Logarsko dolino, nemalokdaj pa še dije, tudi zaradi ljudi...

Cez dve leti pa je Rok dobil KRUPPA, avtobus, ki je imel dva cilindra in 24 sedežev. To je avtobus, za katerega je pravzaprav povezano Rokovo ime. To je bil stroj, ki je hrumel in rjul, da ga je bilo zjutraj na Pobrežje slišati, ko da je na Ljubnem »rušila« Pa-pezeve garaže. Komaj pa je leta 1941 dobil novega mercedesa, le dodobra ga je v garažo postavil, pa so prišli Nemci, pričela se je vojna. Nekaj časa je prevažal za nemško pošto na isti relaciji, nato so ga poslali v Avstrijo, toda že

Preluknjanih zračnic včasih, spričo makadamskih cest nikoli ni manjkalo. Kdo bi vedel, kolikokrat se je Rok takele sklanjal nad kolesi svojih avtobusov.

ROK KOPITAR

jeseni se je zopet vrnil. Družina, troje sinov in hčerko mu je rodila žena, se je med tem časom preselila v Celje.

Zopet je prevažal po Savinjski dolini in najbolj mu je ostal v spominu dogodek, ko so ga poklicali na občino (nemško seveda) in mu povedali, da bosta s kolegom od Kapucinarjev v Celju prepe-ljala prve internirance v Maribor.

»Težko mi je bilo, ko sem zapuščal poslopje in odhajal po avtobus in ka-

sneje z njim tja na Breg. Toda glej, nekoliko sem zamudil, pa so vse strpali v prvi avtobus in jaz sem se lahko vrnil, ne da bi moral opraviti to žalostno poslanstvo. Se danes sem tega vesel.« je zaključil pripoved ROK in napravil požirek gorke turške kave, ki sva jo pila v kuhinji, kjer mi je pripovedoval svojo zgodbo.

Zopet so ga poslali v Avstrijo, tokrat v Judenburg, toda kmalu se je znašel v Ptuj. Spomlad 1945 se je priključil Tomiščevi brigadi, kjer je dočkal svobodo. Zopet je vozil. Najprej na Komandi mesta v Celju, nato pa zopet avtobus. Prav tisti stari Krupp je še počakal (karoserijo so našli v Gaberjih, motor pa v delavnici) le popraviti ga je bilo treba in že je bil nared.

Vojna je Roku pobrala sina, ki je že po enem mesecu med partizani padel, nič dobrega pa ni prinesla tudi njemu, saj je vsa leta preživel v stalnem strahu za svoje, v strahu ob nesigurnem delu in ob upanju na boljše. Prišlo je...

(Se nadaljuje)

Bralci pišejo

ČAS HITI

Ko je občinska konferenca SZDL Smarje pri Jelšah volila poslance in odbornike, je istočasno izdelala štiriletni program razvoja kozjanskega območja. Ker je program dela obširen, je treba z njim pohiteti, da bo do zaključka, mandatne dobe voljenih ljudi realiziran. Veliko se je naredilo, veliko se tudi že dela, ostajajo pa še ceste. Taka je cesta Slivnica — Lesično — Kozje — Kumrovec, kjer danes vozi z Lesičnega avtobus ljudi na delo v Store in Celje.

Spominjam se leta 1947, ko sem bil predsednik KLO — Lesično. Na sestanku predsednikov KLO iz vsega kozjanskega okoliša smo se dogovorili, da se o delu tu odsek avtoceste, ki bo povezoval Lesično s Kumrovcem. Da ni prišlo do te gradnje so krive razmere potem ko se je vodilna garnitura izmenjala.

Moje mnenje je, da vso odgovornost za gradnjo cest prepustimo strokovnjakom.

Jakob Leskovšek
Lesično 63

NAŠE VPRAŠANJE — VAŠ ODGOVOR

Spet se vam oglašam. Zelo sem bila vesela, ko ste objavili spis o mamici. Sedaj pa še nekaj o rubriki »Naše vprašanje — vaš odgovor«. Lahko bi se spomnili tudi na mlajše bralce in objavili tudi lažja vprašanja. Saj že tolikokrat nisem mogla poslati odgovora! O politiki in o raznih praznikih v okoliških krajih se res nladina ne zanima veliko. Predlagam vam, da bi v tej rubriki zastavili kakšno uganko ali pa kaj podobnega.

Novi tednik mi je še vedno všeč. Z veseljem ga prebiram. Upam, da se njegova vsebina ne bo poslabšala.

Lep pozdrav od
Mojce Kralj

Odgovor: Potrudili se bomo, da se bo rubrika Naše vprašanje — vaš odgovor prilagodila tudi mlajšim bralcem, ti pa se potrudite, da boš dohitela starejše, kajti poznati svoj

kraj in svet je danes nujno, kajti mi si krojimo usodo sami.

KDO JE ŽALOSTEN?

Sem zvesta bralka Norveškega tednika, ki mi je zelo všeč, vsakomur ga priporočam.

Brala sem članek, ki je bil objavljen 5. maja. Kje si mati, ki je zbudil med Celjani globoko ogorčenje. Zakaj vendar, saj je dosti takih slučajev. Kaj naj rečem jaz, ki trpim v srcu zmeraj večjo žalost, ker sem zgubila otroka, sina, ki ga ne morem pozabiti, niti tistega trenutka, ki sem ga preživela 1. oktobra 1971. Sprašujem se, zakaj mi je smek umrl, katerega si tako želim? Sprašujem koga bi privezali v današnjem času na sramotilni kamen. Jaz vas razumem in tudi upam, da me boste vi, zato sami uganite, koga bi jaz privezala na sramotni kamen.

Z odličnim spoštovanjem
Ida Amon
Ješovec, Kozje

V SLOGI JE MOČ

Najprej moram pohvaliti Novi tednik. Z veseljem in zanimanjem berem vse, posebno še: MED ŠTIRIMI OCMI, POVEST, PISMA BRALCEV, SOSED SOSEDU... Vse je lepo, samo horoskop še pogrešam. Zadnje čase še posebno rada berem pisma bralcev, kjer bralci veliko opisujejo težave in nezadovoljstva v zakonu in družini. Zato bi rada opisala še jaz resnično zgodbo iz neke vasi.

V vasi je živel kmet. Največji v vasi. Imel je ženo in tri majhne otroke. Sosedji okoli njih so imeli večja posestva, toda povsod je bilo več odraslih ljudi za delo pri hiši. Ona dva sredi vasi, ki sta imela največje posestvo in še tri male otroke, pa sta dobila druge ljudi za pomoč samo pri največjih delih in to spomladi, ko so kopali vinograd, ob žetvi in mlačvi pšenice. Vsa druga dela pa sta sama opravila. Najbolj pa so se vsi sosedje čudili, da sta bila z vsakim delom prva pri kraju. Sosedom to ni šlo v račun, zato so jih začeli spraševati. Kmet se je zadovoljno nasmehnil in dejal: »Ja, veste, midva z

ženo sva oba eno. Zjutraj se složno pomeniva kaj se bo danes delalo in kuhalo, potem pa gre ves dan vse v redu. Če pridem jaz domov s travnika in se bliža poldne, žene pa še ni iz mlina ali trgovine, pa jaz zakurim in skuham kosilo. Pa tudi otroci so z menoj prav tako zadovoljni kot z ženo (mamo).«

Iz sloge sta oba dobivala toliko moči in uspeha, tudi zdravila in sreče, da se jima je vsa okolica čudila in spoštovala, pa tudi zavidala.

Ko bi bila sioga med konci v družinah, med sosedji, kolegi, sošolci in učitelji, med državljani in med narodi, kako lep bi bil naš svet, kako srečni bi bili mi vsi!

Zvesta bralka

POSNEMAJTE!

Zahvaljujem se upravitelju tov. Prisanu, kakor tudi učiteljicam osmega razreda osemletke na Ljubnem, da so poslale k meni učenki JOŽICO JUVAN — OGRADNIKOVO IN ROZKO JURČETOVO, ki sta mi celo zimo stregli in pomagali.

Zahvaljujem se tudi odborniku Francu Juvanu — Ogradniku in njegovi ženi Minki, ki mi pošiljata mleko. Vsem najlepša hvala! L. Kerže, upokojenka

ALI JE KMET GOSPOD?

Direktor nekega celjskega podjetja se je ob priliki izrazil: »Za moje pojme je na svetu največji gospod kmet, njegovo delo ima vsaj nek smisel, vse drugo pa nič ne velja.«

Njegovi trditvi sem oporekala s pripombo, da je kmet največji revež na svetu, saj ga vedno kaj prizadene, od mraza do toče, pa suša in povodenj, nesreča pri živini, pa bolezen itd.

A direktor se ni dal ugnati. Jaz sem ga spomnila še na lisece, ki imajo tudi pravico do življenja, pa srnjad in druga divjadina, ki tudi ne seje in ne žanje, pa vendar živi in zanje mora v pretežni meri skrbeti kmet. Kmet sam pa za mnogo truda nima nobenega plačila.

»Že, že,« mi je potrdil, »jaz če vidim eno samo cvetoče drevo mi pomeni več, kot če vidim celo Celje.«

Sedaj pa je meni zmanjkalo besed in še dolgo sem v sebi premlevala ta dialog. Spomnila sem se vrstic, ki sem jih v tedniku prebrala: »Kozjanci so po

srcu dobri ljudje, da pa ne bi bilo preveč zapuščenih domačij, preveč ostarelih ljudi, tudi osamelih, ostajajo mnogi doma, četudi dostikrat v svojo škodo.«

Pa bi njim, pa vsem nam, ki smo bili do zdaj zapostavljeni, v tolažbo povedala, da tudi tisti, ki jih imamo za srečneže, misleč, da imajo dovolj, največkrat niti zadovoljni niso.

Pa še tole: Zelja Sentjurčanov po lokalnem avtobusu se je izpolnila. Vsem, ki so nam to omogočili, prav lepa hvala. Sprevedniki na tem avtobusu so v pravem pomenu besede — ljudje.

Oroš Urška
Vrbo 47
Sentjur pri Celju

MOŽJE

Najprej moja ocena za Novi tednik: odlično. Zelim vsem v uredništvu, da bi ga še dolgo tako lepo urejali vam vsem v veselje.

Rad bi se pridružil prisanju o izkoriščanju v zakonu, ker me zelo moti mnenje, kako naj bi ženske ravnale z mošči in jih prevzgapale. Kakor da smo moški kakšni otroci! Kot moški sem zaradi takega pisanja užaljen. Ne rečem, da tisto ni res, kar je napisala bralka iz Brez, toda takšen moški je nezrela osebnost in vsako dekletu veliko tvega, če se poroči s takim ali če je to storila sama zato, da bi ga prevzgapila. Za njo je prava škoda, da ni postala vzgojiteljica v kakšni pobojševalnici, ko ji to gre tako »od roka«. Prav gotovo je zaželeno, da se poročajo ljudje, ki so zreli za zakon. Tako bo manj trpljenja in razvez.

Seveda dam prav ženi, ki se pritožuje, ker morajo same gospodinjiti in vzgajati otroke. Jaz sem že kot fant vedel, da bom moral tudi doma delati po službi, čeprav se bom poročil. To pa zato, ker si nisem izbral takega poklica, da bi veliko zaslužil in mora zaslužiti tudi žena. Torej bi bilo nepošteno, če bi žena sama gospodinjila, jaz pa bi lenaril. Saj jo imam vendar rad in nočem, da bi bila moja sužnja. Sicer je res, da v glavnem žena kuha in da ji jaz le pomagam, a če je treba, skuham tudi sam. Gospodinjstvo pa ni le kuhanje in pomivanje posode, ampak je doma še veliko raznih opravil in midva z

ženo oba pridno delava okrog štiri ure dnevno, da imava lep dom. Če bi delala sama, res ne bi bila nič prosta.

Vem, da je malo takih mož kot sem jaz, saj me imajo mnogi za copato, toda zakaj naj bi bil copata, če delam zase in za svojo družino in če enako dela tudi žena. Seveda ne bi bilo prav, če bi delal sam in bi žena lenarila. Torej nič izkoriščanja v zakonu, tako je prav.

Zato je primer, ki ga je opisala bralka T. S., vreden vse graje. In če mož ni dovolj odločen, da bi naredil red, bi res morala pomagati javnost. Zato bi javnost morala več skrbti posvečati tem problemom in je A. K. dala zanimiv predlog, ki bi ga bilo vredno uresničiti.

Bolj srečen človek v zakonu je tudi boljši delavec in boljši državljani.

Bralec iz Laškega

DOBROHOTNA KRITIKA

Malo sem si ogledal svoj okoliš, da bi videl, kaj je novega. Takoj sem opazil, da se okoli samopostrežne restavracije asfaltira nov pas, na nas ljudi pa ni nihče pomislil. Zakaj?

Okoli samopostrežne restavracije je parkirni prostor za težka vozila. Prepričan sem, da krajevna skupnost Gaberje prejema lep denar od teh vozil. Od vsega prostora je za nas ljudi ostalo 50 kvadratnih metrov neasfaltiranega prostora. Tu se pa konča vsa dobra volja ljudi, ki stanujemo tod okoli!

Arnšek Franc
Mariborska 54/a

VPRAŠANJE KRAJEVNI SKUPNOSTI DOLGO POLJE

Princ Peter sem, stanujoč v Celju, Dečkova cesta 42, in se v imenu očeta Alojza Prunca, kot njegov naslednik obračam v zvezi s plačevanjem davka od stanovanjske hiše na gornji naslov s prošnjo, da mi pojasni z ozirom na omenjeno zadevo nekaj stvari. Za pojasnilo v čem je stvar, navajam sledeče:

Davčna uprava občine Celje je z dne 31. 12. 1971 izdala odločbo številka 422A-313/71-4, s katero je zavrnila prošnjo pokojnega očeta za izredni odpis davka od stavbe. V odločbi je navedeno, da je pristojna komisija v sodelovanju s Krajevno skupnostjo Dolgo polje pregle-

dala primer na mestu samem. Nadalje je citirano, da se davek ne odpiše, ker stanujem v isti hiši tudi jaz, ki sem kot njegov sin ravno tako dolžan skrbeti za obveznosti do družbe. Tega ne oporekam in sem pripravljen poravnati obveznosti v doglednem času, postavljam pa dvojno vprašanje.

1. Ne razumem namreč, da osebno ali preko očeta nisem izvedel, da si je stanovanjsko hišo ogledala kakšna komisija v letu 1971. Če je resnično bila, potem je bil ta ogled izveden na enostranski način. Hočem izvedeti, kdo je bil kot član KS Dolgo polje prisoten v tej komisiji. Morda mene ali očeta osebno pozna in ni hotel potrkati na vrata in povedati, zakaj je prišel. Sem mnenja, da uradna komisija ne bi smela kar iz ceste ocenjevati stanja družinskih članov. To, da je komisija ugotovila, da stanujem tudi jaz tam kjer oče, bi lahko brez ogleda opravila davčna uprava iz dokumentacije, ki jo ima o meni.

2. Člani komisije so ugotovili samo eno stran resnice, to je dolžnost plačevanja obveznosti, ni pa se jim zdelo vredno ugotoviti v kakšnih stanovanjskih razmerah živi naša družina. Torej »uradne komisije« niso zanimale resnične stanovanjske razmere, v katerih je živel oče. Če tega namenoma niso hoteli navesti, bom to navedel jaz.

Kljub temu, da je bil lastnik stanovanjske hiše, si ni mogel izbojevati pravice do večjega stanovanja, to je do svojega lastnega prostora. Živeti in umreti je moral v stanovanjski stiski, saj je imel prostor za nočni počitek v kuhinji, ki je funkcionalno čisto nekaj drugega kot spalnica. Pri tem sem bil prizadet tudi jaz z ženo.

V hiši stanujeta tudi dva najemnika že vrsto let, toda ne po želji očeta temveč po dekretu takratne stanovanjske uprave. Sedaj jih zaradi zaščite zakona ne moremo postaviti na cesto. Oba sta že zaprosila za drugo stanovanje, pa se rešitev vleče po poljevo v nedogled. Sem mnenja, da, če sem dolžan poravnati obveznosti do družbe, lahko zahtevam tudi primerne stanovanjske razmere. Mislim, da sem v lastni očetovi hiši upravičen do dvosobnega stanovanja.

Princ Peter
Celje

FRANC GUBENŠEK

Ob 50-letnici gimnazijske mature

Po vrnitvi z novoletnih počitnic (v začetku januarja 1919) so se slovenski dijaki V—VIII. razreda temu uprli in so 3. januarja demonstrativno zapustili ob 8 uri poslopje nemške gimnazije in odkorakali (seveda s primerim glasnim vzklikanjem: »Hočemo slovensko gimnazijo!«) po glavnih ulicah pred poslopje nižje slovenske gimnazije poleg vojašnice na današnjem Muzejskem trgu.

Posebna skupina je odšla v profesorsko zbornico k vodji Emilijanu Lilecu in mu povedala, da hočejo slovensko gimnazijo in da se na nemško gimnazijo več ne vrnejo. Občudljivo jim je bilo, da

bo vse storjeno, da pride do ustanovitve slovenske višje gimnazije, zaradi česar naj se vrnejo nazaj k pouku. Tega niso hoteli storiti, marveč so sklenili, da toliko časa ne bodo obiskovali pouka, dokler ne pridejo slovenski profesorji.

Ta nastop višješolcev je bil učinkovit. Vlada v Ljubljani je hitro ukrepala in po dveh ali treh dneh so že prišli prvi profesorji iz Ljubljane. Začel se je pouk v poslopju nemške gimnazije, in sicer tako, da smo imeli Slovenci pouk dopoldne, Nemci pa popoldne. Iz Ljubljane je med prvimi prišel profesor Evgen Jarc in začel s poučevanjem grščine.

Precej prve dni so iz Ljubljane prišli profesorji naleteli na nekaj, česar se niso mogli načuditi, namreč, da se je slovenskim dijakom slovensčina pri nekaterih predmetih zatikala (matematika, grščina, zgodovina, prirodoslovje). Vendar so kmalu uvideli, da drugače biti ne more, saj so dijaki zlasti zadnjih razredov (VII. in VIII.) imeli v teh predmetih za seboj pouk po 5—6, da celo 8 šolskih let samo v nemščini.

Dijaki prvošolčki, ki so prihajali v Celje, so bili iz najrazličnejših slojev. Mnogo je bilo med njimi takih, ki niso imeli gmočnih pogojev za življenje v mestu.

Pred I. svetovno vojno je stanovanje s hrano stalo od 25 do 35 do 45, tudi 50 kron (zajtrk, kosilo, večerja, postelja s perilom in pranje). Za starše z več otroki, pa majhnimi dohodki, je to bilo hudo breme, prehujo. Tega so se celjski rodoljubi, pa tudi okoliški, dobro zavedali. Zato je po njihovi zaslugi delovala na gimnaziji »Dijaška kuhinja«, razen tega pa tudi podporno društvo za ubogo učence, ki je skrbelo za obleke in obutev.

Do konca šolskega leta 1918/19 je imela Dijaška kuhinja svoje prostore v I. nadstropju na dvorišču Narodnega doma. Njen vodja je bil profesor Josip

Kožuh. Takratni 12—15—16-letni dijački nismo znali prav ceniti njegovega nesebičnega in požrtvovalnega dela za naš telesni dobit. V začetku šolskega leta je prihajal med nemirno mladino in vse urejal: mnogokaj je bilo potrebno, da se je novodošla mladina priučila redu. Po 4 do 5-urnem sedenju (ura je takrat trajala 55 minut) so se od gimnazijskega poslopja do Narodnega doma mladinci že toliko razgibali, da so pridrevli po stopnicah s trusečem in vrščem vdrili v obednico in se razvrščali okrog miz.

Profesor Kožuh je s svojo blagostjo znal v kratkem doseči, da se je ta

mladina pomirila in poslušala njegova opominjanja, v kateri je zmesil kar 4 jezike: v slovenščino in nemščino so se prepletali izreki iz latinščine in grščine, pa še celo iz italijanščine. Znal je tako prikupno pripovedovati (t. j. miriti), da smo ga poslušali zavzeto.

Če je med prerivanjem in suvanjem po stopnicah dobil kak prvošolček nekoliko krepkejši sunek tja med rebra, da je zajokal, je prof. Kožuh posvaril in grajal prerazborite, trpeče in solze prelivaajoče pa kmalu spravljal v dobro voljo, ko je citiral Goethejeve verz:

(Se nadaljuje)

SPOMINI ZLATEGA MATURANTA

Krajevna skupnost Topolšica

UBADANJE S KOMUNALO

Topolšica je majhen, vendar zelo znan kraj po zdravilišču. Tu deluje tudi krajevna skupnost, o katere težavah je povedal predsednik skupnosti ANTON POLJANSEK, uslužbenec v upravi bolnišnice.

Največ v tem kraju se ubadajo s komunalnimi problemi. Želijo, da bi napeljali vodovod do slednje hiše v bližnjem hribu Lomu, kjer je za sedaj brez vode še 45 gospodinjstev. Nekaj denarja bo šlo iz samoprispevka, mnogo pa bodo morali bodoči porabniki žrtvovati tudi sami. Vodovod bi radi napeljali še v Lajše, kjer je trenutno brez vode 25 hiš. Tudi tu bo morala denarno pomagati občinska skupščina, ker krajevna skupnost s svojimi sredstvi ni sposobna kriti stroškov investicije.

Delno, končana je cesta čez Lom iz Zavodnje do Setflorjane. Tudi tu bodo potrebna

Predsednik krajevne skupnosti Topolšica Anton Poljanšek

še precejšnja sredstva, da bodo lahko opravili vse potrebne posle na cestišču. V štirih letih gradnje so vsačani, stanujoči ob tej cesti opravili okoli 20.000 prostovoljnih ur, kar pa položaja ne

rešuje, ker je treba prevoze in material vseeno plačati.

Na popravilo čaka še podružnica šoštanjske sole. Namen imajo napeljati centralno kurjavo in urediti vrtec, ki je v spodnjih prostorih. Pred kratkim so končali z gradnjo šolskega igrišča, asfaltirali pa so cesto do sole. Za ostala dela čakajo na delež iz samoprispevka.

Poleg komunalnih, imajo še osem socialnih problemov, katerih podpore so napram današnjim cenam premajhne. V načrtu imajo izgradnjo smučarske vlečnice za mlade, da bi se v zimskem času čim bolj zabavali na snegu.

To so načrti in želje, prav gotovo pa bi urušili še več nalog, če bi imela tudi krajevna skupnost lastna sredstva. Žal, v Topolšici ni nobenega podjetja, da bi krajevno skupnost podpiralo.

Boris Mlinar

VELENJSKE MARGINALIJE

Zaradi reorganizacije občinske uprave ter reelekcije v njej je skupščina občine Velenje razpisala delovna mesta štirih načelnikov: za gospodarstvo, za občo upravo in družbene službe, za narodno obrambo in za finance.

Po razpravi in sklepanjih na dveh zadnjih sejah, so se odločili le za zasedbo dveh mest, vtem ko bodo za preostali objavili ponoven razpis. Tako ni bilo nobenih zahtevkov za imenovanje dipl. inž. Rudija Hudovernika za načelnika oddelka za gospodarstvo ter Viktorja Mazeja za načelnika oddelka za narodno obrambo. Pri imenovanju načelnika oddelka za občo upravo in družbene službe se je zataknilo že na pred-

zadnji seji. Za to mesto ko bili štirje kandidati: Maks Podlesnik, Martin Tovornik, Edvard Krajnc in Milan Sterban. Kot so sporočili na zadnji seji občinske skupščine, so se vsi štirje odpovedali kandidaturi in tako bo ponoven razpis odprl vnovično razpravo in odločanje o zasedbi tega odgovornega mesta v občinski upravi.

Glede na to, da edini kandidat ni izpolnjeval vseh pogojev, se je skupščina odločila tudi za ponoven razpis delovnega mesta načelnika oddelka za finance.

Velenjska občinska skupščina je sprejela domisel nad občinskim društvom borcev za severno mejo 1918/19. Gre za organizacijo, ki ima 47

članov; vsi so stari nad sedemdeset let.

Kot kaže ima davčna uprava precejšnje težave pri evidentiranju osebnega dohodka občanov, zlasti pa pri tistih, ki so zaslužili toliko, da bi od tega dohodka morali prispevati v občinski proračun. Tako je morala uprava napisati nad tisoč ponovnih pozivov za prijavo osebnega dohodka.

Najprej kratka primerjava: v približno triletnem delu je imela celjska občinska skupščina 44, velenjska pa 19 skupnih sej. Kaže, da se tudi v Velenju obetajo novi časi. Odborniki so namreč sprejeli pobudo, da bi bile seje bolj pogoste, zato pa s krajšimi dnevnimi redi.

HUMANOST
ŠTORSKIH
UČITELJEV

Od 10. do 20. junija letos je bilo članom ZB Hrastnik omogočeno letovanje na Rabu. Med mnogimi znamenitostmi in naravnimi lepotami otoka smo si želeli ogledati tudi pokopališče fašističnega nasilja na Rabu. — Po več kot dvehurni hoji smo dospeli popolnoma izmučeni na cilj. Cesta je namreč makadamska, prazna. Izvedeli smo, da tudi nazaj grede ne bomo imeli prevoza. K sreči pa smo se srečali s skupino otrok 4. raz. osn. šole iz Štor, ki so imeli najet svoj avtobus. Vodili so jih tovariši učitelji: Sonja Ocvirk, Jožica Gorjup, Stefka Plauk, Verner Kristan. V imenu vseh nas se jim želimo javno zahvaliti, saj so nas nadvse prijazno sprejeli medse in nas — brezplačno — prepeljali v mesto. Ne vem, kako bi se sicer ta dan za nas izteklo.

Vsi smo čutili grozoto vojne, sama sem preživela 34 mesecev v zloglasnem taborišču Auschwitz, zato smo bili kljub vsem naporom zadovoljni, da smo lahko z obiskom izkazali spoštovanje žrtvam na Rabu.

IVANA SUNTA,
Dol pri Hrastniku, Gore

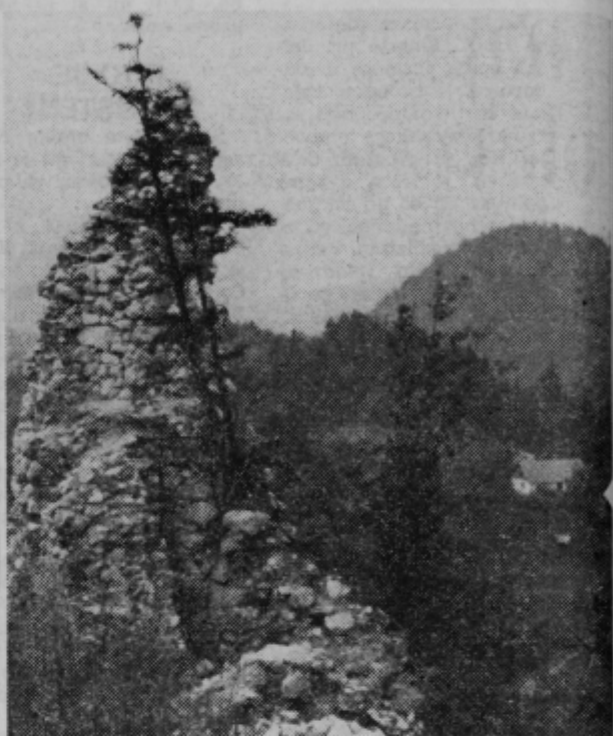
SREČANJE
SAVINJSKIH
ČEBELARJEV

Čebelarstvo društvo Zalec, v katerega je vključeno 10 čebelarskih društev iz vse Savinjske doline bo v nedeljo priredilo na letnem gledališču Limberg v Grizah drugo srečanje savinjskih čebelarjev. Prireditelj je v sklopu občinskega praznika in je bil zaradi slabega vremena 2. t. m. preložena. Ob tej priložnosti bodo slovenski čebelarji proslavili 180-letnico, ko je bila napisana prva slovenska čebelarstva knjiga, ki jo je napisal župnik Janez Golčnik, ter se spomnili tudi pisatelja Ivana Kristana, ki je ob mnogih priložnostih opisoval naravo in napisal mnogo koristnega za čebelarje.

T. TAVCAR

turizem

PEŠ NA DOBRNO

Pogled iz osrčja razvalin Kačjega gradu na prehojeno pot...

Četudi najbolj zagrizenim pešcem pešačenje iz Celja na Dobrno ni problem, predlagamo naslednji izlet:

Z avtobusom do Vinske gore (Sentjanž pri Velenju). Od tu se napotimo po lepi ozki cesti mimo večje poslovne hiše, v kateri domuje postovalnica ERA in krajevni urad Vinske gore, pred njo pa stoji spomenik borecem Tomšičeve, Sercejeve in Bračičeve brigade.

Cesta, ob kateri raste ali pa že stoji vrsta novih hišic in hiš, se kaj kmalu vzpne na preval s kapele, na drugo stran pa prevleči v vas Prelska. Ista cesta nas pripelje v vas Črnovo. Pred hišno svetilko 1. s stoletno lipo, se cesta drugič dvigne; z naslednje tretje vzpetinice, v levo pa se nam že mudi pogled na razvaline Kačjega gradu. S tretjega prevala prispemo v Lokovino, pri št. 27 zavijemo levo navzgor, pot nas kar sama privede pod razvaline.

Razpadajoči ostanek nekdanje lastništva Janeza Matije Gačnik je poimenovan po kačah le p sredno, tako kaže, ker je nemo govorečim gospodarjem lažje iz jezika »Kačnik« kot pa Gačnik. Razvaline kot razvaline! Toda klopce pod njimi je lep razgled dolino, na vzhod v Dobrno, na Ne grad, proti severu na Paški Kajak, desno od njega, bolj s ozadi, na Vitanjsko Pohorje, proti vzhodu pa na Konjsko goro in naprej. Izreden razgled je tudi iz osrčja razvalin: na prehojeno pot, do velenjskega gradu...

Do Kačjega gradu po opisani poti, počasi in s postanki, je usil in pol, a spust v dohrnsko zdravilišče ne zahteva več kot pol ure; skozi Lokovino navzdol po novo cesti na pot ob robu gozda. To pa je že zdraviliška hosta in po njenih shojnih, parkovnih poteh ni več vprašanje priti do zdraviliškega hotela — na zaslužni okrepčilo.

SLOVO OD PET ODSOTKOV

Predstavniki sindikatov so obvestili javnost da je za zadnjimi podražitvami očitno kršena dogovorjena politika cen in da bodo zato najbrž zahtevali v zvezni skupščini razpravo o tem ali smo prekoračili predvidenih dobrih 5 odstotkov podražitev za letošnje leto ali ne. Samo zaradi tega vprašanja po našem mnenju razprava ni potrebna, ker lahko že sedaj rečemo, da začetni okviri podražitev ne bodo obveljali. To smo zapisali že pred zadnjim zvišanjem cen, ki zajema 25 tisoč raznih artiklov in skupno 13 odstotkov vseh cen na našem trgu.

Bistveno se nam zdi drugo vprašanje. Ali bodo te pod-

ražitve dejansko pripomogle k uskladitvi cen in odpravi nepravilnosti, ki so vrsto let povzročale težave celim vejam gospodarstva ali pa bodo omogočile le dvig cen, ne da bi odpravili strukturna neskladja.

V bistvu zadnja podražitev pomeni, da je tudi zvezna vlada sprevidela, da zamrznjene cene ne morejo trajati v nedogled in je popustila pred vrsto močnih, vendarle v glavnem upravičenih pritiskov proizvajalcev. Ledena doba cen formalno sicer še ni za nami, vendar pa smo na poti k usklajevanju cen in tu moramo pokazati največjo mero razuma, poslušati ekonomske argumente in za

primerjavo s položajem na svetovnem tržišču. Le tako bo dosedanje že predolgo zamrzovanje dalo zaželeni učinek. Vendar je v gospodarstvu čutili bojazen, da v tem času, ko smo ob zamrzjenih cenah diskvalificirali delovanje trga, nismo pripravili vsega, kar bi morali, da bi gospodarski razvoj bolj stabilno potekal.

In še nekaj. Tudi ob zadnji podražitvi se je pokazalo, da naše gospodarstvo še zdaleč ni more računati s trajnejšimi zagotovljenimi pogoji poslovanja. Res je, da to pot spremembe cen in dovoljeno zvišanje za najvažnejše panoge naše proizvodnje gospodarstvu ni v ško-

do. Prav tako pa je res; da povsem drugačni — čeprav bodo pogoji za poslovanje to pot izjemoma ugodnejši — kot je vlada napovedovala v začetku leta.

Vsekakor zadnja podražitev ne bi smela izzveneti kot polom neke politike, ki je zaprignila, da smejo cene letos narasti samo za 5 odstotkov in da je teh 5 odstotkov aksiom, ki mora upoštevati vse gospodarstvo. Prav tako pa ne bi smeli dovoliti, da bi sledila v naslednjih nekaj mesecih prava poplava podražitev, ki nam lahko ogrozi stabilnost merila vrednosti — dinarja, ki mora biti čim bolj zanesljiva.

J. KRAŠOVEC

OBSOTELJE VABI

Pravi turisti ne obiščejo le znanih letovišč, ampak tudi manj znane kraje. No, in za te ljudi je Obsotelje pravi raj. Prav tu se lahko ob večerih sliši fante, ki pojo stare ljudske pesmi in tu se lahko osvežiš s pravo vinsko kapljico. In res je v Obsotelju za vsakogar nekaj. Sem prihajajo in tu je pravi raj za ribiče, lovce in tudi za tiste, ki si iščejo zdravja ob številnih izvirih termalnih vod. Kot da v te kraje še ni prodrla industrijska doba!

Ce bi se odpravili na izlet z avtom, bi se najprej ustavili v Šmarju pri Jelšah. V trgu bi se najprej zadržali pri hiši, v kateri je za časa svojega župnikovanja v Šmarju prebival naš največji epski pesnik Anton Askerc. Na hiši je tudi spominska plošča. V bližini je tudi spomenik padlih borcev NOV. Največja znamenitost v Šmarju je romarska cerkev sv. Roka, ki jo je poslikal slikar Lerching iz Rogatca. Med baročnimi cerkvami na Slovenskem je cerkev sv. Roka med najlepšimi.

Od Šmarja do Atomskih toplic ni daleč. Ker je o teh

bilo že toliko napisanega, ne bi posebej opisoval. Zato pa bi raje opisal najstarejšo lekarno v Evropi, v Olimpiji pri Podčetrtku. Nahaja se v starem olimskem gradu. Še ne lekarne so bogato poslikane. Na njih lahko vidimo portrete prvih zdravnikov sv. Kozima in Damijana, kako so v tistem času pravljali zdravila.

Iz Podčetrčka lahko pot nadaljujemo proti Kozjem in pa proti Bistrici ob Sotli. Kozjem je eden najlepših spomenikov NOV, ki je del kiparja Batiča. Nad Bistrico ob Sotli pa je cerkev Sv. gore. Nedaleč od Kozjega pa od Bistrice je Kumrovo rojstni kraj maršala Tita. Si med drugim lahko ogledamo tudi maršalovo rojstno hišo in Avgustinčičev kip Tita.

Obsotelje nam nudi stoto možnosti za izlete. Če pa smo ravno razpoloženi za ogled kulturno-zgodovinskih znamenitosti, si lahko obiščimo z ribolovom, če vam seveda imeli srečo.

B. JERANČ

IVAN NOVAK

Ni šoštanjsčan, ki bi ne poznal domačina, ki se že

vrsto let ukvarja z nabiranjem zdravilnih zelišč, saj je zdravljenje z domačimi rožami močno priljubljeno.

Šoštanjski zeliščar je Ivan Novak.

Njegovo skromno stanovanje je v častitljivi obokani stari stavbi na Glavnem trgu. V mali kuhinji so na policah različne knjige o zdravilnih zeliščih in domačem zdravilstvu. Na sosedovi garazi, ki ima ravno streho, pa je v različnih zabojih veliko zelišč. Tam se sušijo.

Ko sem ga pobaral, kako in kaj, ni hotel veliko govoriti. Pač pa je pokazal sveženj pisem, v katerih se mu ljudje iz domo-

vine in tujine zahvaljujejo za pomoč.

Za prepart »lipans«, ki daje že po nekajdnevni uporabi rjavim zobem ponovno belino in svežino, je dobil veliko naročil, zlasti iz tujine. Celotno Združeno državam Amerike se zdravnik dr. Hercog zanimal za večje količine. Veliko naročil zanj pa prihaja tudi iz Avstrije, Nemčije, Švedske...

Sicer pa je Ivan Novak povedal, da dobi včasih tudi po 50 pisem na dan in celo več.

Na hitro sem prebral nekaj pisem, v katerih se mu ljudje zahvaljujejo za pomoč in nasvete.

obrazi

Ko pa sem ga vprašal, kako je z nabiranjem zdravilnih zelišč, je dejal, da je to precej zamuden posel, saj mora po različne zdravilne rože v oddaljene hribovse predele. Za lipovo oglje pa ima celo svojega ogljarja.

V glavnem pripravlja zelišča za razne čaje proti kašlju, boleznim ledvic, nespečnosti, živčnosti in drugim nevšečnostim današnjega časa.

VIKTOR KOJC

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

Srednje šolstvo

Veliki napori ob vpisu

Med manj prijetnimi dnevi v srednji šoli so dnevi vpisovanja. Tako so potožili ravnatelji srednjih šol na skupni seji sveta za šolstvo skupščine občine Celje in aktivna ravnateljev srednjih šol. Na eni strani velik interes mladine, ki z zmanjšanjem osipa vedno bolj pritiska na že dalj časa prenapolnjene šole, na drugi strani pa prizadevanje šol, da bi omogočila čimveč mladim nadaljevati šolanje v izbranem poklicu. Oboje ne gre v popolnosti skupaj. Rezultat so raznovrstni pritiski, celo grožnje tistih, ki tudi letos ne bodo mogli nadaljevati šolanja na šoli, ki so si jo izbrali. Po ocenah je najhuje na Ekonomskem šolskem centru, kjer so kljub temu, da so z združevanjem ostalih razredov uspeli pridobiti še en razred, še vedno morali odkloniti 58 kandidatov. Nekoliko boljša je situacija v ostalih letnih srednjih šolah v Celju, saj ima gimnazija, ki je povečala vpis za en razred, in pedagoški šolski center, ki bo vpisal 2 oddelka več, kakor so planirali, na razpolago še nekaj prostih mest. Nekoliko mest je še na tehniški srednji šoli strojne smeri, medtem ko je gradbenikov že preveč.

Trenutno je manj težavna situacija v poklicnih šolah, razen v šoli za prodajalce, ki mora tudi letos odkloniti 50% otrok, ki bi jih želela trgovska podjetja izsolati. Ostale poklicne šole še niso zaključile vpisa in imajo še dovolj prostih mest.

Na seji so opozorili, da je interes tudi za te šole velik, da do zasedbe ni prišlo zato, ker delovne organizacije v teh dneh opravljajo selekcijo kandidatov.

Na seji so ugodno ocenili letošnjo novost pri vpisovanju, to je tako imenovani preliminarni vpis, ko so se učenci, ki zaključujejo 8. razred osnovne šole, že pred vpisom opredeljevali za šolo in vrsto šolanja. To je pravočasno spodbudilo otroke in starše k izbiri, šolam pa je omogočilo kvalitetnejše kriterije za izbiro pri vpisu. Zato bo potrebno to prakso v prihodnje ohraniti in izpopolniti. Delne težave so nastale zaradi tega, ker so nekateri predhodni vpis smatrali kot dokončnega, kar bo pri zaključevanju spisa lahko povzročilo določene težave.

V nadaljevanju se je svet potrdil zaključno poročilo likvidacijske komisije šolske kuhinje pri II. osnovni šoli in izdal soglasje za oddelek osnovne šole odraslih pri IV. osnovni šoli. Razprava o regionalnem razvoju šolstva in o stipendiranju je bila preložena na naslednjo sejo.

M. PIPAN

naši razgledi

Savinov salon v Žalcu

Pred dnevi so v Žalcu, ob številnih manifestacijah in kulturnih prireditvah za občinski praznik, odprli Savin

nov salon. Ob tej priložnosti smo obiskali akademsko slikarko Jelico Zuza, članico odbora, ki bo skrbel za pro-

gramsko usmeritev likovnega salona. O novi kulturni instituciji nam je dejala:

»Savinov salon je za naše mlado mesto velika pridobitev, ki bo prav gotovo privabila obiskovalce tudi iz drugih krajev. Prenovljena rojstna hiša Rista Savina upravičeno nudi svoje prostore novemu likovnemu salonu, saj je bil Friderik Širca velik ljubitelj likovne umetnosti. Tako bodo prišli na svoj račun ljubitelji likovnih umetnin, obenem pa se bodo v njem lahko izobraževali mladi, ki jim je ta svet še neznan. V Žalcu se dobro zavedamo, da smo na likovnem področju komaj zaorali v ledino, zato bodo prve razstave iz starejših obdobij, saj moramo gledalce postopoma uvajati v poznavanje te umetniške zvrsti. Zanimanje za prva razstavljena dela je veliko, čeprav vsak dan ni strokovnega vodstva po razstavi. Organizirani kolektivni obiski bi to omogočali, bolj zadovoljni pa bi bili tudi obiskovalci, saj bi ustrezna pojasnila mnogo pripomogla k popolnejšemu umetniškemu doživetju. Z novim likovnim salonom se nam nudi resnična priložnost, da vzgojimo in si pridobimo lastno likovno publiko, s tem pa bi bilo uresničeno tudi kulturno poslanstvo Savinovega razstavnega prostora».

Čas bo prinesel svoje, vendar upamo, da se bodo načrti in želje slikarke Jelice Zuza uresničile, s tem pa bi se dvignila tudi ugled in kulturna raven mesta samega.

MILOJKA VOVK

Predsednik Izvršnega odbora žalske Kulturne skupnosti Jože Verstovšek govori o pomeni pridobitve Savinovega razstavnega salona, spominske sobe, hmeljarskega in gasilskega muzeja.

Glasbena šola

Luknje v stropu

V celjski glasbeni šoli so instrumenti utihli, so pač počitnice. Glavno besedo imajo v tem času elektriki, ki odstranjujejo staro in urejajo novo električno napeljavo. Pri delih v drugem nadstropju pa so ugotovili, da nišo močno načena zob časa. Njena starost je res častitljiva. Toda, vendar, razpoke in

luknje v stropu so takšne, da se nehote pojavi vprašanje — kako dolgo še?

Odločitev bodo imeli strokovnjaki navzlic temu pa ta »načrta«, niti ni presenetljiva, napoveduje, da bo treba oživiti staro misel o ureditvi novih prostorov za glasbeno šolo.

Rdeče sonce v Zibiki

- Končano je snemanje srednjemetražnega igranega barvnega filma »Križ na gori« po povesti Ivana Cankarja
- Film je posnel Kino klub Emo iz Celja, vodja David Valentin
- Film je režiral in scenarij pripravil Stanko Jost
- Sodelovalo je osem poklicnih igralcev celjskega gledališča in 20 domačinov
- Film je bil posnet v šestih dneh
- Vsi notranji in zunanji posnetki so bili narejeni v vasi Zibiki

»Sam ne vem, kako je bilo!

Nič drugega, nego, da nisem vedel natanko, kaj bi počel, kaj jedel, kaj pil, kje bi ležal, in da se nisem nosil kakor angleški kralj. Tako se godi tisočerim, in če bi se vsi utapljali, bi se kmalu zajezile vse vode sveta. Ljube-

Režiser in scenarist barvnega amaterskega filma »Križ na Gori« STANKO JOST med snemanjem filma v Zibiki

zni je treba, gorke in sočutne, ki je ne more zatemniti nobena žalost.« (Cankar)

Če začnem svoje razmišljanje o filmu, so besede, ki so vzete iz Cankarjeve povesti Križ na gori za motivo prav primerne. In prav gotovo ne

slučajne. Povest Križ na gori sem se odločil prenesti na filmski trak prav zaradi njih. Jezikoslovci so si edini, da je to najbolj oziroma edina Cankarjeva optimistična povest. Ali ni prišla tako nenadoma, kakor posije sonce skozi grde, deževne oblake in posuši blato na kolovozu, ki pelje skozi življenje? Vsakemu se zgodi, da pače od časa do časa tudi v tisto posodo, v kateri ni samo črna barva, marveč tudi rdeča in rumena in modra — kakor pomladno nebo. Vsakomur se zgodi, da bi s svojim obupom in malodušjem hotel zajeziti kate-rokoli reko in — kljub vsemu je zdravilo tudi za to.

Zato sem rekel, da nisem vzel povesti kar slučajno v roke. Saj mi boste dovolili, da vam povem, da sem nenadoma padel v tisto posodo z lepimi živimi barvami.« (Stanko Jost)

Zaslanjana pokrajina kozjanskih gričev, pokrita z lehami vinogradov, vasica Zibika pa je svoje domačijce raztrosila tam okoli, je že drugo leto nudila zatočišče ustvarjalcu filma »Križ na gori« domačinu Stanku Jostu. S svojo entuziaistično skupino, ki se ni vprašala, ali po trudopolni sezoni v celjskem teatru, še zmore velik napor filmskega snemanja, se je po dolgih pripravah in temeljitih študiju, lotil hvaležne teme v okolju, ki odstopa od Cankarjeve zamisli. Namesto temačne globače si je v duhu Cankarjevega teksta izbral svetle griče, ožarjene od sonca, s simbolom križa na vrhu. Pustimo razmišljanja ali je umestno literarno predlo-

go umetnika krojiti po svoje, ker je to že zdavnaj jasno. Interpretacija je dopustna, če je režiserjeva moč tolikšna, da pregnete snov po svoje priroji in obdela.

Stroga Jostova zamisel, ki temelji na realistični upodobitvi in s poudarkom na notranji igri, se v celoti ne drži Cankarjeve fabule. V izredno poetičnih kadrih, ki so korak naprej v novo romantiko, uplete nekaj impresivnih momentov, sekvence, ki že med filmom, zlasti pa na koncu dajejo filmski upodobitvi širšo dimenzijo. Gu-

galnica, ki se ziblje v vetru med posameznimi kadri, se zaziblje tudi na koncu. Na njej pa konča obešeni učitelj. Realistična upodobitev, prepletena s simboliko, ki je tako boleče izvenela v Cankarjevih časih — zdomstvom, boli danes še bolj.

Domovina, ljubezen, odrešilna bilka človeštva, v katero režiser Jost verjame, in izpoveduje in zagrne v krvavordčo zarjo, v katero se izgubita Hanca in Mate, vmes pa kane kapljica pelina, ki si jo vsakdo lahko razlaga po svoje — to smo zaznali iz režiserjeve zamisli, ko je neugnan pripovedoval igralcem iz kadra v kader, svoj režijski koncept.

Žal, smo naše filmske amatere obiskali že zadnji dan snemanja. Začeli so v nedeljo 2. t. m., končali pa v petek 7. Ne verjamete? Pa je res! Res je tudi, da so pora-

bili za skoraj celovečerni film, 700.000 starih dinarjev in da se je celotna filmska ekipa vsako jutro iz Celja odpeljala v Zibiko in se zvečer vrnila. Tako vsak dan, dokler film ni bil končan. Da je ena izmed igralk pri tem od utrujenosti po končanem snemanju zbolela, dodamo le mimogrede. Zato, da povemo, da »ljubiteljstvo« pripelje tako daleč, da se mu uklonijo poklicni igralci, ne da bi pomislili nase in na svoj žep. Tako daleč, da je ves celjski teater pomagal po svojih močeh. Režiser Jost, že itak »zastrupljen« od odrskega dela v teatru (tam je namreč vodja gledaliških predstav), pridružil so se mu igralci in odrski delavci. Vsi za enega — eden zavse.

»Ljubezni je treba, gorke in sočutne, ki je ne more zatemniti nobena žalost.«

ZDENKA STOPAR

V okviru prireditev Ljubljanskega festivala je tudi Celje obiskala skupina mladih ameriških baletnikov iz Kalifornije iz Sonoma State Collegea. Nastop so imeli v Slovenskem ljudskem gledališču, kjer pa ni manjkalo obiskovalcev, če upoštevamo še letni čas, ko navadno nihče več ne zahaja v gledališče. Mladi privrženci sodobnega baleta so med drugim izvajali tudi dela Varese, Ravela in Pendereckega. Slika prikazuje prizor iz dela avtorja Milhauda. Foto: D. Medved

»Ljubezni je treba gorke in sočutne, ki je ne more zatemniti nobena žalost.« (Cankar)

Oblikovalka osrednje ženske vloge Hance — Anica Kumrova.

Loške poletne prireditve

MNOŽIČEN USPEH

Naslov dobesedno potrjuje hotenja prirediteljev, prve kali pa so že vzklike lansko leto. Skoraj tisoč Ločanov in obiskovalcev iz bližnje okolice je prišlo 3. julija zvečer na grad Pogled, da bi videli in sodelovali pri svečanem začetku letošnjih poletnih prireditev.

Slednjih nikakor ne moremo primerjati z drubrovniškimi poletnimi prireditvami, ki imajo povsem drugačno poslanstvo od loških. Morda so loške ravno zaradi tega bolj pomembne in v svoji največji meri spadajo v tisto vrsto dejavnosti, ki se pozneje krepijo obrestujejo. Sodeč po besedah Konrada Sodina, ki je prireditve tudi uradno odprl v imenu konjiške skupščine, Kulturne skupnosti in občinskega ZKPOS, loške poletne prireditve povsem izpolnjujejo svoje poslanstvo. Dejal je namreč, da čas, ki zajema programske dni, torej čas, ki naj bi ga ljudje intenzivneje izkoriščali in posvečali kulturi, naj pripomore k plemenitenju duha slehernega člana naše socialistične družbe.

Letošnji program poletnih prireditev smo objavili v celoti že v prejšnji številki, zato ga ne bomo posebej omenjali, opozoril pa bi samo na nekatere posamezne zanimivosti letošnjega programa. Prvi večer je nastopilo več skupin, med njimi loški oktet, ti pevci so dobili Gallusove plakete. Problemi so bili s pevskim zborom, ker je bilo skoraj polovico pevcev na vojaških vajah na Rogli in so morali kombinirati zbor s pevci iz Vitanja. Nastopil je tudi domači ansambel, ki se še ni uveljavil. Seveda ni šlo

brez dobro nam znanega Štefa in končno je sledila še predstava domačega filma »V gori raste zelen bor«. Obiskovalci so bili rahlo razočarani, ker se premiere ni udeležila napovedana filmska ekipa, opravičili so se s telegramom in obljubili svojo navzočnost ob drugi priložnosti, vendar še v sklopu letošnjih poletnih iger.

Zanimivost letošnjega prvega večera je bila predvsem v tem, da je prišlo precej ljudi iz okolice, tudi iz Vi-

tanja in Slovenskih Konjic. Vse kaže, da jih bo naslednje leto še več, kajti spored prireditev se zboljšuje, pa tudi med občani iz leta v leto raste zanimanje za tovrstne prireditve.

Za mnenje o poletnih prireditvah smo povprašali tudi znanega slovenskega skladatelja in dirigenta Petra Liparja, ki je loškemu oktetu podelil Gallusove značke kot predstavnik republiške Zveze kulturno prosvetnih organizacij Slovenije. Bil je navdu-

Konrad Sodin odpira letošnje loške, poletne prireditve.

šen, saj se je letos prvič udeležil loških prireditev, obljubil pa je, da bo še prišel, tudi neuradno.

Tudi mladina je zadovoljna, saj bodo 22. julija nastopili ljubljanski »Mladi le-

vis« in tako bodo mladi našli dovolj razvedrila tudi zase, čeprav jih je tudi na drugih prireditvah mnogo. Največjo vrednost pa vidi v tem, da se v Ločah nekaj dogaja in to ravno v času, ko pravimo, da ponavadi zavladajo kulturni molki.

Omenil bi samo še to, da bodo letos tudi različne razstave v prostorih loškega TVD Partizan. Videti je, da so v Ločah vsi zadovoljni. Neumorni Emil Zupanc, hrbtenica vsega, kar je v zvezi z loškimi poletnimi prireditvami, je na trenutke sicer bil utrujen, morda tudi malce jezen na nekatere sodelavce, ker niso vsi držali obljubljenih besed, v bistvu pa je ostal zvest loškemu kulturnemu delovanju. Letošnje prireditve so se šele pričele, a mirno lahko zapišem, da so povsem uspele. In v Ločah pravijo, da bo vedno tako.

Tekst in slike: D. Medved

Grajsko dvorišče je komaj sprejelo vse obiskovalce.

ZAMEJCI V LOČAH

V redni program so prireditelji vključili še nekaj skupin, med njimi so svoj nastop prijavili tudi zamejski Slovenci iz Celovca. Izvajali bodo folklorni program.

Za 29. julij je predvideno srečanje članov Ferialne zveze iz Slovenije, ki v letošnjem letu praznuje 30 letnico obstoja organizacije. Ker je delavnost te organizacije v konjski občini v največjem razmahu, se je vodstvo odločilo, da se bodo z osrednjimi proklavo vključili v »Loške prireditve«.

V času prireditev bo sodeloval tudi Dravinski dom z modno revijo.

8. OKTOBER V LOKOVICI

V Šaleški dolini praznuje svoj občinski praznik, 8. oktober, v spomin na prvi partizanski napad na Šoštanj 1941. leta, vsako leto v drugem kraju. Po sklepu znanje seje občinske skupščine ga bodo letos počastili v Lokovici. To je bil tudi edini pismeni predlog, ki ga je posredovala organizacija Zveze borcev. Nekaj ustnih pobud je bilo še za Smartno ob Paki ter za Gaberke-Družmirje.

Lokovica si to priznanje povsem zasluži. Gre za vas nad Šoštanjem, ki je dala 26 žrtev v NOB, med njimi so bili tudi trije talci že v oktobru 1941. leta. Vas je zaslovela kot znana partizanska in nanjo ter na ljudi v njej so vezani mnogi dogodki iz narodnoosvobodilnega boja.

Lokovica pa je tudi tista, ki se ponaša z mnogimi deli in uspehi v povojnem obdobju. Za letošnji občinski praznik bodo povsem končali dela pri asfaltiranju ceste in opravili še nekatere druge naloge.

Letošnje praznovanje v Lokovici bodo povežali tudi s slavnostno otvoritvijo tretje faze šoštanske termoelektrarne.

MB

Reportažni zapis

CELJSKA KRILA NAD SLOVENIJO

AEROKLUB CELJE ni nekakšen simbol slovenskega jadraltva in letalstva samo zaradi uspehov, ki jih dosega, temveč predvsem zaradi požrtvovalnega kolektiva, zaradi članov, ki jim klub predstavlja vse, ljudi, ki jim kljub skromnim sredstvom — da je to resnica priča na pol podrti most na cesti proti letališču — uspe delati čuda, ne samo v zraku, ampak tudi na zemlji. Veliko pomeni za klub imeti dobra letala, ta pa so draga. Celjskemu je uspelo — kupili so majhno šest sedežno letalo Piper Cherokee six D in tako je Celje dobilo prvi aerotaxi. Potrebuje ga.

Res je, da je Piper aerotaxi že nekaj časa v Celju, vendar njegova vrednost in pomen prihajata šele sedaj vedno bolj do izraza.

Kot nam je povedal strojni inženir Cinkarne, MILAN KRIVEC, pilot s katerim smo preleteli v nekaj več kot uri Varaždin, Ptuj, Maribor, Pohorje in Velenje, je Piper izredno varno letalo. No, o preletu malo pozneje.

Naš, no, celjski aerotaxi le-

ti običajno na višini 1.500 metrov in zmore hitrost 230 kilometrov. Uporabljajo ga tudi za turistične namene. Petnajst minut poleta nad Celjem in Savinsko dolino po točno določen poti stane 50 dinarjev za osebo, seveda, če so v letalu najmanj trije potniki. Zelo malo za nepozaben pogled. Vendar pravi pomen Piperja pa spoznavajo celjska podjetja od Zlatarne, Merxa, Kovinotehne do Go-

renja. Celo nek zasebnik ga je najel, da bi lahko iz Prištine pripeljal bolno mater. Temu bodo gotovo sledili še drugi. Ura poleta stane približno 580 dinarjev, do Beograda pa leti cca uro in štirideset minut. Vzemimo primer iz poslovnega sveta: štirje predstavniki podjetja morajo na podpis pogodbe v Beograd. Če gredo z vlakom bodo izgubili dva dni in podjetje bo plačalo med drugim tudi dnevnice in prenočišča. Če gredo z redno letalsko progo se ne morejo izogniti čakanju in vožnji na ali z letališča. Poleg tega plačajo, še precej drage vozovnice. Ali zato ni bolj enostavno sesti na celjskem letališču v Piper in v enem dopoldnevu opraviti tisto, za kar bi poprej potreboval dva dni. Čas je vedno bolj dragocen, tempo življenja vse hitrejši. To spoznavajo vsi, ki morajo biti danes tu, jutri tam, še najbolj pa vero da je čas zlato, v razvitih državah.

In tako sedaj Piper večkrat odhaja na »gospodarske polete«. Njemu bodo sledili še drugi, to je povsem jasno.

Človek je že nekoč želel biti ptica, letala mu to omogočajo. Strah pred njimi je manjši iz dneva v dan — statistike pa zagotovo trdijo, da se v prometnih cestnih nesrečah ubije mnogo več ljudi, kot v zraku.

No, strahu vsekakor ni bilo z nami, ko smo z Milanom Krivcem stopili v lepo belo letalo. Udobni sedeži, brez

mirnimi gibi usmerjal letalo proti Varaždinu.

Ce ne bi gledal mimo kril na pokrajino globoko pod nami, bi imel občutek, da stojimo na mestu. Nikakršnega premetavanja, drhtenja, le oblaki nad nami, ki so se nam počasi bližali, tiho brnenje motorja in trakovi cest, potok ter njiv pod nami. Krivec je nato vzel v roke letal-

Edi s pilotom pred letalom, ki nam je dalo uro užitka

številca instrumentov, preizkušnja motorja, varnostni pas, lahko drgetanje in že smo se odlepili od zemlje. Dogovorili smo se za enourni polet, tako zaradi »opazovanja«.

Mirno smo se dvignili na nekaj čez tisoč metrov. Krivec, ki je član celjskega Aerokluba že od leta 1946, čeprav mu je danes šele 37 let, je z

ski zemljevid, sam pa sem za grabil navadnega. Tako sem se laže orientiral, vendar se kljub temu začudil, ko je rekel:

»Fantje pod nami je Varaždin.«

Presenetilo me je, kako hitro je vse skupaj. Nato smo preleteli še Ptuj in napravili dva kroga nad Mariborom, ki je bil kakor izumrl v po-

Ing. Milan Krivec

poldanski vročini. Nad Pohorjem je bilo nebo črno. Mirno smo poleteli v oblak in na drugi strani po nekaj deset sekundah zopet sonce. Krog nad Velenjem in nato nad Letušem ter proti Celju.

Ko se nam je bližala trava celjskega aerodroma sem se nehote krčevito oprijel sedeža. Nepotrebno. Mehak pristanek, zavoj in zaustavili smo se točno pred hangarjem. Seveda smo se potem kot posadka — Edi, Drago in dva Milana — saliti, kdo je kdaj »zavikala«, ampak to je bila šala. Pozneje smo se v Edijevem avtomobilu med vožnjo proti Celju spogledali in Edi je dejal:

»Veš, da me je tu bolj strah, kot pa me je bilo zgoraj.«

Pritrdila sva mu.

Tekst: MILAN SENICAR
Foto: DRAGO MEDVED

Napis, ki veliko pomeni in še bo

Njihovo življenje je materinstvo

KO JE BILA HIŠA POLNA

V Osredku ob cesti med Sentjurjem in Brezo, je trdna kmetija, ne velika, a tudi kočarija ne. Pred časom je ob potoku veselo klepetal mlin, v kovačnici pa kladivo pelo ob nakovalu svojo zvonko pesem.

V tej hiši živi s svojim sinom, dvema vnukoma in snaho Kristina Šuster, mati, ki je rodila deset otrok,

jih sedem vzgojila v odrasle, ki se je med vojno naučila strahu in skrbi in ki pri vsem tem še zdaleč ne kaže svojih 73 let.

Prva dva sta Kristini in Antonu Šusterju umrla ob rojstvu. Tretji, Ivan, se je obdržal, zrastle v fanta, pa ga je mladeniča zadelo na fronti v času, ko so doma bili partizani kot pod rodno streho. Četrty otrok je pri dveh mesecih tudi umrl, potem pa

so začeli polniti hišo: Angela, Fanika, Franci, Marija, Lojze in Antonija.

Tisti čas, ko je bila hiša polna otrok, ko je klopotal mlin, odmevalo iz kovačnice, je bil za Kristino Šuster najlepši, nepozaben. Ni bilo bogatije, toda tudi nikoli lakote. Bilo je obilo veselja v hiši, odprti vsakomur, ki je bil dobre volje in poštenjak.

Potem je prišla vojna. Žalost, ko je moral Ivan v tujo vojaško suknjo, še večja ko je padel. Šusterjeva domačija je bila kurirska postojanka in streha, pod katero je štab 13. brigade prihajal pogostejše kot drugam. Borci 13. brigade ne bodo pozabili te hiše, kjer so jim v tisti hudi zimi s krpami blaga, motovozom in žico povezovali premrzle noge, da so mogli sploh naprej. Iz te hiše so premrzlim partizanom, ki so preživeli bitko na Resevni, nosili hrano v bližnji gozd, kjer so jih Šusterjeve, mati in očere premrzle in onemogle pitale kot otroke.

V Šusterjevem hlevu je bil bunker, kjer so se v sili skrili kurirji. Šusterjeva mama jih je imela v oskrbi. V košu jim je nosila hrano, pokrito s senom, travo, ali čim podobnim.

Najhuje je bilo Šusterjevi mami, ko so Nemci našli med odvrženimi rečmi partizana sliho čerke Fanike, 16-letne aktivistke, ki je bila že itak trn v

očeh, ker se je neprestano vozila s kolesom daleč naokrog po kurirskih in podobnih potih. Na sumu so imeli Nemci tudi dve leti starejšo Angelo. Obe bi bili tistega dne zaradi tiste slike ustrelili, če bi zadnji hip ne prišel oče, ki je za silo več nemščine pokazal Švabom sinovo sliko in osmrtnico ter jih rotal, češ, vrnite mi tega, v njegovem imenu mi pustite pri življenju dekleti. Omečil jih je.

Lasje so se jezili Šusterjevi mami tudi takrat, ko so Nemci s psi preiskovali hišo in poslopja in je le malo manjkalo, pa bi bili odkrili v bunkerju skrite partizane. Takrat jim je vsem viselo življenje na nitki, trepetala pa je za svojih šest otrok in za moža.

Petnajst ali šestnajst let je Kristina Šusterjeva vdova. Vsi otroci, razen Franca, ki gospodari doma, so šli v svet. A ne daleč. Preveč so navezani na dom, da bi se preveč oddaljili. Včasih pridejo vsi. Z njimi zeti in snah ter osem vnukov. Ob maminem rojstnem dnevu, godu, ob trgatvi in kolinah. Takrat je hiša spet polna in takrat je mama najbolj srečna. Vesela pa je tudi, če se oglasijo dobri znanci, zlasti nekdanji partizani, kajti v hudem skovano prijateljstvo najbolj trdno drži.

Še veliko rojstnih dni, godov, trgatav in koln...

MALO JE TAKŠNIH

Te dni razstavlja v avli občinske skupščine Velenje v Velenju svoja tihozitja Andrej Krevzel. Andrej je eden zelo redkih med mladimi, ki slikajo tihozitja. Letos je končal osnovno šolo s prav dobrim uspehom v Smartnem ob Paki.

Precej časa sem se moral vzpenjati peš v strm breg, da sem našel na Velikem vrhu nad Smartnim ob Paki staro zidnico. To je bil dom Zanova Drejca, kot ga imenujejo pobalini iz sosseke. Hiša je stara, denarja pa ni.

»Oče sedaj ni zaposlen in mi ne more pomagati, kvečjemu jaz njemu. Star je 68 let, mati pa 51 in je zaposlena pri Kmetijski zadrugi v Smartnem. Še štirje smo pri hiši od petih otrok. Dvojčici sestri in dvojčka midva z bratom. Najstarejši brat pa je zaposlen v tankovski enoti na Vrhniki.« Najin pogovor je tekel dalje in prišla sva tudi do njegovega tihozitja. Drejce je mlad in kar čudno je, da riše tihozitje pri svojih letih.

»V tihozitju, mrtvi naravi, najdem svoj mir in zadoščenje.«

Vse njegove slike so naslikane s tempera barvicami na risalne pole.

»O, saj bi narisal tudi kaj na platno z oljem, uporabil bi pastel, ko pa ni kje vzeti denarja, da bi vse to kupil. Veliko mi je pomagala osnovna šola, ki mi je nudila ves slikarski material. Za to kar delam sedaj, bi rabil plakatne tempere in ne te tekoče, ki se mažejo. Tu pa so seveda spet potrebna materialna sredstva.« Sedaj je čas šol-

ANDREJ KREVZEL

skih počitnic in vsi otročaji bodo odšli na morje:

»Jaz sem dobil delo pri »Vinu Smartno« za en mesec, tako bom prišel malo do denarja.«

Andrej bo v naslednjem šolskem letu začel obiskovati v Ljubljani vojaško šolo za častnike.

»Tu so se mi štrene znešale. Zelel sem v šolo za upodabljanje. Ker pa doma ni denarja, bom šel kar v vojaško šolo.«

Prešla sva tudi na konjčke, ki jih opravlja poleg slikanja.

»Precej se ukvarjam tudi s pisanjem. Iz Ljubljane sem dobil nagrado, da sem lahko potoval po vsej Jugoslaviji. Potem pa še tam pa tam dobim kašno knjigo. Ker pišem tudi pesmi, sem jih poslal tudi v Novi tednik, pa mi jih niso objavili.«

Takšen je Zinov Drejce. Skromen in čeden fant.

BORIS MLINAR

CEYTON PLACE

XI. nadaljevanje

Prosit je težko, čeprav imaš občutek, da prosiš ali napišeš prošnjo povsem upravičeno. Kljub temu občutku pa se ti pri nekaterih ljudeh, ki jih zaprosiš to ali ono, porodi drug občutek — da beračiš. Za to, ker je on tam in ker ima on rešitev v rokah.

Ni še dolgo tega, kar je prišla neka mati v Ceyton Hospital (čitaj bolnica). Ne kot pacientka, temveč kot prosilka. Sin je končal prvi letnik medicinske fakultete z zelo dobrim uspehom, vendar brez štipendije. Znano je, da je že veliko dr. odšlo iz Ceytona in da jih zato primanjkuje. Pa je pomislila mati, glej, čuli bodo da je končal prvi letnik, da je dober študent, sprejeli bodo prošnjo z odprtimi rokami. Motiti se, je človeško.

V Hospitalu niso bili nič kaj navdušeni. Oziroma, da ne bom posploševal, neka oseba ni bila navdušena. Pri bližnjem tako je obrazložila presenečeni materi, ko ji je povedala, da njen sin ne bo dobil štipendije:

»Veste, tako ali tako nima smisla, da bi dajali to štipendijo. Ko bo končal, bo itak zaprosil za službo pri nas, saj je drugje ne bo dobil. Tako je pa res vseeno, ga štipendiramo ali ne.«

Resnično čudovit odnos in še lepša logika. Bo moral mlad človek, ki ga je šolala naša družba, pozneje na delo v tujino, mi pa bomo zopet objavljali podatke, koliko strokovnjakov odhaja? Namreč, če resnično drugje ne bo uspel dobiti službe, je prav malo verjetno, da bo šel tja, kjer imajo tolikšen posluh za izobraževanje svojih kadrov.

Pred dnevi sta se dva nadebudna gosta hotela osvežiti z malim pivom

na vrtu gostilne, ki nosi ime znanega planinskega vrha. Povprašala sta:

»Bi lahko dobila malo ledu?«

Natakarica jima je takoj postregla z odgovorom:

»Veste, v gostilni ne smemo imeti ledu.«

Čudno, kajne. Ga imajo potem lahko le na stranišču?

Človeški odnosi so ena najbolj problematičnih stvari, baje celo bolj kot polet na Mesec. Delaš, delaš, vse je v redu, priznavajo te, nato pa počti. Nekdo ti postane mimogrede član neke strukture in te ima že dolgo v »jetrih« spregovori o tebi.

»Veste ta pa ni v redu. Manjka mu to in ono.«

In ko to ponovi nekajkrat, izgubijo zaupanje vate vsi, ki so ga dotedaj imeli. Ne zaradi dela, ki ga opravljaš prav tako kot si ga prej ali celo bolje, ampak za to, ker je NEKDO (z velikimi črkami) pač govoril nepohvalno o tebi. Ne pomagajo napori, ne osebni dvig, ostal si in boš črn. Kako dolgo? Marsikdaj je odvisno, da tako dolgo, dokler bo ta NEKDO član takšne ali drugačne strukture. Morda pa bo pozneje prišel drugi NEKDO in te z nekaj besedami povzdignil.

Ali ni prav žalostno, kako je mogoče z besedami dvigovati in pokopavati ljudi? Ne da to ti naredijo z lastnim delom, ampak drugi, ki jim pač slučajno ne odgovarja dolžina tvojih nohov, barva las ali kaj podobnega.

(Nadaljevanje sledi)

PISE
MILAN
SENIČAR

sosed sosedu

ZGAGAR V BREZI

Nedelja 2. julija v Brezi. Na občinski praznik in v kraju, kjer je bila letos osrednja proslava se je zgodilo...

Ze štirinajst dni je peščica marljivih mladincev in mladink od jutra do večera naprezala svoje sile. Prisidek k strelskemu domu so zidali, na trasi nove ceste so priskočili na pomoč, v Brezah so pomagali pri urejevanju prostorov za proslavo in še s kulturno ekipo mladinskega pohoda »Kozjanski odred 72« so sodelovali.

V nedeljo so zjutraj v dežju in mokroti odlično izvedli taktično vajo kot mladinski oddelek enote splošnega ljudskega odpora, ko so presenetili mladino na pohodu iz zasele.

Zvečer 2. julija so z mladinci na pohodu sodelovali v programu »partizanskega mitinga«. Le-ta res ni bil izpiljen, dognan. Ravno zato, ker je bil miting, kot v partizanih; na hitro, mimogrede uprizorjen, je bil še bolj v skladu z namenom.

Pa se vam znajde napihnjeni zdomec na prireditvenem prostoru, se postavlja s svojim avtom, ko da je sedmo svetovno čudo, se nesramno in z ogabnimi izrazi loti nastopajočih mladincev, glasno negoduje, da mladina omenja nečastno dejanje izdajalca 1. celjske čete, poruhu vsega pa med predstavo samo rolni in ropota z avtom na prireditvenem prostoru, da preglasi vsako besedo, sveti nastopajočim in gledalcem v oči. Skratka, obnaša se kot gospodar in oblastnež spodbujen z odobravanji peščice posameznikov, ki nikoli nimajo svojega mišljenja in potrebujejo nekoga, za komur pritegnejo brezglavo v en glas.

Zdomec, ki niti to več ni, saj se je odrekel državljanstvu rodne domovine, si v tujini mimo avtomobilu pač ni mogel za devize kupiti še kanček kulture. Le-ta, žal, ni nikjer naprodaj.

J. Kr.

zmikavte, tatove, kripoprisežnike, lažnike, goljufe so privezovali na sredi trgov k prangarjem, da so jih videli in sramotili trzani in kmetiči.

Tako v srednjem veku. Povprašajte svoj samoupravljalski čut, svoj osebni moralni kodeks: Koga iz današnje zgodbe bi privežali k sramotnemu stebru? Bodite porotnik in nam sporočite svoje mnenje.

NOVO

**PRODAJALNA
KRUHA IN PECIVA**
CELJE · TOMŠIČEV TRG

RESTAVRAC
odprta vsak dan
ABONMAJI
za malice, kosila
PLES
ob sobotah od 19
Igra kvintet SAL

Jure Krašovec: Tednikovi pomenki s kmeti

VZRAST LEPE KMETIJE

TOKRAT O TEM, KAKO JE JOŽE STADLER SPET KUPIL POL OČETOVEGA GRUNTA IN KAKO KOMAJ ČAKA NA SVOJEGA NASLEDNIKA

Prejšnji teden smo zapisali, kako je domačija Jožeta Stadlerja iz Bistrice ob Sotli v enem desetletju dosegla vzpon, kako je vsa mehanizirana, kako družina živi v novi veliki hiši, čeravno tudi stara bojda ni bila podrtja, kako so obnovili 2 hektarja vinogradov, ki jim bo vrget deset okrolih milijonov, kako letno prodajo po osem pitanih goved, pa mleko, jajca itd.

DVE VERZIJI

Bila je nekoč bogatija. Res je. Markečevi so imeli mlin, stoletja menda. Vendar prepuštimo zgodovino mlina Dragu Medvedu. Mlin je bil po osvoboditvi tisti, zaradi katerega se je Stadlerjevo posestvo skrčilo od 22 na 3 hektarje. Jože Stadler pravi, da sta starša mlin ponujala ko je bilo rečeno, da ne morejo biti hkrati mlinarji, obrtniki in kmetje. Iz ust občinskega moža sem spet slišal da Stadlerjevi niso hoteli opustiti mlinarske obrti, pa so jim zato ob agrarni reformi vzeli 19 hektarjev zemlje.

Kakorkoli je že bilo, mlin je bil kriv, da so Stadlerjevi po vojni postali mali kmetje.

»Vinograd je bil očetu odvzet mesec dni pred trgatvijo. Tretje leto po odvzetju je bil že v pušči, ves prarastel. Ko sem prevzel posestvo sem polagoma spet začel kupovati zemljo nazaj. Tudi ovir ni bilo, ker mlin že leta miruje. Kupil sem njive in travnike a najbolj se mi je šlo za vinograd. Dva imamo, blizu skupaj, in oba sta zdaj povsem prenovljena, strojno zrigolana, posejane so nove sorte trte. Ker smo postavili žičnico name-

sto kolja in vrste široko vsak sebi, obdelujemo vinograde s stroji. Nisem edini v tem kraju, ki je tako storil, toda še vedno, nas je malo.

PRODAM TISTO, KAR VEČ VRŽE...

Jože Stadler noče biti suženj navade, da je treba imeti vse doma, da mora biti iz leta v leto enako. Res je, da so po vojni bili ob večino zemlje, toda očitno je, da je v rodu ostal gospodarski duh. Kar mož zna, tega mu nihče ne vzame, pravi ljudska modrost.

Ko sva se menila o letošnji košnji, naj mimogrede ponovim, da Stadlerjevi spravijo dve toni sena na dan, je povedal, da je dobra, odlična celo. Kaj bo storil? Bo redil več živine?

»Kakor bo. Če bo imela krma ugodno ceno, bom prodal krmo, če ne, potem bom kupil kakšnega telčka ali dva in ju spital, pravi gospodar.

Jože Stadler že ugotavlja, da ima še premalo zemlje za mehanizacijo, ki si jo je oskrbel. Še bo kupil zemljo, ali pa jo vzel v najem. Ko sem ga pobaral, če ne bi poskusil tudi s sadjem, z jagodami ali čim podobnim, je odkimal.

»KMET SI NE SME NALOŽITI PREVEČ BREMEN...«

Je dejal. »Že tako sem razpet med vinogradništvo, poljedelstvo in živinorejo. Zato sem se odpovedal sadovnjaku, ki ga je sadil oče in ki nam je veliko dal, da smo si opomogli. Rodi, kadar je letina za sadje, toda intenzivnega sadovnjaka ne bom imel. Ne more kmet, če hoče proizvajati za trg, imeti vsega na grbi. Pomislite, da je treba jagode vsak dan obirati in to v času, ko kliče vinograd, ko je treba spravljati krmo. Naj opustim vinograd. Predraga investicija je bil. Naj bo prazen hlev in rjavi strojna linija za obpravo? Odločiti se je treba za eno, kvečjemu za dve. Nič ne rečem, tudi s koruzo tekmujem za višji hektarski donos. Toda koruza je povezana z živinorejo in ker je treba kolobariti, zraste tudi kaj žita, krompir in podobno. Toda za trg imam dvoje: živino in vino, za sproti pa mleko, jajca, kakšen voz krompirja in podobno.«

KOZJANSKO NI BREZUPNO PODROČJE

Rekel bo kdo, lahko Stadlerju, ko ima zemljo v položnem.

Nekaj je res, toda pokazal je na sosedovo blizu svojega vinograda, ki ni v ravlini.

Kar je bil morda prednikom mlin, pa sadovnjak, to Jožetu Stadlerju nov sodoben vinograd...

Tudi on si je uredil vinograd kot on. Ob njegovem drugem vinogradu pa sem mogel videti takšnega, kjer se trsje ne vidi iz zeli. Videl sem tudi travnik, po katerem se letos niso kosili, pa je trava na njem manjša od Stadlerjeve otave. Sama slama jo je, bodeča neža in bodež, da se za steljo ne bo.

RAD BI, DA BI PREVZEL MARKO

In tako sva z Jožetom Stadlerjem prišla do srži problema kozjanske zaostalosti.

»Prepričan sem, da je poglaviti križ v tem, ker gospodarji prepozno izpotegajo. Ti meni luč, jaz tebi ključ, to je še vedno v veljavi. Poznam človeka, ki v mojih letih mora še vedno vprašati mater, kaj bi sejal, kaj sadil, kaj jutri delal. Tako mladi, dojemljivejši za nepredno kmetijstvo, nikoli ne bodo premaknili zadeve

naprej. Ko postanejo gospodarji, so utrujeni, malodušni. Prepozno je, da bi začeli. Vsak želi uživati tudi neke plodov svojega dela...«

Gospodar Stadler pošilja letos najstarejšega sina Marka v višjo kmetijsko šolo Maribor, kamor je tudi s hodil, le da je bila takrat srednja šola. Rad bi, da Marko prevzel grunt. Jože Stadler se boji svojih let, bi utegnil že postati malomaj, dovoljen za novost. Srednji sin, Jure, bo gost. Ce bo hotel, bo iz starega mlina ob Bistrici lahko naredil kaj, kar sodi k njegovemu bodočemu poklicu. Mali Jožek pa je še majhen. Kar predolgo bi bilo čakati nanj...

xxx

Tole je bilo nekaj tveganja nekaj drobnih lističev o tem, kako je na vzhodnem robu Kozjanskega nekega kmeti doživela svoj preporod. Boga zamikalo, da bi se v gledoval?

Mlin ob Bistrici je še čvrst, potok ob njem bister in prijeten za kopanje. Če bo Jure, srednji sin hotel, bo po končani gostinski šoli imel kje začeti.

Ianuš Golec

TROJNO GORJE

36

Pavel, ki je bil med prvimi od kanonikove čete, je bliskal s sokoljim očesom za nekom, ki je bil dokaj let kruta šiba božja za Jugoslovane, za — Hasanom pašo. Ni ga bilo mogoče zgrešiti, saj je bil kot vrhovni poveljnik oblečen že na zunaj v sijaj sigurne zmage. Sedel je v dragocenem sedlu na žlahtnem konju, v svetlem oklepu in povrh še ogrnjen v temno rdečo svilo, ki je bila vsa prepletena z zlatimi in srebrnimi vezeninami in okrašena z utkanimi modrimi in rdečimi cveticami. Z že zahrpanim glasom se je drl med begunci, mahaj svarilno z zakrivljeno sabljo in skušal rešiti porazni položaj s svojo mogočno osebnostjo. Nekaj begov je poslušal njegove klice, že brželo k njemu po povelja, ko se je pojavil na bojišču izza dvobojev znani krščanski vitez v belem, v vetru plapolajočem plašču in z bujno okrašeno čelado. Ze pogled na smrtonosca je razbegnil častnike od paše, ki je znal, da bo sedaj tudi po njem. Vitez je bil z nekaj skoki z golim mečem v roki pri Hasanu, mu zasadel pogled v obraz. Niti tega pogleda ni vzdržal z rdečo svilo našemljeni paša, stresel se je kakor trepetlika na polju, vzel krivi meč iz desnice v levico in se pokrival na dolgo od čela na prsa ter počel. Pavel je vedel da je strašni Hasan poturčen, a znamenje križa ga je toliko presenetilo, da je zadržal zamahljaj z mečem, da bi si bil na jasnem, če res nima mogoče pravega spokornika pred seboj. Trenutek vitezevega presenečenja je izbral zvitež in lopnil na vso moč sabljo po Pavlovi čeladi, katero bi bil preklal na dve, če ne bi bila iz najbolj odporne jekla ter vestno ročno delo. S pomočjo hipne prevare prizadejan udarec ni dosegel nameravane cilja. Hasan je obrnil z vso naglico hrbet ter planil s konjem v reko. Pavel je sledil pasjemu sinu do brega, vzel lok, ga opremil s puščico in razbral iz gneče potaplajočih se ubežnikov z rdečo svilo ovitega gospodarja Bosne. Puščica je zadela poturčenca od zadaj in mu prodrla do polovice skozi hrbet v prsa. Obračun med Hasan pašo in orjaškim slovenskim vitezem so videli od daleč kapitan krščanske vojske in med drugimi tudi Adam Ravbar s Krumpurga. Ko je opravil Pavel svoje, je krenil po bojni ravni, da bi se pridružil svojemu oddelku.

Na desnem bregu Kolpe je bil še vendarle turški tabor in v njem dobrih 25.000 nedotaknjenih vojakov! Ta bojna sila je bila v zelo ugodnem položaju in bi bila lahko trikrat kos zmagovalcem na otoku. Prizori popolnega poraza izoranega moštva na levem Kolpinem bregu so tolikanj zmedli tudi turško taborišče, da so bili poveljniki ob oblast nad množicami moštva. Popolnoma zmešani in popadeni od obupa zaradi nepričakovanega udarca so zažgali taborski smodnik. Velike zaloge streliva so buhnile s strašnim bliskom, gromom in oblakom v zrak. Turki v taboru so pustili vse šotore, zaloge živeža, vozove, topove, puške in drugo orožje in je zbežal vsak na svoj kraj, kamor se mu je zdelo v prvih

trenutkih najbolj varno.

Neverjetno porazen in popoln polom turških sil ob obeh bregovih Kolpe se je pričel in končal v dobri uri. Od 10.000 najboljših turških vojakov pod Hasanovim vodstvom na otoku si je otela golo življenje komaj ena desetina. Vsi drugi so bili postreljeni, ranjeni, ali pa jih je doletela smrt v zahrbtnih valovih Kolpe. V kako nepopisnem strahu je drvela turška vojska smrti v naročje, je razvidno iz tega, da je iskal rešitev v reki razen glavnega junaka Hasan paše tudi še stari tiger, zvorniški Memibeg in devet višjih poveljnikov, ki so vsi utonili.

Ena ura je prinesla osvoboditev Siska in zmago, o kateri ne bi bil upal nihče naprej niti sanjati! Saj zmagovalci sprva niti sami niso mogli verjeti, kaj in kam je razkadilo Turke.

Turkov ni bilo po preteku ene ure nikje, pač pa je ostal kristjanom tabor: z devetimi topovi na kolesih, med temi v povesti parkrat omenjena Kacijanarica, 10 zastav, dragoceno blago, živež, strelivo in mnogo velikih ladij.

(Se nadaljuje)

Ta teden so prišli na obisk v Celje štirje japonski pionirji. Na poti v Velenje, kjer bodo mesec dni bivali v mednarodni vasi otrok, so se ustavili tudi v našem mestu, kjer so bili v družinskem krogu Samčeve in Vrhovčeve družine toplo sprejeti. Otroci z vzgojiteljico so bili navdušeni med gostoljubnostjo naših ljudi, še bolj pa jih je impresioniralo naše zelenje in modrina neba. Skupinica japonskih otrok je bila tudi gost v Pionirskem domu, kjer so jim njihovi vrstniki zapeli in zaplesali nekaj otroških pesmi. Foto: D. Medved

DRAGO ZORKO 60-LETNIK

Se dni praznuje 60-letnico njenja pristen Celjan — Ga-an DRAGO ZORKO, za-žen športni delavec in de-ec v LIR SAVINJA kot komercialnega oddelka. DRAGA ZORKO je že v mla-ti bil aktiven športnik — smučar, planinec in igra-namiznega tenisa. V letu 5 ga srečamo v vrstah u-noviteljev kegljaškega kluba je, kasneje KK Kladivar, njajške podzveze Celje, d aktivnim tekmovalci v

n športu, organizatorji in dniki. Celo desetletje je bil pogrešljiv član tekmoval-ipe KK Kladivar in Celje v rodnem in mednarodnem gu, ekipe, ki je Celju pri-čila vrsto pomembnih uspe-ov, med njimi tudi naslov ipnega prvaka Jugoslavije narodnem slogu. Vse svoje osobnosti pa je posvetil or-nizacijskemu in strokovne-delu v SSD Kladivar, KK ladirar, KK Celje, ND Kladivar in OSZ Celje. Za por-tivno delo v športnih or-ganizacijah celjske občine je ejel tudi večje število pri-ufj tako v Celju, Ljubljani Beogradu.

Po zaslugi športnega udelej-tvanja je še danes čil in rav, saj ga vsako leto sre-amo na tradicionalnem na-enoteniškem FRENKO EMEMORIALU kot aktivnega alca in na vseh tekmoval-ih za SRZ in letos na tek-movanjih za TRIM športno ačko. Se lani je osvojil zla-sindikalno rekreacijsko ačko!

Ob njegovem življenjskem bileju mu želimo še veliko atega razvedrila v rekrea-škem športnem udejstvova-ju.

K. JUG

SKOKOV MEMORIAL 72

Se dva dni in Celje bo zo-pet za nekaj časa vso preže-to s športnim duhom. Pričel se bo Mednarodni atletski miting za »memorial Ferda Skoka 1972.« Ferdo Skok je bil odličan predvojni atlet in v spomin nanj Celjani prire-jajo ta miting vsako leto že od leta 1955 dalje. Znanj at-let je padel med vojno kot komandant Cankarjevega ba-taliona.

Prireditelj je Atletski klub Kladivar, pokroviteljstvo pa je prevzel predsednik skup-ščine občine Celje ing. Dušan Burnik. Hkrati bo ta prire-ditev v počastitev celjskega občinskega praznika. Tekmo-

vanje se bo pričelo v soboto popoldne na atletskem stadi-onu BORIS KIDRIČ v Celju. Da bi bila konkurenca na tek-movanju kakovostna, so mo-rali vsi atleti in atletinje, ki so želeli sodelovati na Skoko-vem memorialu, doseči mini-malne norme. Do roka se je prijavilo sedem evropskih držav ter ZDA in Kanada. Spored tekmovalj bo sledeč: za moške: 100 m — memo-rična disciplina, 400 m, 800 m, 4 x 100 m, višina, dalj-ava, kladivo, krogla; za že-n-ske: 200 m ovire, 100 m, 400 m, 800 m, višina, daljava, ter kopje.

Prvi trije v memorialni

skupini bodo prejeli praktič-ne nagrade, prvi pa še po-kal v trajno last. Tudi zma-govalci v vseh ostalih disci-plinah bodo prejeli praktič-ne nagrade. Prireditelj si bo pri-zadeval dobiti še druge na-grade, ki pa jih bodo daro-vale delovne organizacije ali razna društva. Redakcija No-vega tednika — radia Celje, pa bo podelila pokal najbolj-šemu mlademu celjskemu at-letu.

Naši tekmovalci bodo ime-li hudo konkurenco, kljub temu pa upajmo, da se bodo uvrstili čimbolje.

BORIS MLINAR

ŠMARTNO NOVI ČLAN VCSNL

Prvenstveno tekmovalje v I. skupini celjske nogometne podzveze je razen še treh za-ostalih tekem končano. Novi prvak in član VCSNL so po-stali člani TVD Partizana iz Smartnega ob Paki, ki jim je z načrtnim delom in mladim moštvom tudi uspelo.

Rezultati zadnjega kola: Straža — Celulozar 3:0, Zalec — Brežice 3:4, Opekar — Pa-

pirničar 9:0, Senovo — Ljub-no 3:4, Osankarica — Vojnik 4:3. Odigrati pa se morajo še tri zaostala srečanja in to: Celulozar — Brežice, Straža — Ljubno, Osankarica — Bre-žice. Ta srečanja pa ne bodo bistveno vplivala na mesta v prvenstveni lestvici, ki je ra-zen teh treh zaostalih srečanj naslednja:

Tone Tavčar

Smartno	21	16	2	3	77:25	34
Osankarica	20	13	4	3	46:30	30
Brežice	19	13	1	5	45:20	27
Opekar	19	11	3	7	41:37	25
Ljubno	20	11	1	8	57:25	23
Celulozar	20	8	3	9	52:27	19
Senovo	21	8	3	10	46:54	19
Straža	20	6	5	9	24:27	17
Vojnik	21	6	4	11	36:49	16
Zalec	21	6	3	12	29:54	15
Papirničar	21	3	1	17	30:69	7
Zreče	11	2	0		16:42	4

Nogometaši Smartnega ob Paki, prvaki celjske nogometne podzveze in novi člani VCSNL in pokalni prvak na področju CNP. Foto: T. Tavčar

NOVO IGRIŠČE V BRASLOVČAH

Minula nedelja je bila za športnike iz Braslovč velik dogodek. Zelja po asfaltira-nem igrišču se jim je tokrat izpolnila, saj so ga izročili svojemu namenu. V ta na-men so pod naslovom »Dan športa in veselja v Braslov-čah« pripravili tudi kar tri turnirje in to v malem no-gometu, rokometu in odbojki.

Odbojka: Nastopilo je pet

ekip. Rezultati: Sempeter — Topolšica 2:0, Gaberje — Braslovče 1:2, in Kamnik — Braslovče 2:1. Vrstni red: 1. Kamnik, 2. Braslovče 3. To-polšica, 4. Gaberje, 5. Sem-peter.

Rokomet: Nastopilo je šest ekip: Rezultati: Grize — So-štanj 6:9, Braslovče — Za-lec 9:13, Grize — Zalec 18:3, Braslovče — Petrovče

11:10, Grize — Preboič 24:11 in Braslovče — So-štanj 7:18. Vrstni red: 1. So-štanj, 2. Grize, 3. Zalec, 4. Braslovče, 5. Petrovče in 6. Preboič.

Mali nogomet: Nastopilo je 10 ekip: V finalni tekmi so Braslovče po enajstmetrovki spremagale Zalec z 3:1. Vrst-red: 1. Braslovče, 2. Zalec, 3. Smartno itd. T. Tavčar

športne vesti

STRELJANJE

Kljub močni pripek so celjski strelci opravili več tekmovalj v teh dneh. Tako so izvedli občinsko prvenstvo v streljanju s pi-štolo »Drullov« in pištolo proste izbire Borbe so bile zelo zanimive, najboljša mesta pa so osvojili:

Pištola Drullov Dobovičnik 492 Lazar 482 in Štrajher (vsi Celje) 448. Pištola proste izbire: Teržan Polde 503, Štrajher 502 in Dobo-vičnik (vsi Celje) 501 krog.

Na republiškem prvenstvu v streljanju z vojaško puško pa sta sodelovala Tone Jager in Jože Jeram. Osvojila sta solidni mesti — Jager četrto s 481 krogi, Jeram osmo s 471 krogi.

jk

ODBOJKA

Partizan Gaberje je priredil zanimivo tekmovalje v odbojki v počastitev dneva občinskega praznika. Na turnirju so sodelovali od-bojkarji in odbojkarice Kamnika, Metlica iz Siska in domačini. Turnir je bil odlično pripravljen. Borbe izredno lepe in kakovostne, alasti v moški konkurenci. Domačini so nekoliko zaostajali, toda v srečanju proti Kamniku so zaigrali zelo dobro. Osvojili so sicer tretje mesto, toda kljub temu zadovoljili.

Zenska vrsta Gaberja je bila prva. Premagala je Sisak 2:0 in Kamnik 2:0. Pri moških pa je zmagal Kamnik.

jk

TENIS

Dva celjska predstavnika sta sodelovala na letošnjem državnem prvenstvu v tenisu za pionirje. V Sušnici je Aleš Pipan izpadel že v prvem kolu, enako pa tudi: Blanka Godnik. Oba sta naletela na precej močnejše nasprotnike. Toda kljub temu smo Celjani dosegli uspeh. Blanka Godnik je skupaj s predstavnico Ljubljane, Savornovo v dvojicah osvojila drugo mesto. Lep uspeh za celjski tenis.

V soboto in nedeljo pa bo v Celju odprto teniško prvenstvo Ce-lja za moške. Nastopili bodo vsi najboljši. Mlada Blanka Godnik pa gostuje v Novem Sadu v sklopu reprezentance Kranja na med-mestnem turnirju. Nova priložnost za vadbo in pridobitev rutine.

jk

KOŠARKA

KOŠARKA: KK CELJE: mladi reprezentanca SAO PAOLA 88:80. Na svojem enotedenskem gostovanju po Sloveniji je mladinska reprezentanca Sao Paola (in ne brasilska mladinska reprezentanca, kot je bilo klubu sporočeno) gostovala tudi v Celju. Prikazana ko-šarka ni zadovoljila 500 prisotnih gledalcev, ki razen par atraktivnih potez mladega Brasila in odlične igre Zmaga Sagadina niso videli ničesar. Celjani so zmagali že volj dopustniško, kar je tudi razumljivo glede na to, da so imeli v zadnjem času v prvenstvu par napornih tekem. Koše za Celje so dali: Zmago Sagadin 29, Miloš Sagadin 17, Tone Sagadin 16, Ramsak 11, Jerič 4, Erjavec 4, Le-skovar 3, Pešec 2, Divjak 2.

V ponedeljek pa je v Mestnem parku gostovala ekipa reprezen-tance Jugoslavije, ki je na pripravih v Sloveniji. Celjani so bili okrepljeni s tremi reprezentanti. Precej kvalitetno tekmo si je ogle-dalo kakih 2500 gledalcev. Koše za ekipo Celja so dali: Ivković 17, Živković 13, T. Sagadin 10, Z. Sagadin 8, Zvečević 8 itd.; za reprezen-tanco pa so bili najuspešnejši: Čermak 20, So man 17, Čosić 14, Pe-čaš 9 itd.

J. Č.

ŠPORT V ŽALCU

V okviru občinskega praznika žalske občine so tudi športniki pripravili pester športni program. Pripravili so tekmovalje v nogo-metu, šahu in kegljanju.

Rezultati: kegljanje 6 x 100 točkav ženske: Fužinar 2478, 2. Zalec 2441, 3. Slovenj Gradec 2419, dvojice: moški: Koper 1899, 2. Celje 1887, 3. Piran 1840 itd. mladinci: 1. Celje 1696, 2. Zalec 1615, 3. Fu-žinar 1605, posamezniki: 1. Petec (Aero) 4:2, 2. Orešnik (Celje) 443, 3. Naprudnik (Zalec) 437 podirih kegljev itd.

Na šahovskem brzoposebnem ekipnem turnirju je zmagal Slovenj Gradec s 34 točkami pred Celjem 32, Delnom (ZRN) 27 točk itd. V počastnem dvoboju je Zalec izgubil z ekipo Dehna 3,5:4,5. V no-gometu so nastopile štiri ekipe. V finalu je Zalec premagal Polzele 9:1, tretje mesto pa je osvojilo Vransko pred Gotovljami.

Tone Tavčar

BREZ CELJANOV NI PRIREDITVE

o službeni vojaški dolžnosti me-pot v zadnjih dneh junija za-lala tudi v športni park na Ko-jevem v Ljubljani. Zbrati sem

moral čimveč podatkov o priredit-vi, ki je nosila uradni naslov »27. prvenstvo ljubljanske armijske ob-lasti«. Niti v spanju si ne bi mo-

gel predstavljati, da bom tam, v lepo urejenem športnem parku, naenkrat srečal toliko znanih obra-zov, ki so me spominjali na dobre

prijatelje in znance iz civilnega življenja v Celju.

Vojaki iz Celja niso nastopili na tekmovalju, zato pa je cela vrsta Celjanov, ki trenutno služi vojaški rok v najrazličnejših kra-jih Slovenije, nastopila v številnih športnih panogah za ekipe svojih vojašnic.

Najprej sem srečal Franca Krum-paka, ljubiteljem planin pozne-nega kot dobrega planinca.

»No, vidiš, v Celju sva se bolj poredko videla, zdaj pa sva se srečala tukaj oba v vojaških uni-formah.«

To je bil uvod v prijeten kle-pet. Najprej obojujane spominov na skupaj preživeta leta v gimna-ziji, potem pa seveda kako je v vojski.

»Služim v Postojni, kjer skrbim v štabu za telesno kulturo in sploh športno udejstvovanje vojakov. Tu sem tehnični vodja ekipe.« je pri-povedoval Franc ob požirkih piva.

So nas pa našli, kaj?

»Druge pa še bodo, gene, kaj-ne?«

Fant, osma »krivina« nam že teče, to pa je tudi že nekaj?

Potem so se začeli pridruževati še ostali Celjani. Sploh ne vem od kod so se jemali. Po zeleni površini stadiona je treniral Bran-ko Vivod, ki je za ekipo Kranja, kjer služi vojaški rok, prinesel največ točk, saj je zmagal kar v treh disciplinah: skoku v višino, metu krogle in v štafeti 4 x 100 m. Pri skoku v višino je z rezultatom 206 cm postavil tudi nov armijski

rekord.

»Vsak trenutek moram izkoristi-ti za trening, saj so me ponovno izbrali v državno reprezentanco za bližnje nastope.«

Branko je v formi, saj skoraj na vsakem tekmovalju preskoči 203 ali 206 cm. v Zagrebu pa je preskočil celo 209 cm, kar je nje-gov letos najboljši rezultat.

Pridružila se rokometiški, skoraj polovica celjske rokometne ekipe, ki je pred leti nastopala v I. zvezni ligi.

Bogdan Povalej služi v Kranju, prav tako Janez Markovič iz Zal-ca. Tu je še Alojz Safarič, ki se je za nekaj mesecev »udomaci-l« na Vrhniki. Pozabili ne smemo še Iztoka Iršiča, ki je v Ljubljani nastopil za ekipo Vipave. Mimo pride z ženo in otrokom Aco Plev-čak, znan nogometaš, gurmanom in ljubiteljem dobre kapljice bolj poznan kot lastnik prijetnega bi-feja ob Savinji pri mostu v Lat-kovi vasi. Prava mala celjska ko-lonija. Tudi Aco služi v Kranju, tu pa je bil tehnični vodja ekipe.

Pa prvi Bogdan: »Skoda, da nista tu še nekoč »bela vran« Ivo Umek in večni humorist Joži Zim-šek. Oba sta v Kranju, kjer so ju zaposlili kot »tehnična« delavca. saj imata za to vse kvalifikacije.«

Janez Markovič me povabi, da si ogledam rokometno tekmo med Kranjem in Vrhniko, kjer se bodo eden proti drugemu pomerili trije Celjani. »Pa se fotografiraš nas lahko vse skupaj ter pošlješ v

Novi tednik, da s v tem času ne bodo povsem pozabili.«

Rečeno storjeno. Posnetki so na filmu, potem pa si ogledam tek-mo. Cvikli pritise »fajfster« Sani-ju, Janez je v голу skoraj nepre-magljiv. Sami dosega gole v glav-nem iz dosojenih »sedemceve«.

Ob igrišču srečam sedanega gol-mana RK Celje Margača, popular-no imenovanega Mica.

»Ko bi se naši tako borili v I. zvezni ligi zagotovo ne bi izpadli.« je bil njegov komentar ki direk-tnim dvobojem Cviklija in Sanija ter solidnim obrambam Marga-ča.

Slednji je deseter in pod njego-vo komando sta tudi Ivo in Joži. Slednja sta sicer opravičena telo-vadbe, vendar sta enkrat vseno okusila vso grenkobo drugih, ki se telovadbe niso udeležili.

»Starešina je bil tako jezen, da je takoj sklical vse vojake, meni pa naročil, da jih vodim po poli-gonu in to z zaščitnimi maskami na obrazih. Težko mi je bilo, ko so se tantje »matrali« po vročem soncu z maskami. Joži se je pri tem celo poškodoval.« se spomi-nja Janez.

Mrak je objel stadion. Sodniške pisčalke so utihnile, utrujeni špor-tniki so se pripravili za večerjo. Poslovlili smo se v prijetnem upa-nju, da se bomo naslednjič videli že v civilnih oblekah. Ven-dar »još 230 dana«, ali nekaj po-dobnega, kje je še to? Sicer pa veliko je že tudi za nami, kajne?

Izpolnjam njihovo željo, da pozdravim vse bralce Novega ted-nika, njihove prijatelje in znance. Vsemu temu pa se pridružuje tudi zapisovalec prijetnega srečanja s starimi znanci.

TONE VRABL

levo proti desni: Janez Markovič, Sani Safarič, Cvikli Povalej, Aco Plevčak, Branko Vivod.

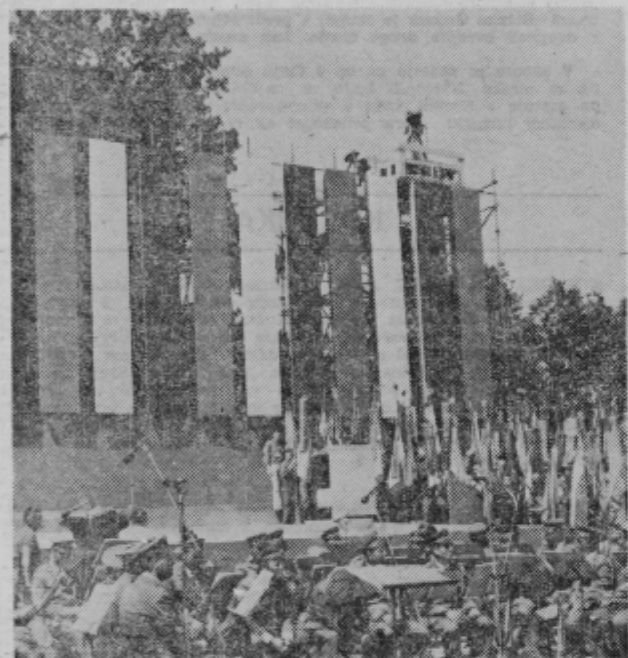
Foto: tv

Pohod ob 30-letnici prvih partizanskih brigad

ČEZ PARTIZANSKE DOBROVLJE V LJUBLJANO

Pot, dolga dvainsedemdeset kilometrov, pot po kateri so pred mnogimi leti hodili v juriših in krvavih borbah naši očetje, v zimi in trpljenju, v znagah in umikih, se je za nas začela v Celju, pred muzejem NOB, kjer nam je spregovoril nekaj besed na pot Jaka Rojšek, narodni heroj in star partizan, znan iz prenekatere borbe. Pohoda so se udeležili predstavniki JLA, partizanskih enot, taborniki, člani aktivov Zveze mladine iz delovnih organizacij in drugi mladinci in mladinke. Cilj pohoda, ki je trajal dva dni, je bila Bočna, od tam pa so nas z avtobusi prepeljali v Ljubljano, na veliko srečanje borcev in mladine.

Z marsikom smo se srečali v teh dneh, govorili smo s starimi partizani, spoprijatelji smo se z vojakmi, pridobili dragocene izkušnje, spoznali v globino, kaj je to splošni ljudski odpor, kaj je to povezava z ljudmi. Povsod, kamor smo prišli, so nam povedali, kaj je storil njihov kraj za našo skupno svobodo, koliko je bilo žrtev, kakšna je bila njihova borba. Sledili smo zgodovini od Celja, Griž, šli smo k Smiglovi zidanci, pozdravili so nas v Taboru, na Vranskem, preko Dobrovelj nas je spremljal duh padlih partizanov, z nami sta bila v spominu Vera Slander in Dušan Kraiger in mnogo, mnogo tistih, ki so padli v teh hostah. V Bočni so nas pozdravili transparenti, ljudje na cesti, pozdravila nas je mati padlega partizana. Z nami je bil tudi nekdanji borec prvega Štajerskega bataljona Ludvig Zupanc-Ivo, ki nam je na Creti z živimi besedami predstavil borbo svoje enote v letu 1941, ki je bila takrat edina frontalna borba v Sloveniji poleg znane dražgoške bitke. Cela galerija partizanskih likov je bila med nami, kot da bi bili še š še živi.

Sredi pesmi in zastav smo, čeprav po peklenski vročini, sledili tistim dnem, ko smo opazovali srečne obraze starih partizanov. Kamorkoli je človek stopil, povsod je bilo obžemanje, solze, smeh in vriski. To je bila Zadobrova 1972.

Pred vsakim pohodom je bilo treba najprej pregledati orožje, ugotoviti ranjence, če kdo kaj pogrša in se domeniti za razpored za naslednje urice pohoda, odrediti patrolje ter vse, kar je pri takšnem maršu še potrebno. Partizanske enote, kajti ta je na sliki, konec koncev niso šala. Na sliki: odhod partizanske enote iz Griž.

V pričakovanju. Izvidnice so se pred Bočno razkropile na vse strani, mi pa smo skupaj z vojakmi čepeli za gozdom in čakali. Od nikoder jih ni hotelo biti in počasi nam je postalo jasno, da so se izmuznili. Odšli smo in se po čisti pri- vlekli do ceste. Takrat je zaropotalo. Ob hudem naporu smo napad Velenčanov odbili med regljanjem pušk, mitraljezov in brzostrelk.

HEROJI SO OŽIVELI

Kako živo smo si predstavljali te ljudi, prekaljene v borbi in trpljenju in nihče ni niti trznil, ko nam je Ivo na Creti govoril o tistem velikem spopadu, ko so partizani trikrat vrgli Nemce nazaj na svoje položaje in ko so se le ti končno le umaknili. Občutek resničnosti se je še poglobil, ko so nam predstavniki JLA in partizanskih enot ponazorili borbo izpred tridesetih let.

tek, ne more hoditi. Vsak je svoje obdržal globoko v sebi že samo ob spominu na trpljenje in zavest tistih, katerim se moramo zahvaliti za svobodo. Tudi se ni nihče pritoževal, če se je moral vreti v zaklon, ko so nas napadli z letalom ali ko so nas vzdolž vse poti čakale zasede, ki pa smo jih s pomočjo naših izvidnic in obveščevalcev več kot dobro obšli in prišli sre-

DROBTINICE S POHODA

Ob napadu na Bočno sva s politkomisarjem Milanom ležala v zaklonu nedaleč v stran od Bočne. Čakali smo Velenčane.

Kar naenkrat zaslišiva za seboj prav mili glasek in se oba kot na povelje obrnemo. »Stričekas«, je reklo tam zadaj in že sva zagledala prav majhnega fantiča, starega okoli pet, morda šest let. V roki je držal dve precej veliki smrekovi vejici in naju prav spoštljivo gledal naravnost v oči. »Vzemita, če vama lahko kaj pomaga.« Preden sva si opomogla od prvega presenečenja, je mali že položil vejice na Milanovo telo in tiho, kot je prišel tudi odšel.

Pa naj še kdo reče, da ni bilo sodelovanje prebivalstva z nami več kot na nivoju.

SOLZE MATERE PADLEGA PARTIZANA

Ob prihodu v Bočno so nas na cesti pozdravili ljudje in vsi radovedni gledali vojsko, živopisano vojsko, sestavljeno iz vseh mogočih in nemogočih uniform, skratka prava pravcata gverila. Pred nekimi vrati je stala tudi mamca in vsa zaverovana upirala oči v nas. Naenkrat so ji v oči stopile solze in prvemu ki je prišel mimo nje, je rekla: »Pa prav takšen je bil moj, ko sem ga poslednjič videla. Padel je, revež in nikoli več po tistem ga nisem videla. Tako živo se me spominja nanj, da nisem mogla zdržati bolečine.«

Tiho smo odšli mimo mamce z grenko bolečino v srcu in s trpkim občutkom, skorajda je zamrla tudi pesem, ki nas je dvigovala na pohodu, tista pesem, ki je bila lastna tudi našim borcem.

»U, PA SE POKONGNE!«

V Bočni se je pred politkomisarja pohoda Milana postavil fantič kakšnih šestnajstih let in ga vprašal: »Ti z dvema črticama, kje bom pa jaz danes spal?« Milan mu odvrne: »Vprašaj lepo svojega komandirja in naj ti pove. To je prvič. Drugič: nimam dveh črtic, temveč tri.« In odgrne šotorsko krilo, ki mu je zakrivalo tisto tretjo črtico. Fant pa nato: »U, pa se pokongne!«

O marsikom e govoril Ivo na Creti in heroji so stopili pred nas, takšni, kakršni so bili. Kot že tolikokrat, smo se v tistih dneh znova srečali z Miho Pintarjem-Toledom, pa s Tončko Čeč-Rozo, med nami je bil komandant Stane, Letonja in še mnogi drugi. Na Dobrovljah je spregovoril o tistih velikih dneh Stane Mavrič, v Grižah Joško Rozman.

Vseskozi med potjo so pripadniki JLA izvajali taktične vaje in nam na ta način še bolj predstavili njihovo življenje pa tudi naloge, ki nas čakajo, saj večina udeležencev pohoda, razen predstavnikov teritorialnih enot se ni bila v armadi. Reči je treba, da je bilo sodelovanje med vsemi enotami na pohodu takšno, kot smo si le želeli. Nihče ni tožil, da je pot prestrma, da ga bole noge, da je morda lačen, da zaradi žuljev, ki jih je bilo res na pre-

Na Dobrovljah smo obstali, počitka željni pred spomenikom partizanskim Dobrovljam. V borbi partizanov v tem koncu nam je spregovoril Stane Mavrič, ki je med vojno hodil po teh bregih, pred spomenik pa smo položili venec, potem pa je vsak počenjal, kar mu je pač najbolj ugajalo. Nekateri so se zapodili med nizko grmičevje in nabirali jagode, precej pa jih je odšlo nazaj in se znova zbralo okoli Mavriča in njegovih kolegov — soborcev, da bi jim znova spregovorili o tistih dneh naše velike in svetle zgodovine.

no na cilj. Pasulj, čeprav vsa kodnevna hrana, je bil odličen pa tudi tisti jabolčnik, ki smo ga »otepavali« na pohodu, kupljen ali dobljen od kmetov, ni bil slab, če pomislimo, da smo na začetku pohoda pili vodo. Je že res, da je bilo od sile nerodno spati na podu v šoli v Taboru in Bočni, povedati pa je treba tudi to, da smo dvakrat čudovito spali na senu, kar pa spet ni od muh.

ZGODE IN NEZGODE

Tisto normalno je, da je tistih dvestopetdeset ljudi, ki so odšli na pohod, doživelo tudia kaj takega, kar ni bilo najbolj prijetno. No, pozneje, v Bočni, so se nam pridružili še mladinci iz Zalca in Velenja, v Ljubljani pa smo se srečali z mladimi iz vseh šestih občin celjske regije.

Prvi dan pohoda se nam je zaletel džip, naslednji dan, ko smo precej izmučeni prišli na Creto, pa se nam je znova zaletel kamion, ki je vozil hrano s kuhinjo. Se dobro, da se je Joža Krebs znašel in nam kosilo skuhal v Mozirju kar sredi ceste. Mi na Creti smo že skoraj obupali, da bomo tisti dan še kaj jedli.

Tik pred velikim spomenikom partizanskim Dobrovljam sem odšel z Maco, ki je bila edina ženska predstavnica v partizanski enoti in vodičem na kraj, kjer sta padla Vera Slander in Dušan

Kraiger. Malo sem zaostajal posledica tega pa je bilo, da za vse na svetu nisem našel tistega kraja, kamor naj bi položili venec. Končno sem zasljal klice in se po visokem praprotju in med smrkovjem prebil do spomenika. Zdi se mi, da bi obeležje le zaslužilo boljši dostop, s niti ena pot ne vodi do spomenika ali pa je tako strašno zapuščen, da se ne vidi več Spomenik, v okolju, kakršna je, ne služi ničemer.

Zgodilo se je, da so v Bočno prišli mladinci brez hrane in prav po bratovsko, partizansko smo si razdelili porcije, sicer pa je imel Krebsov Jože o tem dobro teorijo: Malo vode in je še za petdeset ljudi.

Pot, ki je trajala dva dni, z enodnevnim počitkom v jurišnem na Bočno, nas je jutro jutraj pripeljala na slavo v Ljubljano. Poslušali so tovariša Edvarda Kardeža, nato pa smo se razdelili med ljudi. Mnogi med nami so prisluhnili pogovorom starih partizanov, skoraj bi lahko rekel, vleklji na ušesa. Mnogoštevilni klici po zvočnikih, ki so iskali prijatelje, znanke, soborce, tovariša, vihrili in krvili, so nam odmevali po glavah. Razporeženje pridobljeno že na pohodu, je tukaj še utrdilo in počasi smo začeli razumevati vse to, o čemer smo že toliko slišali. Partizanska pesem in liveadah, iz zvočnikov, harmonike in ko bi še vedel od dolgo potem, ko smo dolgo potem, ko smo že od odhajali. Tekst in slike M. STRASEŠ

Komaj je Ivo končal svoj govor in je zadnja beseda utonila v dobroveljskih hostah tam okoli Creta in je minil trušč napada na Creto, so se mladi sklenili v kolo, staro, dobro kozaračko kolo. Roke so si podali vojak, mladinka, partizan, tabornik in pesem se je dvignila pod nebo, med kmetije, da bi pričarala tiste dni pred tridesetimi leti. Domačini so stali ob strani, skoraj nihče se ni pogovarjal, vsi so gledali nas, ki smo z žarečimi obrazi plesali kozaračko kolo. Ivo je stal ob strani in se smehljaj. Kdo naj ve, kaj se je dogajalo v njegovi notranjosti.

S KOMPASOM POVSOD, TUDI NA OLIMPIADO

Napravo, ki je toliko pomenila pomorščakom in pozneje letalcem so imenovali *k o m p a s*. Prva poročila o kompasu prihajajo z daljne Kitajske. Nato pa je kompas osvojil svet. Ni si bilo mogoče zamisliti potovanja brez njega.

Danes drugačen kompas osvaja svet. Osvaja ga z odličnimi avtobusi, preko vseh ljudi, ki pri Kompasu iščejo usluge. Tudi Celjani.

KOMPAS

Danes ni več težko potovati. Stopiš v potovalno agencijo in jim zaupaš svoje probleme. Program izleta, letalske vozovnice, ladijsko in nič koliko drugih stvari, za vse poskrbi jo.

Kompas Jugoslavija, s sedežem v Ljubljani, je danes največja turistična agencija v Jugoslaviji, ki ima poslovalnice v vseh večjih slovenskih mestih, obmorskih in obmejnih krajih ter važnejših mestih ostalih republik. Od povsod brzijo odlični Kompasovi avtobusi.

Celjska poslovalnica Kompas ima sedež na Tomšičevem trgu 1 in skrbi za letni oddih, aranžmaje za dopuste, rent-a-car, izlete po Jugoslaviji in v tujino z avtobusi znamke Setra in Mercedes, ladijske vozovnice, želez-

niške za notranji in zunanji promet, spalnice in seveda tudi za letalske vozovnice za domači in inozemski promet. V Celju imajo poleg tega še prodajo souvenirjev, menjalnico in kuhajo v lično urejenem prostoru odlično ekspress kavico.

Nekaj skromnih besed, ki naštevajo izredno bogato in pestro dejavnost te velikanske organizacije, ki nosi ime Kompas.

Kdo bi preštel vse telefonske pogovore, ki jih morajo opraviti v enem mesecu uslužbenci Kompas, da bi potnikom, ki so se jim zaupali, ustregli? Kdo bi preštel vse težave in ovire, ki nastajajo kljub modernemu prenašanju želja in informacij? Vsem je prvo eno: ljudem je treba ustreči, poskrbeti, da bo njihovo potovanje hi-

tro, če to želijo, predvsem pa udobno, brez dolgih čakanj in nepotrebnih jeze.

Kompas, katerega avtobusi seveda ne vozijo na rednih progah, razpolaga danes z ogromnim avtoparkom 70 avtobusov, prirejenih za daljše izlete. To pomeni, da je v njih značilno hlajenje, udobni sedenji, ki jih lahko utrjeni potniki preuredijo skoraj v ležišča, mikrofoni za vodiča pa tudi za tistega, ki bi rad sopotnikom povedal kaj duhovitega, v Setra pa so tudi magnetofoni. Kako prijetno je na izletu, če vodič posname veselo družbo in jim potem zavrti posnetek. Vodič je sploh pomembna oseba na daljših izletih in pri Kompasu imajo vrsto odličnih vodičev.

Iz Celja so letos avtobusi vozili največ v države Beneluxa, Zahodno Nemčijo, Italijo, skandinavske države, Avstrijo, Čehoslovasko in Madžarsko.

Cepprav številke vedno ne povedo veliko, naj navedem, da je letos letovalo preko Kompas, že čez 2000 Celjanov. Mnogo je takšnih, ki so organizacijo svojega letnega oddiha zaupali Kompas, že večkrat in se zadovoljni vedno znova vračajo.

Ni vsem znano, da v Celju obstaja tudi rent-a-car, sposojevalnica avtomobilov. Te si večinoma sposojajo naši, precej pa tudi tuji državljani. Oboji so zadovoljni in takšna sposojevalnica postaja pravzaprav nujnost po vsem svetu.

Tako kot postaja čas vse bolj dragocen in kot se človek otrese nekdanjega strahu pred višino, tako nenehno narašča število prodanih kart za letala. Zanimivo je, da večina tistih, ki kupijo karto v Celju, želi leteti z Brnika in le če te možnosti ni, odidejo v Zagreb. Pri Kompas naredijo vse, da pri prodaji kart ali rezervacijah ne bi prišlo do napake. Pravijo, da če spodleti enkrat pri tisoč prodanih kartah, je to že dovolj hudo. Hudo namreč za tistega potnika, pri katerem se je to zgodilo. Zato vlagajo vse napore, da

se ne bi zgodilo niti enkrat v tisoč primerih. Da se Celjani obilno poslužujejo Kompas, kadar žele leteti dokazuje zanimiv podatek, da so vsak trenutek v zraku trije Celjani in to v organizaciji Kompas.

Izleti postajajo vse daljši, človek bi rad videl vedno več sveta, neznanih krajev. Individualno potovanje ima svoj mik, vendar tudi svoje slabe strani, ker ni vnaprej pripravljen in nikdar ne veš kako bo, seveda, če ne razpolagaš z večjo količino denarja. Pri skupinskih izletih je lažje, ker za vse poskrbijo agencije, pa tudi veselja je več. Septembra se zopet pričnemo natančen program potovanja z eno samo predpostavko, potniku mora biti čimudobneje in čimlepše.

Seveda pa bo Kompas letos poskrbel tudi za lju-

bitelje športa s tem da je naredil zajeten program potovanj v München pod naslovom »KOMPAS + VI NA OLIMPIADI. Naj omenimo samo tri aranžmaje: tridnevni, štiridnevni in petdnevni aranžma. Cene cene so od 1.000 do 1.350 dinarjev in so v njih vračunani prevoz z avtobusom, cestne takse, ogled Münchna, transferji za tekme, prenočišča z zajtrki ter organizacija in vodstvo izleta. Prenočišča so v hotelih v središču Münchna oziroma v najbližji okolici. Ob prijavi je treba vplačati akontacijo 500 dinarjev, ostanek pa mora biti poravnani najpozneje deset dni pred odhodom. Skratka, kdor želi videti Olimpiado München 72 in noče imeti velikih skrbi, si jo bo gotovo ogledal s Kompasom. Tja bo potoval z udobnim avtobusom in v prijetni družbi.

Skratka, prepustite svoje skrbi Kompas.

O krvodajalcih v Šentjurju

NEZNANI REŠITELJI

RAZGOVOR S PREDSEDNIKOM OBČINSKE ORGANIZACIJE RDEČEGA KRIŽA V ŠENTJURJU, PETROM DENŽIČEM

Da, neznani rešitelji, tako lahko imenujemo vse krvodajalce. To so ljudje, ki so s svojim humanim dejanjem že nešteto krat popolnoma anonimno rešili mnoga življenja. Rešili tako, da so dali svojo kri za neznanca, vendar človeka, ki jo bo nekoč nujno potreboval. Tudi v Šentjurju pri Celju imajo precej krvodajalcev. O tem je potekal naš razgovor s Petrom Denžičem, predsednikom RK.

»Stevilo krvodajalcev pri nas ne upada, ne narašča pa tako kot bi želeli. Sicer je pa res, da imamo na območju občine več krvodajalcev v resnici, kot pa na spisku. Namreč naši ljudje se vozijo na delo drugim in tam, kot člani delovne organizacije, darujejo kri.«

»Imate težave pri organizaciji krvodajalskih akcij?«

»Pri tem nam vedno pomagajo vse družbeno politične organizacije, ljudje in seveda tudi podjetja. Namreč, pri nas ima krvodajalec na dan, ko je dal kri, prosto. Seveda pa so duša krvodajalstva v občini aktivisti Rdečega križa.«

»Koliko organizacij imate v občini?«

»Imamo devet krajevnih organizacij RK, ki izredno uspešno delujejo in to v vseh dejavnostih RK, posebno pa še v krvodajalstvu. Na našem območju delata dve trasfuzijski postaji, celjska in ljubljanska. Celjska ima večji odziv med ljudmi, ker

se lažje prilagodi času ljudi. Celjska postaja jemlje kri na območju Planine. Ljubljanska pa je vezana na svoj letni plan in se ne more toliko prilagajati. To pa je za nas bistveno, saj ni primeren čas poletje, ko imajo kmetje delo na zemlji, poleg tega pa je mnogo krvodajalcev takšnih, ki delajo v podjetju in nato še doma.«

»Te dni pripravljate novo veliko akcijo?«

»Da. Velika krvodajalska akcija bo 20. in 21. julija na območju občine. Datum res ni najbolje prilagojen, vendar iskreno upam, da bo prišlo veliko krvodajalcev. Veste, veseli smo, ko vidimo, kako naši ljudje nesebično darujejo kri. Da se jim vsaj nekoliko oddolžimo, vsako leto priredimo zanje sprejem na katerem podelimo srebrne in zlate znake. Teh je v naši ob-

čini že veliko. Naj izkoristim priložnost in preko vaše, ga časopisa zaprosim vse občane šentjurske občine, da se čim številneje udeležijo krvodajalske akcije, vsem, ki pa ne morejo zaradi zdravja in starosti, vseeno hvala.«

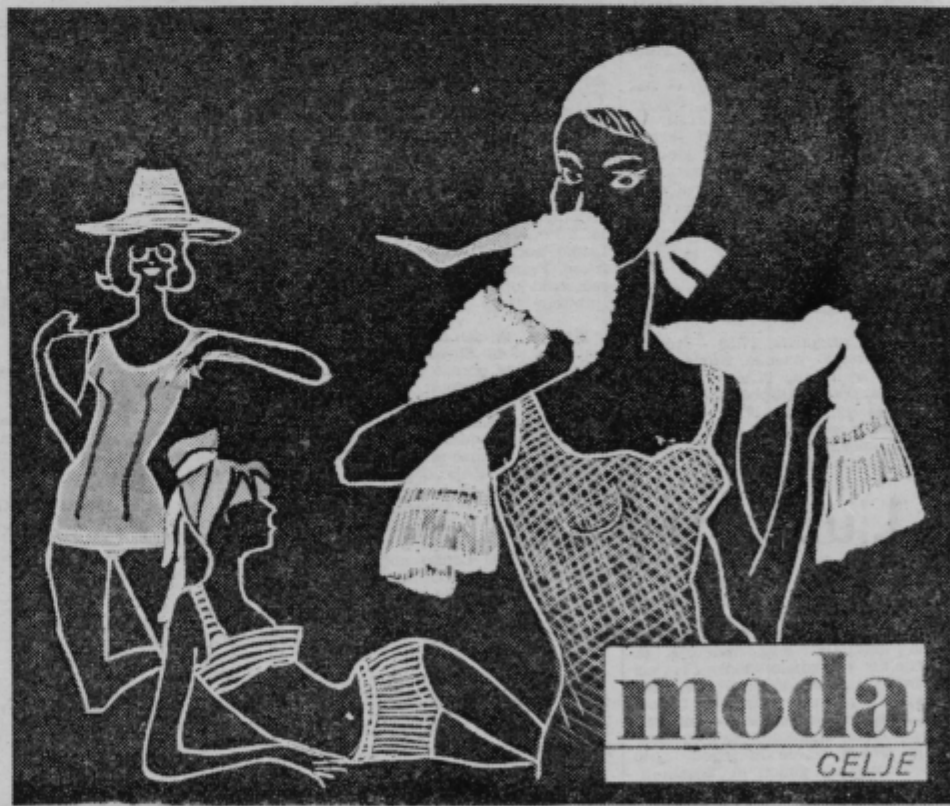
M. SENICAR

KRAJEVNI PRAZNIK V LOČAH

Krajevna organizacija ZB bo v Ločah, v soboto 15. julija pripravila proslavo krajevnega praznika. Slovesnost bo združena z otvoritvijo asfaltnih cest v Ločah. Ob 16 uri bo sprejem gostov pred osnovno šolo, nakar bo svečana otvoritev nove asfaltnice v Ločah. V kulturnem programu bodo sodelovali: Loški pevski oktet, pevci in harmonikarji ter recitatorji osemletke v Ločah. Po končani proslavi bodo položili vence pred spomenik padlim borcem.

Na proslavi krajevnega praznika v Ločah bodo podelili gospodarskim organizacijam in posameznikom priznanja v zahvalo za pomoč in sodelovanje.

Ko bo uradni del proslave zaključen bo v gasilskem domu prosta zabava s plesom.

PRED ODHODOM NA VAŠ LETNI DOPUST VAM PRIPOROČAMO, DA OBIŠČETE NAŠE POSLOVALNICE, KJER LAHKO DOPOLNITE VAŠO GARDEROBO Z NAJSODOBNEJŠIMI KROJI IN VZORCI

SE PRIPOROČAMO KOLEKTIV TRGOVSKEGA PODJETJA

moda
CELJE

med štirimi očmi

NESREČNA

Stara sem 18 let in za ljubljena v eno leto starejšega fanta. Z njim se ne srečava velikokrat, če pa se, mi pomežikne. Ne vem kako naj se mu približam in s kakšno besedo naj začnem? Tudi si ne znam razložiti nekaj besedi in se bojim imeti fanta. Kaj pomeni nedolžnost ali če ti kdo vzame nedolžnost in ali takrat že lahko zanosiš ali ne in kaj pomeni spolni odnos?

M. K. Zalec

Spoštovano dekle!

Rada bi že enkrat poudarila, da je težko odgovarjati na nepodpisana pisma, pa čeprav ostajajo nepodpisana zaradi zadrževanja. Poudarila pa bi tudi rada, da je pri nas anonimnost zadrževanja in da pisem ne podpisujemo s polnim imenom. Sami si lahko izberete psevdonim, ali pa ga dodamo sami.

Pa k stvari! Vidim, da spadate med tiste vrste deklet, ki so si že močno

prisvojile občutek enakopravnosti, zato boste znali tudi vi sami pogumno pomežikniti izvoljencu kadar se bosta srečala. Če bo to fantu všeč, bo osvajačno akcijo sam nadaljeval, drugače pa boste morali sami izvesti strateški napad in izpeljati boj.

Če boste dobro napredovali mi bo skoraj odveč razlagati kaj je nedolžnost in kaj ni. Pri prvem spolnem odnosu (to je takrat, ko se združijo moški in ženski spolni ud) ni nujno, da zanosiš, se pa tudi to lahko zgodi. Čim imaš spolni odnos s fantom se pretrga deviška kožica in rečemo, dekle je izgubilo nedolžnost.

Nataša

UMAZANA POD KOLENI

Stara sem 16 let in zelo nesrečna. Pod koleno imam umazano kožo, ki pa ni umazana, le zgleda tako. Redno se umivam, pa mi ta nečistoča ne izgine. Zato te prosim za mazilo, kremo ali kaj podobnega.

Nesrečna Damjana

Draga Damjana, nisem sicer stara 16 let, a imam iste težave kot ti,

le da se nič ne sekiram. Krem ali mazil za to nečistočo ni, ki pa ni nič drugega, kot da se je zbral pigment pod koleno in temneje obarval kožo. To imajo ljudje tudi na bolj vidnih mestih, kot je tvoje, pa zato niso nesrečni in obupani. Stran s pred-sodki in pomisleki, nadeni si pristrčnosti in prešernosti na obraz, zasmeje se vsemu navkljub in pozabi na temne pegice pod koleno. Tako, je že kaj bolje?

NATASA

Vsak dan prihaja v naše uredništvo vedno več pisem, ki jih zelo radi objavljamo, če so podpisana kot se spodobi. Vedno več pa je tudi takih, ki nimajo polnega naslova ali pa so nečitljivo podpisana. Na te vrste pisem ne bomo odgovarjali. Vsakemu, ki nam bo pisal, je tajnost zadrževanja, zato je lepo in prav, da se vsakdo podpisuje, mi pa potem imen ne objavimo ali pa si to dovolimo pod drugim imenom. Neumestno je tudi, da svoje težave pišete na dopisnice, podpisete pa jih ne. Toliko, da v bodoče ne bo nespornost.

NATASA IN IGOR

ženin vsakdan

"LA BAMBOLA" STIL

Najbolj priljubljeni vzorci v blagu so letos pike in kvadrati. Ti dve ljubki obleki boste rade nosile v hladnejših večernih urah. Za prvi model izberite blago s temnimi pikami na svetli podlagi. Ovratnik naj bo iz belega pikeja, obrobjenega s tremi vrstami čipk. Izpod obleke pa naj prav tako kukajo tri vrste čipk platnenega nabranega spodnjega krila. Na ovratniku lahko nosite veliko belo pentljo s šopkom sadja ali rožic na volzu. Za drugo obleko izberite blago s kvadrati. Za rokave in krilo izberite blago z manjšimi kvadrati. Obleka naj se zadaj zapenja z majhnimi na gosto posejanimi gumbi. Poživilo obleki bo dala velika pentlja, ki jo zavezete na zadnji strani. Izrez je lahko velik — okrogel ali pa čisto ob vratu z majhnim belim ovratnikom.

Vizjak Jana

RADIO Celje

Začetek oddaje ob delavnikih ob 16.00 s poročili in Tehnomercatorjevo reklamo, ob 16.05 naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, ob 16.40 — zabavni globus, ob 17.00 — kronika, ob 17.15 — obvestila. Zaključek ob delavnikih ob 18.00.

Cetrtek, 13. julija: 17.30 — v galeriji kulturnih in zgodovinskih spomenikov, Ivan Stopar: Velenjski grad, 17.45 — zabavni zvoki.

Petek, 14. julija: 17.30 — turistična oddaja, 17.45 — naši zbori pojo: moški zbor Laško.

Sobota, 15. julija: 17.28 — poslušate jih najraje, 17.58 — vesti iz veleblagovnice Nema v Velenju.

Nedelja, 16. julija: 11.00 — napoved časa in programa, Tehnomercatorjevo sporočilo, 11.03 — pogovor s poslušalci, 11.27 — obvestila, 11.38 — zabavni globus, 11.58 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.45 — Prva celjska ceta, 12.58 — nedeljske glasbene razglednice, 13.28 — 60 minut za razvedrilo, 14.28 — vesti iz veleblagovnice Nema, Velenje, 14.30 — zaključek oddaje.

Ponedeljek, 17. julija: 17.30 — športni pregled, 17.45 — novo pri jugotonu.

Torek, 18. julija: 17.30 — torkova reportaža, Zdenka Stopar: Japonci v mestu, 17.45 — domači ansambli: trio Gorščič s pevc.

Sreda, 19. julija: 17.30 — iz dela občinskih skupščin, 17.45 — gojenci celjske glasbene šole pred mikrofonom.

Ljubljana

VSAK DAN: poročila ob 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 10.00, 12.00, 15.00, 18.00, 19.30 in ob 22.00. Pisan glasbeni spored od 4.30 do 8.00.

Petek, 14. julija: 8.10 Opera matineja, 9.20 Melodije za prijetno razvedrilo, 10.30 Pri vas doma, 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Milica Oblak: Rentabilnost pridelovanja črnega ribeza in jagod, 12.40 Z domačimi godci in ansambli, 15.30 Napotki za turiste, 16.00 »Vrtljake«, 17.10 Človek in zdravje, 17.10 Operni koncert, 18.15 »Sinalis«, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s triom Jožeta Burnika, 20.00 Naj naredi pojo, 20.30 Top-pops 13, 22.15 Besede in zvoki iz logov domačin.

Sobota, 15. julija: 8.10 Glasbena matineja, 9.30 S Pihalnim orkestrom RTV Ljubljana, 10.30 Pri vas doma, 1.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti — Dr. Amer Krivec: Kako naj kmet opremi traktor za pravilno lesa, 12.40 Po domače, 13.30 Priporočajo vam, 14.30 Paleta zabavnih akordov, 15.30 Glasbeni intermezzo, 16.00 »Vrtljake«, 17.10 Gremo v kino, 18.15 Dobimo se ob isti uri, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s triom Jožeta Burnika, 20.00 »V sotobo zvečera«, 21.30 Zabavna radijska igra — Leo Goldmann: »Videz varas«, 22.20 Oddaja za naše tiseljence.

Nedelja, 16. julija: 4.30—8.00 Dobro jutro! 8.05 Radijska igra za

otroke: Friedrich Feld: »O mucku, ki je izgubil svoj senec«, 9.05 Koncert iz naših krajev, 10.25 Pesmi borbe in dela, 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 10.45—13.00 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 13.30 Nedeljska reportaža, 13.50 Z domačimi ansambli, 14.00 Melodije z velikimi zabavnimi orkestri, 14.30 Humoreska tega tedna — J. Svajncar: Peter Peter konkurant, 15.05 Slovenska zemlja v pesmi in besedi, 16.00 Radijska igra — Leopold Suhadolčan: »Človek, ki je bil«, 17.05 Nedeljsko športno popoldne, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice, 20.00 V nedeljo zvečer, 22.20 Godala za lahko noč.

PONEDELJEK, 17. JULIJA: 8.10 Glasbena matineja, 9.20 Poletni ringaraj, 10.30 Pri vas doma, 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Janez Veršič: V jesenskem času so krave pogosto slabše krmiljene in dajejo manj mleka, 12.40 Igrajo tuje pihalne godbe, 13.30 Priporočajo vam, 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 15.30 Glasbeni intermezzo, 16.00 »Vrtljake«, 17.10 Ponedeljkovo glasbeno popoldne, 18.15 Popevke in pesni ritmi, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s triom Franca Miheliča, 20.00 Stereofonski operni koncert, 22.15 Za ljubitelje jazz.

TOREK, 18. JULIJA: 8.10 Opera matineja, 9.40 Slovenske narodne, 10.20 Pri vas doma, 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Miljeva Kač: Varstvo hmelja pred boleznimi in škodljivci, 12.40 Z domačimi godci in ansambli, 13.30 Priporočajo vam, 14.10 Od melodije do melodije, 15.30 Glasbeni intermezzo, 16.00 »Vrtljake«, 17.10 Popoldanski simfonični koncert, 18.15 V torek na svidenje! 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s Dobrimi znanci, 20.00 Prodajalna melodij, 20.30 Radijska gira — Jean Giraudoux: »Visoka pesema«, 22.15 S popevkami po svetu.

SREDA, 19. JULIJA: 8.10 Glasbena matineja, 9.25 Popevke in zabavni zvoki iz studia 14, 10.30 Pri vas doma, 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Janko Uroš: Priprava in razporeda tekmovalna traktoristov oradev, 12.40 Od vas do vas, 13.30 Poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 15.30 Glasbeni intermezzo, 16.00 »Vrtljake«, 17.10 Poletno glasbeno popotovanje, 18.15 Igramo za vas, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice, 20.00 Simfonični orkester RTV Ljubljana, 22.15 S festivalov jazz.

CETRTEK, 20. JULIJA: 8.10 Glasbena matineja, 9.20 Z orkestrom Frenk Gordon, 10.20 Pri vas doma, 12.30 Kmetijski nasveti — Dr. Janez Brglez: Najvažnejše zdravstvene bolezni pri konju, 12.40 Igrajo pihalne godbe, 13.30 Priporočajo vam, 14.10 Mladinski zbori pri nas in po svetu, 15.30 Glasbeni intermezzo, 16.00 »Vrtljake«, 17.10 Koncert po željah poslušalcev, 18.30 Iz kasnetne produkcije RTV Ljubljana, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s ansambliom Silva Stingla, 20.00 Cetrtek večer domačin pesni in napevov, 22.15 Od popevke do popevke.

NEDELJA, 16. JULIJA: 4.30—8.00 Dobro jutro! 8.05 Radijska igra za

TV spored

NEDELJA, 16. 7.
9.00 MADŽARSKI TV PREGLED (Pohorje, Piešivec) (Bgd.)
9.40 PET MINUT PO DOMACE (Ljubljana)
9.45 ČISTO PRIDOBIVANJE MLEKA: oddaja Kmetijski razgled (Lj.)
10.12 KMETIJSKA ODDAJA (Bgd.)
10.55 MOZAIK (Ljubljana)
11.00 OTROŠKA MATINEJA: Sebastijan in Mary Morgane, Boj za obstanek — serijska barvna filma (Ljubljana)
11.50 MESTECE PEYTON (Lj.)
12.40 TV KAZIPOT (do 13.00) (Ljubljana)
NEDELJSKO POPOLDNE PRVENSTVO JUGOSLAVIJE V SMUCANJU NA VODI (Sloboje)
18.25 DNO STEKLENICE — celovečerni film (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.30 KO NISEM BIL VEC VOJAK — humoristična oddaja (Beograd)
21.15 SPLITSKE ČAKULE (Zgb.)
21.30 SPORTNI PREGLED (JRT)
22.00 POROČILA (Ljubljana)

PONEDELJEK, 17. 7.
16.25 MADŽARSKI TV PREGLED (Pohorje, Piešivec do 16.40) (Beograd)
18.15 OBZORNIK (Ljubljana)
18.30 KREMENČKOVI — serijski barvni film (Ljubljana)
19.55 MOZAIK (Ljubljana)
19.50 MLADI ZA MLADE (Zagreb)
19.45 KRATEK FILM (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.30 I. švič: PETELINOV KLUN — TV drama (Lj.)
21.30 KULTURNE DIAGONALE (Ljubljana)
22.10 POROČILA (Ljubljana)
22.15 SAHOVSKI KOMENTAR (Ljubljana)
UHF — oddajnik Krvavec: 16.30 POROČILA (Zagreb)
18.00 TV VRTEC (Zagreb)
18.15 KRONIKA (Zagreb)
18.30 TV POSTA (Beograd)
19.00 MLADI ZA MLADE (Zgb.)
19.50 PROPAGANDNA ODDAJA (Zagreb)
20.00 TV DNEVNIK (Zagreb)

TOREK, 18. 7.
17.15 MADŽARSKI TV PREGLED (Pohorje, Piešivec do 17.30) (Beograd)
18.15 OBZORNIK (Ljubljana)
18.30 TIKTAK: M. Jezernik: MEDVEDOV GODRNJAVEK — II. del (Lj.)
18.45 RISANKA (Ljubljana)
18.50 MOZAIK (Ljubljana)
18.55 GOSTIJE SLOVENSKE POPEVKE 72 — Baskin in Copperfield (Ljubljana)
19.20 KARAVANA: Vis — II. del reportaže (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.35 VROČI VAL — celovečerni film (Ljubljana)
22.05 GLASBENI NOKTURNO — MOZICEK — balet (Ljubljana)
22.25 POROČILA (Ljubljana)
UHF — oddajnik Krvavec: 17.15 POROČILA (Zagreb)
17.40 MALI SVET (Zagreb)
18.15 KRONIKA (Zagreb)
18.30 ZNANOST (Beograd)
19.15 VAS SVETOVALEC (Zgb.)
19.50 PROPAGANDNA ODDAJA (Zagreb)

20.00 TV DNEVNIK (Zagreb)
20.25 PROPAGANDNA ODDAJA (Zagreb)
20.30 NOVINARSKI KLUB (Zgb.)
21.15 SERIJSKI FILM (Bgd.)
22.05 TV DNEVNIK (Zagreb)
SREDA, 19. 7.
16.25 MADŽARSKI TV PREGLED (Pohorje, Piešivec do 16.40) (Beograd)
18.15 OBZORNIK (Ljubljana)
18.30 SEBASTIJAN IN MARY MORGANE — serijski barvni film (Ljubljana)
18.55 MOZAIK (Ljubljana)
19.00 NAŠI OPERNI PEVCI: Sonja Hočvar (Ljubljana)
19.20 S KAMERO PO SVETU: Skice New Yorka (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.30 W. Shakespeare: VESELE WINDSORCANKE, I. del — predstave SNG Maribor (Lj.)
21.40 ODISEJA MIRU: Drugorazredni državljani (Ljubljana)
22.10 POROČILA (Ljubljana)
22.15 SAHOVSKI KOMENTAR (Ljubljana)
22.35 VLADARSTVO PARTIZAN — celovečerni film (Ljubljana)
23.35 REZERVIRAN CAS (Ljubljana)
UHF — oddajnik Krvavec: 16.50 POROČILA (Zagreb)
17.40 OTROŠKI SPORED (Zagreb)
18.15 KRONIKA (Zagreb)
18.30 SODOBNIKI (Sarajevo)
19.15 PRIJATELJI GLASBE (Zagreb)
19.50 PROPAGANDNA ODDAJA (Zagreb)
20.00 TV DNEVNIK (Zagreb)
20.30 SPORED ITALJANSKE TV

CETRTEK, 20. 7.
16.45 MADŽARSKI TV PREGLED (Pohorje, Piešivec do 18.00) (Beograd)
18.15 OBZORNIK (Ljubljana)
18.30 BOJ ZA OBSTANEK — serijski film (Ljubljana)
19.00 CIVILIZACIJA: Varijeto upanje (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.35 BOS SKOZI PEKEL — nadaljevanje in konec (Lj.)
21.25 SODOBNIKI: Dušan Džamonja (Ljubljana)
22.10 VOHUNI, AGENTI, VOJAKI: Operacija Frankton (Ljubljana)
22.40 POROČILA (Ljubljana)
UHF — oddajnik Krvavec: 11.15 POROČILA (Zagreb)
17.40 OTROŠKI SPORED (Zgb.)
18.15 KRONIKA (Zagreb)
19.00 KULTURA DANES (Bgd.)
20.00 TV DNEVNIK (Zagreb)
20.30 SPORED ITALJANSKE TV
PETEK, 21. 7.
16.25 MADŽARSKI TV PREGLED (Pohorje, Piešivec do 16.40) (Beograd)
18.15 OBZORNIK (Ljubljana)
18.30 VESELI TOBOGAN: Sentjur I. del (Ljubljana)
19.00 MESTECE PEYTON (Lj.)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
20.35 NE OBRAČAJ SE SINKO — celovečerni film (Ljubljana)
22.25 JADRANSKA SREČANJA — I. oddaja — posnetek (Lj.)
23.35 POROČILA (Ljubljana)
23.40 SAHOVSKI KOMENTAR (Ljubljana)

UHF — oddajnik — Krvavec: 16.50 POROČILA (Zagreb)
17.40 OTROŠKI SPORED (Bgd.)
18.15 KRONIKA (Zagreb)
18.30 POLJUDNO ZNANSTVENI FILM (Zagreb)
19.00 NARODNA GLASBA (Sk.)
19.30 RISANKA (Beograd)
19.50 PROPAGANDNA ODDAJA (Zagreb)
20.00 TV DNEVNIK (Zagreb)
20.30 SPORED ITALJANSKE TV
SOBOTA, 22. 7.
16.55 OBZORNIK (Ljubljana)
17.10 ATLETIKA: Jugoslavija — Belgija, posnetek iz Celja (Ljubljana)
19.10 MOZAIK (Ljubljana)
19.15 USODNO NEBO — 4. del (Ljubljana)
19.45 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubljana)
VEČER POSVEČEN OSVOJENIM GIBANJEM: 20.30 REZERVIRAN CAS (Lj.)
21.10 ANGOLA — dokumentarna oddaja (Ljubljana)
21.50 BOŠA POJDIVA DEKLE OB SOREJ — balet (Ljubljana)
22.30 Kajuh: RDEČE ROŽE — (Lj.)
22.35 TV KAZIPOT (Ljubljana)
22.55 POROČILA (Ljubljana)
UHF — oddajnik Krvavec: 17.30 NARODNA GLASBA (Bgd.)
18.00 KRONIKA (Zagreb)
18.15 OTROŠKI SPORED (Sarajevo)
19.15 IGRALEC JE IGRALEC — (Beograd)
19.45 PROPAGANDNA ODDAJA (Zagreb)
20.00 TV DNEVNIK (Zagreb)
20.30 SPORED ITALJANSKE TV

POSLUŠATE NAJRAJE

SPOSTOVANI BRALCI

Top lestvica »T« je zopet pred vami. S to pa se bomo poslovili do 19. avgusta, ko bomo spet nabrali dovolj novih, lepih melodij, ki jim radi prisluhnete.

Preden pa preberete lestvico, si dobro pogledajte ime dobitnika plošče; morda ste to prav vi:

MARJANA PUNGARSEK
Turno 22, Gorica pri Slivnici

POP LESTVICA »T«:

1. MIKI JEVREMOVIC
2. MLADEN KOZJAK
3. KRUNOSLAV SLABINAC
4. ELVIS PRESLEY
5. PRO ARTE
6. ANELIDI
7. MISO KOVAČ
8. PLAVE ZVJEZDE
9. RADE VUCKOVIC
10. BEE GEES

Muzika nek svira samo za nju
Bila si daleko
Nemoj biti sretna
Only believe
Pusti neka suze teku
Tiha noč je, moje zlato spava
Zaboravi dane
Ti si sve što želim
Viki, Viki, Violeta
ON TIME

Ime in priimek:

Točen naslov:

Naslov skladbe:

Plošče kupujem v: Veleblagovnici »T«, Elektro, Radio (Ustrezno obkroži!)

Kupone pošljite do srede, 19. julija, do 12. ure na naslov: Novi tednik, Gregorčičeva 5, Celje.

»TEHNO-MERCATOR« CELJE

poznamo zdravilna zelišča?

ČEBULA — ALLIUM CEPA L.

4. nagrada: 30 din — AMALIJA KAČ, Zgornje Roje 15, Sempeter,
5. nagrada: 30 din — MARTIN ZUPANEC, Nova vas 37, Sentjur,
6. nagrada: 30 din — MARIJA PODGORNIK, Primorska 6. Celje.

NAGRADNA KRIŽANKA

[illegible]

mali oglasi

PRODAM

OTROSKI športni voziček do bro ohranjen — visok — prodam. Pinterič Slava, C. na Vrbje 5, Zalec.

GLOBOK otroški voziček prodam. Planiršek Sonja, Robova 5, Celje.

VIBRACIJSKI stroj za izdelovanje betonskih kvadrov z dvema modeloma in kompresor, primeren za pleskarja ali avtoličarja prodam. Trnovlje 223, Celje.

UGODNO prodam tovorni avto TAM 4500. V račun vzamem tudi osebni avto. Zupanc Jože, Repno 9, Sentjur. Ogled avtomobila vsak dan v Ljubecni št. 71 b pri Naglič Maku.

ZARADI boleznj prodam moped V-15, prevoženih 15.000 km — po ugodni ceni. Ogled vsak dan od 12. — 15. ure. Hojnik Bojan, Gregorčičeva 2, Celje.

MIZARSKI skobeljni stroj, električni vrtni stroj in malo mlatilnico prodam. J. F., Dobje 28, Svetelka, Dramlje.

VW 1200 v odličnem stanju prodam. Informacije Bufet, Trubarjeva ul., Celje.

LEPO opremljeno košarico za dojenčka prodam. Pezdevšek, Saranovičeva 9, Celje.

ENOSTANOVANJSKO enonadstropno hišo novejšega tipa z vrtno v Celju prodam. Komfortno s centralno kurjavo, garažo, telefonom. Hiša je na lepem kraju in takoj vseljiva. Cena po dogovoru. Ponudbe pod »Komfort 72«.

PRIKOLICO za osebni avto 15 col ugodno prodam. Glinško 7 a pri Ljubecni.

OSEBNI avto mercedes diesel v voznem stanju prodam. Cena po dogovoru. Habot Feliks, Grizle 110 po 17. uri vsak dan.

MLADE pse, dobre čuvaje in in krompir »Igor« prodam. Rozman Franc, Razbor 27, Dramlje.

VW kombi odprt ugodno prodam. Vprašajte na telefon 063-74-090.

STEREO gramofon prodam. Ponudbe pod »Trubadur«.

KOSILNICO »Figaro« šir. 133 in novo harmoniko »Lubas« trikrat oglašeno ter motorno žago »Stihl 070« prodam. Gaber Ivan, Marija Dobje 35, Dramlje.

KOSILNICO »Laverda« z obračalnikom Foggelnot in se dežem na volanu, skoraj vse novo prodam. Irmančnik Miran, Smartno/Dreti.

KADETT 68 odlično ohranjen prodam. Celje, tel. 22-758.

TELEVIZOR »Apolon«, hidrofor trofazni 280 l, popolnoma nov in stroj za izdelavo zidakov (benzinski) ugodno prodam. Brezovšek Smilavž, Škofja vas pri Celju.

UGODNO prodam skoraj nov globok in športni otroški voziček. Pajman Herta, Vojkova 1, Celje.

STANOVANJE

ZAMENJAM dvoipolno sobno komfortno stanovanje v stolpiču blizu Kersnikove ulice z ugodno najemnino za enakega ali večjega s centralnim ogrevanjem. Ponudbe pod šifro »Avgust«.

NUJNO iščem sobo ali manjše stanovanje kjerkoli v Celju, najkasneje v avgustu. Ponudbe pod »Redna plačnica«.

NOVO opremljeno sobo dam v najem ženski srednjih let oziroma jo vzamem kot so stanovanje. Ponudbe pod »Julij«.

OPREMLJENO sobo s posebnim vhodom oddam dvema dekletoma. Informacije Volavšek, Saranovičeva 1, Celje.

ODDAM sobo, centralno ogrevano starejšemu uslužbencu ali mlajšemu upokojenku. Prvi obrok plačila za štiri mesece vnaprej. Ponudbe pod »Točen plačnik«.

ODDAM opremljeno sobo trem solidnim gospodom — so uporaba kopalnice. Kovač Anica, Savinova 3.

SOBO opremljeno ali prazno v Celju nujno išče miren pošten starejši fant. Nudi nagrado 500 din. Možnost plačila za več mesecev vnaprej. Ponudbe pošljite na oglasni oddenek N. tednika pod šifro »Mira«.

MIRNO dekle išče sobo v središču Celja ali na Otoku. Ponudbe pod »Takoja«.

FANT srednje izobrazbe, povratnik iz zamejstva išče v mestu ali bližnji okolici opremljeno ali prazno sobo. Na zahtevo plača za eno leto vnaprej. Cenjene ponudbe na upravo lista pod šifro »0008«.

OPREMLJENO sobo išče mirna in poštena delavka. Zofka Skuteli, Celje, Brinarjeva 3.

ZAPOSLITEV

V UK vzamem vajenca. Avtoradio — TV servis Fegeš Ivan, Cesta na Ostrožno 53.

NUJNO iščem starejšo žensko k trem otrokom. Ostalo po dogovoru. Jezernik Ernestina, Vine 3 a, Strmec.

ISČEMO snažilko za dve uri dnevno. Dober zaslužek. Oglasite se v Bife »Parka«. Celje, Maistrova 2.

ISČEM mlajšo upokojenko za 8 ur 10 do 15 dni na mesec. Marija Kotnik, Vojkova 11, Celje.

VAJENCA za slikarsko in plekarsko stroko sprejme Branko Dobravc, Celje, Tomšičev trg 16.

SPREJMEM vajenka za brivsko frizersko stroko. Franja Snajder, frizer Celje, Cesta na Ostrožno 2.

STRUGARJA, orodjarja in orodjarskega vajenca zaposlimo. I. Javoršek, Celje, Ipavčeva 28.

RAZNO

REJCI! perutnine pozor! Izversezonska prodaja enodnevnih in več tednov starih piščancev vsak dan v Valilnici Klančnik v Smarjeti pri Škofji vasi.

GRADITELJI! Za enosobno stanovanje nudim posojilo. Ponudbe pod »Sporazuma«.

USLUZBENKA išče enosobno stanovanje nudi razrado. Ponudbe pod »Stanovanje«.

ISČEMO primeren lokal za cerkvene namene. Ponudbe pošljite v uredništvo pod šifro »Ugodno«.

PREKRIVAM vse vrste streh. Košič Ivan, Ul. bratov Dobrotinskih 38, Celje, Sp. Hudinja.

UPOKOJENKA nudi brezobrestno posojilo tistemu, ki ji odda v najem garsonjero ali prazno sobo ali kupi. Ponudbe pod »V Celju«.

LETOVIŠČE

»GORAN — SAVINJA«

V MAKARSKI

cena dnevnega penzionarja samo od 36.— do 50.— din!

Vse informacije in rezervacije dobite pri

MTP »POPOTNIK« v Celju, Gledališka 2

Srečanje

Predeli, skozi katere se vijuga cesta proti Planini, so bolj ali manj gostoporaščeni z drevjem. Gozdovi, velika drevesa, male gobice in mali ter mladi nabiralci. Tako kot otroci v mestnih naseljih zbirajo staro železo in papir za razredno blagajno, otroci na podeželju v tem času pridno nabirajo gobe, jih nosijo na odkupne postaje in — zaslužijo tako prepotrebne dinarje za šolske potrebščine, obutev in še marsikaj drugega.

Pred dnevi je bilo pri domačiji Selič v Trški gorici zelo živahno. Seličeva mati je stala pred gospodarskim poslopjem, okoli nje pa so se zbrali otroci, »drobiži« iz vseh okoliških krajev. Ob otroških nogah velike košare, v njih pa so se bohotile rumene lisičke. Tehtanje, preračunavanje in nato denar v otroške dlani.

Zaslužiti je treba. Za to in ono. Otroci iskoristijo proste dni in se odpravijo v mračne globeli in sončne rebri, otroške oči iščejo in znova in znova vztrepeta otroško srce ob pogledu na gobice. Te jim pomenijo denar, ta pa pomeni v teh krajih veliko, mnogo več kot v mestu. Odkupne postaje Kmetijskega kombinata Sentjur so dale otrokom možnost zaslužka. Tisoč dvesto starih dinarjev za kilogram.

Med pridnimi sta pfav gotovo trinajstletna MIRA ZAFRAN, doma v Voducih 28, ki je pravkar končala šestil razred osnovne šole v Slivnici z odličnim,

samo matematiko in telesno vzgojo je imela štiri ter dvanajstletni EDI KOVAČIČ, doma iz Kostrivnice 40, končal peti razred šole na Planini s prav dobrim uspehom.

Mira: »Gobe nabiram največ v Voducih in Zupah. Samo lisičke. Pona-vadi grem nabirat vsak drugi dan. Tako po tri kilograme in več nabere. Zaslužila sem že 12.000 starih dinarjev. Denar hranim doma, ker si bom kupil šolske potrebščine. Ta-

lobje se odpravim sam ali pa s starejšim bratom. Zaslužil sem že 7.000 starih dinarjev. Kar bom zaslužil bom potreboval za solo.«

»In drugače, še kaj pomagata doma?«

Mira se je začudila: »Seveda delam doma. Kuham večkrat. Kaj najraje? Tisto kar imamo vsi najraje. Tako skuham: govejo juho, mlad krompir spečem in naredim solato. Tako je bilo zadnje nedeljo, ker mame ni bilo

žbo, jaz pa tudi. Zdaj tudi ona nabira gobe in si bo kupila kolo. Nato se bova vozila.«

Edi je pogledal svoje otroške roke in dejal:

»Rad pomagam očetu v delavnici. Kolar je, pa naredim kar je potrebno.«

Sploh je bil Edi skromen. Le oči so se mu svetile, ko je govoril, kako si bo vse SAM kupil za solo.

Da, takšni so otroci tod okoli. Vedo, da doma ni nikdar preveč, ne denarja,

Edi, Seličeva mati in Mira prebirajo lisičke.

foto: bs

ko domačim ne bo treba dati zanje. Seveda, mama je vesela, ker sem tako pridna.«

Edi: »Danes sem nabral tri kilograme lisičk. V Ko-

doma. Jasno, mama pohvali moje kosilo. V solo pa rada hodim. Uro in pol imam peš. Sicer imam kolo, ampak grem peš zaradi sošolke. Ona ima dru-

ne česa drugega. Zato sami poskrbijo, da njihovim staršem ne bo treba beliti glave, kako bo s knjigami, zvezki.

M. SENICAR

»SIGMA« ŽALEC

potrebuje pri proizvodnji trajno gorečih peči v obratu ZABUKOVCA

30 DELAVK oz. DELAVCEV

Delo je sezonskega značaja, primerno predvsem za ženske, traja pa od 1. 8. 1972 do 31. 12. 1972. Zagotovljen je osebni dohodek najmanj 1.000,00 din na mesec.

Prav tako smo pripravljeni sprejeti večje število KV in PK KLJUČAVNIČARJEV, INSTALATERJEV vodovoda in centralne kurjave.

Sprejemamo večje število VAJENCEV za poklic instalaterja vodovoda, centralne kurjave in ključavničarja.

Prosimo vse zainteresirane, da se čimprej osebno zgledajo na upravi podjetja v Zalcu, kjer se bomo podrobneje pogovorili o možnostih zaposlitve ali izučitve.

Pohištvena industrija »GARANT« POLZELA

razpisuje prosto delovno mesto

ORGANIZATORJA POSLOVANJA

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

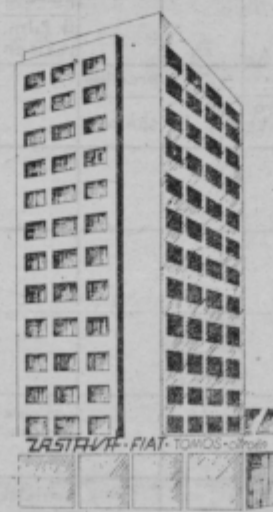
- da imajo višjo šolsko izobrazbo ekonomske smeri in 2 leti delovnih izkušenj ali
- da imajo srednjo šolsko izobrazbo ekonomske smeri in 5 let delovnih izkušenj.

Osebni dohodek po pravilniku o delitvi sredstev za osebne dohodke.

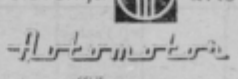
Kandidati morajo svoje pismene vloge z dokazili o izpolnjevanju posebnih pogojev poslati v roku 15 dni po objavi v splošni sektor podjetja. Stanovanja podjetje nima.

Oglašujte v dnevniku

DELO

slovenija avto

POD TO STREHO BOSTE KUPILI VAŠE VOZILO IN VSE KAR POTREBUJETE ZANJ

— avtomobili: ZASTAVA TOMOS CITROEN, NSU

— rezervni deli: ZASTAVA, TOMOS CITROEN, NSU in ŠKODA

— rezervni deli za kolesa in motorje

— avtoelektrični material

— akumulatorji in avto gume

— skratka vse, kar potrebujete za vaš avto

ZANIMIVA IZBIRA TAPET IZ UVOZA

TEKNOLOGIA Dekor
CELJE

UNIČITE

PRENAŠALCE EPIDEMIJ!

Splošno znano je, da muhe, komarji in drugi insekti prenašajo povzročitelje raznih bolezni, posebej pa povzročitelje črvenih bolezni, kolere, malarije itd. Ne čakajte, da se kaj zgodi! Uničite insekte, še preden se razmnožijo in utegnejo raznesti bolezni! NUVAN deluje še dalje, kot je potrebno in uničuje vse insekte, ki letijo ali se plazijo.

NUVAN!

CIBA - GEIGY

ZLATOROG MARIBOR

KERAMIČNA INDUSTRIJA LIBOJE NAGRAJUJE — KERAMIČNA INDUSTRIJA LIBOJE NAGRAJUJE

NAŠE VPRAŠANJE - VAŠ ODGOVOR

V vsaki številki Novega tednika vam bomo postavili eno vprašanje. Napisali ali obkrožili boste odgovor, za katerega boste prepričani, da je pravilen. Odgovore na kupone pošljite na uredništvo Novi tednik Celje, Gregorčičeva 5, do ponedeljka. S tem že sodelujete pri žrebanju.

V žrebanje bomo uvrstili vse odgovore — pravilne in nepravilne. Toda z nagradami LIBELE in KERAMIČNE INDUSTRIJE LIBOJE bodo nagrajeni le tisti izžrebanci, ki bodo pravilno odgovorili. Pet izžrebanih igralcev z nepravilnimi odgovori pa bo prejelo knjižne nagrade.

Torej — vsak teden 15 nagrad za naše bralce in bralke v novi NT igri.

In še posebne nagrade za nove naročnike. Za vse nove naročnike, ki se bodo naročili na NT z naročilnico, ki jo bomo objavili vedno na tem prostoru, pa bomo pripravili vsake tri tedne še posebno žrebanje — za Libelino konvektorsko peč ali pa za maser.

Skupno torej čez 500 nagrad Libele in Keramične industrije Liboje za nove naročnike in bralce.

In še 300 knjižnih nagrad NT.

Današnje »srečnice«, izžrebance 21. kola nagradne igre »Naša vprašanje — vaš odgovor« zopet nagraduje Keramična industrija Liboje — osem nagrad, pet pa jih dobi Stoletno pratiko. Naj vas znova opozorimo na majhno spremembo, ki je nastala pri naši igri: namreč da n.b. ne more biti dvakrat zapored izžreban. Mora umeti najmanj »šteden dni počitka«. Seveda pa vas to naj ne moti pri pošiljanju kuponov, saj veste za pregovor: sreča le opoteča.

V našem uredništvu so izžrebanci prejšnjega kola izrekli kupone naslednjih bralcev NT:

Izdelke Keramične industrije Liboje prejmejo:

Jože Marovi, Ljubija 13, Mozirje
Pranjo Krhlanko, Rogatec 18
Vilma Kugonč, Ljubljanska c., Celje
Fani Treibenreif, Ljubija 22, Mozirje
Franci Ikonc, Ljubljanska c. 44, Celje
Jožefa Rajher, Rogatec 42
Valerija Košč, Ul. Moše Pijade 12/I, Celje
Milan Kokošar, Gorica pri Silvici 60
Stoletno pratiko prejmejo:
Slavko Žnidar, Zagajškova 3, Celje
Stanko Bračič, Skorno 3, Smartno ob Paki
Zvonka Kresnik, Vransko 22
Darko Videc, Na Otoku 9, Celje
Jožef Lipovšek, Impolca, Sevnica
Konvektorsko peč prejme:
Alojz Kolar, Zagajškova 3, Celje

NOVO VPRAŠANJE ZA VAS

Pri zadnjem vprašanju se vas je največ odločilo za te sestavke: Sonce in senca, Sosed sosedu, Bruno in Vesna Vulović, Uro in pol do šole, Milni in mlinarji itd.

Naše vprašanje za naslednje kolo je lahko, možno: pa so tudi duhoviti odgovori. V tedniku imamo rubriko »Gostinci govorijo«, kar je za letni čas razumljivo in priporočljivo. Predlagajte nam lahko povsem na kratko, kaj jih naj še vprašamo. Pričakujemo dobre odgovore.

Izžrebanci dobimo se v našem uredništvu 17. julija 1972 ob 17. uri. Do ponedeljka pričakujemo tudi vaše kupone.

KUPON

22

Odgovor:

Ime in priimek:

Točen naslov:

Izdelki KERAMIČNE INDUSTRIJE — Liboje so v številnih izvedbah tako pestri, da najdejo primerno mesto v vsakem stanovanju. Uporabni so v kuhinji — dekorativni v ostalih prostorih.

S KAVNIM SERVISOM za turško kavo bo vsaka gospodinja gostom ne-hote izrazila, naj se počutijo sproščene.

Priročnost in dekorativnost te posode sta odliki, ki naj navdušita vsako gospodinjico.

Industrijska prodajalna KERAMIČNE INDUSTRIJE LIBOJE je odprta ob delavnikih od 8. do 18. ure, tudi ob sobotah.

NAROČILNICA

IME

PRIIMEK

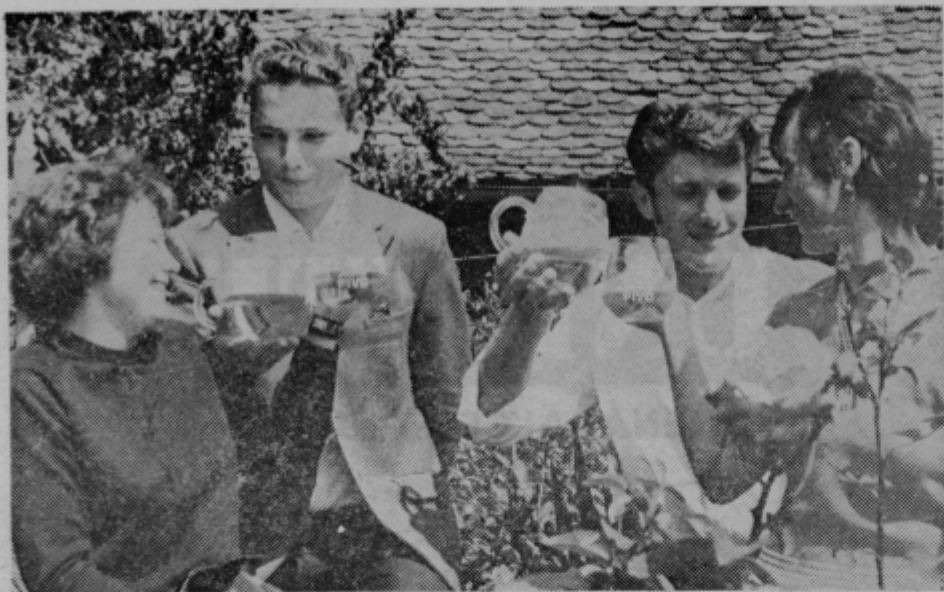
TOČEN NASLOV

POSTA

s to naročilnico naročam Novi tednik in se podpisom obvezujem da bom sedno plače val(a) naročnino

Podpis

KERAMIČNA INDUSTRIJA LIBOJE NAGRAJUJE — KERAMIČNA INDUSTRIJA LIBOJE NAGRAJUJE

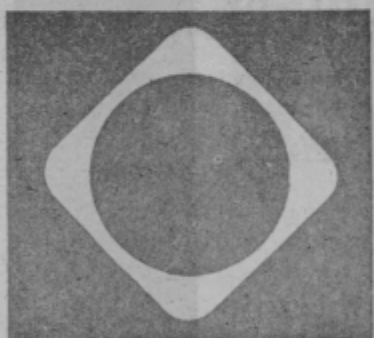

PIVO IN CVETJE, TRI DNI PASE ZA OČI, USESA IN GRLO, KMEČKA OHCET, z vsem tem vabijo Laščani prijatelje od blizu in daleč ob koncu tedna. Ob vsem tem »špasu« gre štirim za res. Letos ima laška kmečka ohcet najmlajši par; 20-letnega Cvetka Bezgovška in 16-letno Cvetko Zupanc, ki imata vrh vsega še za praznik cvetja pravšnji imeni. Drugi par sta 25-letni Viktor Užmah in 22-letna Ivanka Topole. Oba para smo ujeli pri pomenku z vrčki penečega laškega piva v rokah in med rožami, da bo več simbolike. (Foto: J. Kr.)

Takole so pripadniki »sovražnikovih enot« z belo zastavo in dvignjenimi rokami premagani iz Gasilskega doma. Ni kaj reči, toda branili so se resnično zelo zagrizeno, toda partizanske enote so neusmiljeno pritiskale, tako da so se končno le morali predati. Vaja v Matkah je bilo doživetje, ki ga bodo mnogi dolgo pomnili...

Foto: B. Strmčnik

EXPORT
KOVINOTEHNA
IMPORT

blagovnica IDEAL na Mariborski cesti 7
daje nasvet

če montirate instalacijo,
potem kupite

**ELEKTROINSTALACIJSKO
RAZDELILNO OMARICO**
z vgrajenim eno - in trofaznim števcem,
s preklopno uro
10 varovalk

**Mlini in
mlinarji**

Piše DRAGO MEDVED

ZGODOVINSKI KRAJ OB SOTLI

Zgodovina pripoveduje, da so ob izlivu Bistrice v Sotlo ujeli Ilijo Gregoriča, »namestnika« velikega vodje kmečkega punta Matije Gubca. V neposredni bližini tega zgodovinskega kraja pa stoji mlin, ki je resnično zadnji na Bistrici pred izlivom v Sotlo. Tam živi RAKOVEC JOŽEFA z družino.

Rojena je bila v Polju pri Bistrici ob Sotli. Mož Milan pa je doma iz Sentjurta v Slovenskih goricah. V Bistrici je prišel 1933. leta, kjer se je pri bratu Angelku učil za trgovca. No, ni bilo treba mnogo, da sta se z Jožico spoznala, poročila pa sta se 1942. leta, a vojna ju je kmalu ločila. V mlin sta prišla šele po vojni in takrat je bilo vse drugače kot danes. Mlin je bil majhen, imel pa je zato tri velika kolesa, ki so se neumorno vrtela noč in dan. Vseskozi pa je bila mati Jožefa glavni šef v mlinu in če je mož Milan kaj po svoje napravil, ji je ni bilo več všeč. Toda dela je bilo čez glavo, dnevi so bili prekratki in tako je prišel k hiši na pomoč mlinar Živič, katerega smo predstavili v eni prejšnjih števil. Možakar je bil marljiv in se je dobro sukal v mlinu.

Pa pride nekega dne v hišo in pove domačim, da v mlinu straši. Samega vraga ravno ni videl, a strah ga je bilo pošteno. Doma so se ravno nekako pomirili, ko spet pride iz mlina ves prestrašen, češ, da se je strah vrnil. Kaj bi to bilo pa ni znal pojasniti. Pa gre mati Jožefa

enkrat z njim, ko je ravno kar dvigoval velik škaf koruze in je z njim za grabil tudi svoj predpasnik. Škaf je naslonil na »grot« in ko je hotel stopiti stran, ni šlo. Predpasnik se je nategnil, a popustil ni. Šele tedaj je mlinarja zajela smrtna groza, kajti strah ga je držal in kazalo je, da ga ne bo nikoli več spustil. Pa je pristopila mati Jožefa in dvignila škaf, osvobodila mlinarjev predpasnik in mu s tem seveda rešila tudi dušo, po kateri je strah stegoval svoje nemarne preste.

Sicer pa so v resnici pri Rakovčevih pretrpeli precej strahu. Doma so bile tri hčerke: Cvetka, Slavica in Martica. In kakor ob vsakem mlinu, tudi pri njih vode ne manjka. To pa je past za majhne otroke in kaj kmalu se znajdejo v hladnem objemu hitre Bistrice. Pri Rakovčevih pa je še lep betonski jez, ki s svojim tolmunom še odraslega krepko zaposli s plavanjem. Da ne bi posebej našteval, vse tri hčerke so že »plavale« po vodi. Na srečo vseh so se pa vedno v praviem času našle roke, ki so znale pomagati.

In kakor da je vse to

tradicija pri hiši. Tudi vnučki niso hoteli zaostajati za svojim starši. Tako je Rakovčeva mama velikokrat prišla domov, ko so bili člani družine in sosedji vsi blede in preplašeni zbrani okoli kakšnega utopljenca.

Toda vedno ni bilo tako hudo. Mlinarica Jožefa je

vedela tudi povedati, kako je mlela rožičke. Namreč, svoje čase so mleli sirk za svinje, vkolikor ga niso vsega porabili drugi za izdelavo sirkovih metel. Tako je tudi tistega dne Jožefa mlela sirk, pa pride nekdo v mlin in vpraša, kaj melje. Pa je hudomušno odgovorila, da rožičke.

Prišlec se ni mogel načuditi kvaliteti, saj so bili pri mlinarici mnogo finejši kot pa v trgovini. Prodati mu ni mogla češ, da je vse točno stehano za naročnika, da pa jih lahko dobi naslednji dan v trgovini, kamor jih je res šel iskat. Mislim, da ni potrebno opisovati smeha in jeze —

Jožefa Rakovec

Tole mlinsko kolo bodo še popravili. Ne bo ga prerasel plevel.

vse to je povzročila šala vesele mlinarice.

Zdaj pa bi rad omenil nekaj, na kar sem naletel prvič, odkar obiskujem in iščem mline. Pri Rakovčevih je velika in lepa hiša. Že od daleč se vidi, le cesta je malo slaba, vsaj tisti del od mosta na Sotli pa do hiše, ki teče pod železniškim mostom proti postaji v Kumrovcu. Mlinska kolesa so se namreč ustavila pred dvema letoma, ostalo pa je samo eno. In kot že rečeno, hiša je lepo prenovljena, mlin pa ni zapostavljen in pozabljen. Vseh treh koles sicer ni več, ostalo je samo eno in okolica je lepo urejena in še to zadnje kolo bodo popravili. Ostalo bo za spomin na mlinarske čase. Klasična oblika mlina ob jezu Bistrice se ni mogla obdržati, kajti čas zahteva svoje. Je pa Rakovčeva Jožefa poskrbela za tisto, kar je ostalo, da jim bo v spomin na hude in lepe čase. In kar očitati so mi, zakaj sem k njim prišel tako pozno, češ, naš mlin je zgodovinskega pomena, tukaj so se dogajale njega dni velike reči. Pa še to — ko sem pisal o mlinu Ivana Stadlerja, kjer se pravi po domače pri Stoklerju, sem po pomoti zapisal, da je njegov mlin zadnji na Bistrici. Pa je bilo dobro, da sem prišel k Rakovčevim, saj se je Jožefa že hotela iti »pomeniti« k sosedom, kako to, da jo je utajil. Pa mi je sam gospodar Ivan povedal za Jožefo, a kaj hočemo, čas ne dopušča, da bi vse naenkrat opravil.

No, konec dober, vse dobro, pravijo ljudje. Da pa ne bo ponovnega nesporeduma, na »vesti« imam še en mlin ob Bistrici, pri Fužinah. Tam so doma Zolokarjevi in ob prvi priložnosti jih bom obiskal.

**NOVI
tednik**

28

NOVI TEDIK — Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje, Laško, Slovenske Konjice, Sentjur, Šmarje pri Ješah in Zalec — Uredništvo: Celje, Gregoričeva 5, poštni predaj 161; Naročnina in »glas.« Trg V. kongresa 10 — Glavni in odgovorni urednik: Jože Voltand; Tehnični urednik: Drago Medved — Redakcija: Milan Božič, Edi Goršič, Jure Krašovec, Milan Seničar, Zdenka Stopar, Milenko Strašek, Berni Strmčnik — Izhaja vsak četrtek — Izdaja ga CGP »Delo« — Tisk in klisje: CGP »Delo« Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena posamezne številke 1 din — Tekoči račun: 501-1-167/2 CGP »DELO« Ljubljana — Tel.: uredništvo 23-69 in 31-05; mali oglasi in naročnine 28-00